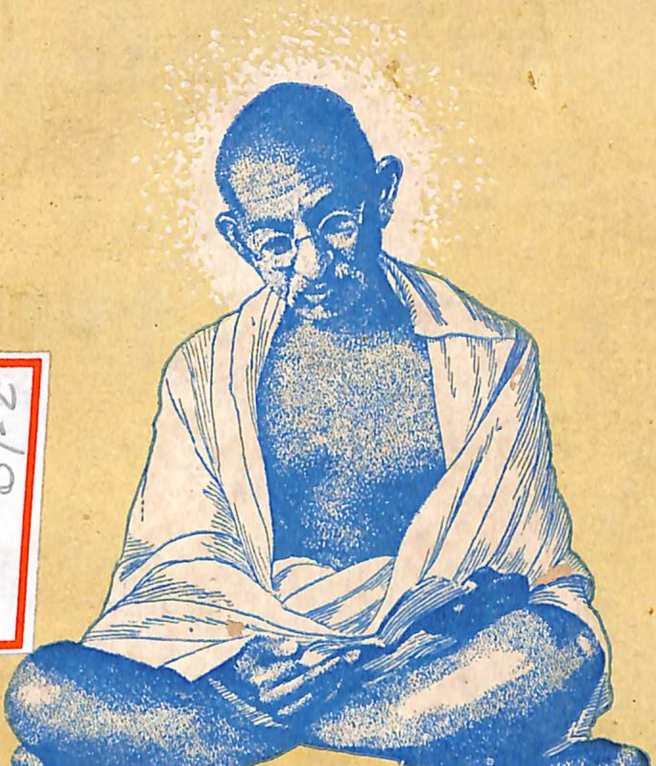
ராம நாமம்

மகாத்மா காந்தி

சர்வோதயப்பிரச

ராம நாமம்

மகாத்மா காந்தி
அருளியது

சர்வோதயப் பிரசுராலயம்
(காசி சர்வசேவா சங்க பிரகாசன
தமிழ்நாட்டுக் கிளை)
தஞ்சாவூர்

1–2 பதிப்புகள்—6,000
3-ஆம் பதிப்பு செப். '60—2000
4-ஆம் பதிப்பு நவ. '62—2000
5-ஆம் பதிப்பு, பிப்ரவரி '65—2000 விலை ரூபாய் ஒன்று

Tamil Translation of
"RAMNAM"

By
MAHATMA GANDHI

Published by
SARVODAYA PRACHURALAYAM
THANJAVUR (Madras State), *Branch of*
SARVA SEVA SANGH PRAKASHAN,
VARANASI–1.

With the kind permission of
NAVJIVAN TRUST,
AHMEDABAD.

5*th Edn., Feb.,* 1965

No. of Copies 2000

Price : *Rs.* 1·00

Printed at
Kabeer Printing Works,
Madras (126)

69-2

பதிப்புரை

பரம்பொருளே இராமன் ; இராமனே பரம்பொருள்.

பண்டைக் காலத்தில் பாவ புண்ணிய அறிவு சிறிதுமின்றி காட்டு மிருகங்களிடையே தானுமொரு மிருகமாய் இம்சையே இயற்கையாய் வாழ்ந்த வேடுவன் ராமநாமத்தின் உதவியினல் வான்மீகியாகி, ஆதிகாவியம் எனப்படும் இராமாயணத்தை இயற்றி உலக மகாகவிகளிடையே உயரிய இடம் எய்தினன்.

சென்ற நூற்ருண்டின் முற்பகுதியில், தஞ்சை மாவட்டத்தில் காவிரி பாயும் திருவையாறு என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த ஸ்ரீ தியாகராஜர் இராமனே கதியென வாழ்ந்து ராமபக்தி ததும்பும் எண்ணிறந்த அமர சாகித்தியங்கள் இயற்றிப் பொன்ருப் புகழ் பெற்ருர்.

பாரத நாடு செய்த புண்ணியத்தின் பயனும் 80 ஆண்டுகள் நடமாடும் தெய்வமாய் நம்மிடையே வாழ்ந்து, இற்றைக்கு 17 ஆண்டுகளுக்கு முன் உயிர் நீத்த மகாத்மா காந்தியின் திருவாயிலிருந்து இறுதியாக இறுமுறை வெளிவந்தது "ராம்" என்ற தாரக மந்திரமே.

எண்ணிறந்த பிறவிகளிற் செய்த புண்ணியத்தின் பயனுய் காந்தியடிகளுக்கு பிள்ளைப் பிராயம் முதலே ராம நாமத்தில் மனம் தோய்ந்துவிட அது அவருக்கு வாழ்க்கையின் எல்லாச் சங்கடங்களிலும், சிக்கல்களிலும், ஆபத்துக்களிலும் கை கொடுத்து உதவிவந்தது.

இந்த ராம நாமம் என்பது என்ன, இது நமக்கு எவ்வாறு உதவும், எப்படி உதவாது, இதன் உதவிபெற விரும்புவோர் பின்பற்றவேண்டிய விதிகள் யாவை என்ற விவரங்கள் காந்தியடிகளின் 'சத்திய சோதனை' என்ற சுய சரிதையில் தொடங்கி, 'யங் இந்தியா', 'ஹரிஜன்' பத்திரிகைகளின் பக்கங்களிலும், அவர் அன்பர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்களிலும்,

இறுதி நாட்களில் செய்த பிரார்த்தனைப் பிரசங்கங்களிலும் விரவிக் கிடக்கின்றன.

அவைகளையெல்லாம் காலக்கிரமப்படி, உரிய தலைப்புக் களின் கீழ் தொகுத்து 'ராம நாமம்' என்ற பெயருடன் அகமதாபாத் நவஜீவன் காரியாலயத்தார் ஆங்கிலம், இந்தி, குஜராத்தி ஆகிய மொழிகளில் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் வெளியிட்டனர். மேற்கூறிய மொழிகள் தெரியாத தமிழ் மக்களும் மகாத்மாவின் மாண்புமிக்க அனுபவத்தினின்று பிறந்த அருள் மொழிகளைத் துய்க்க உதவக் கருதி இந்நூல் 1951இல் முதலில் வெளியிடப்பட்டது. இது அதன் திருந்திய ஐந்தாம் பதிப்பாகும்.

இந்நூலை (இந்தி பதிப்பு) ஆசார்ய விநோபா பாவே "ஹிந்தி ஸர்வோதய"ப் பத்திரிகையில் விமர்சனம் செய்து கூறியிருப்பதாவது*:

"இதில் பாபுவின் சில கட்டுரைகளும், சில சொற்பொழிவு களும், சில கடிதங்களும் அடங்கியுள்ளன. பின் இணைப்பில் பாபுவின் வாழ்வின் இறுதிக் காலத்தில் ராம நாமம் எவ்வாறு அவர் அகத்திலும் புறத்திலும் ஊறிப்போயிருந்தது என்பதை விளக்கும் ஒரு நிகழ்ச்சியின் விவரம் இணைக்கப் பெற்றிருக் கிறது. இந்தப் புத்தகம் சிறிய அளவினதாயினும் இதில் எல்லாம் அடங்கியுள்ளது. இது (பதினொரு) விரதங்களை விளக்கிக் கூறும் பாபுவின் 'மங்கள பிரபாத்'தைப் போன்று சாகா வரம் பெற்று விளங்கக் கூடியது."

இதற்கு மேலும் நாம் என்ன சொல்லவிருக்கிறது?

தஞ்சை,
5–2–65.

சர்வோதயப் பிரசுராலயம்

---

* இது "ராம நாம விமர்சனம்" என்ற பெயரில் நம் பிரசுராலயத் தால் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது.

பொருளடக்கம்

ராம நாமம்

1. அரம்பை விதைத்த நல்விதை

ஆரும் அல்லது ஏழாம் வயது முதல் பதினாரும் வயதுவரை நான் பள்ளியில் படித்து வந்தேன். பள்ளியில் எனக்கு மதம் ஒன்றைத் தவிர மற்ற எல்லா விஷயங்களும் போதித்தார்கள். சிரமமெதுவுமின்றி ஆசிரியர்கள் எனக்கு அளித்திருக்கக்கூடியவைகளை நான் பெறவில்லையென்று சொல்லலாம்; ஆயினும் என் சுற்றுப் புறங்களிலிருந்து, இங்குமங்குமாய், மத விஷயங்கள் பலவற்றை கிரகித்துக் கொண்டேதான் இருந்தேன். நான் ‘மதம்’ என்ற சொல்லை உபயோகிப்பது அதன் பரந்த பொருளில், ஆன்மஞானம் அல்லது ஆன்மீக அறிவு என்ற அர்த்தத்தில் ஆகும்.

வைணவ மதத்தில் பிறந்ததினால் நான் அடிக்கடி பெருமாள் கோயிலுக்குப் போக நேர்ந்தது. ஆனால், எனக்கு கோயிலில் என்றுமே சிரத்தை இருந்ததில்லை. அதில் காணப்பட்ட பகட்டும், படாடோபமும் எனக்குப் பிடித்ததில்லை. மேலும் அங்கே செய்யக் கூடாதவையெல்லாம் செய்யப்பட்டு வருவதாய்க் காதில் விழவே எனக்கு அதில் பற்றே அற்றுப்போயிற்று. எனவே கோயிலிலிருந்து நான் பெற்ற நன்மை ஒன்றுமேயில்லை.

ஆனால் அங்கே நான் பெற இயலாமற் போனதை குடும்பத்தின் பழைய வேலைக்காரியான என் செவிலித் தாயினிடமிருந்து பெற்றேன். அவள் என்னிடம் காட்டி வந்த அன்பு எனக்கு இன்னும் நினைவிருக்கிறது.

எனக்கு பேய்-பிசாசுகள் என்ருல் ஒரே பயம். இந்த பயத்திற்கு மருந்து ராம நாம செபம் என்று அரம்பை (இதுவே அவள் பெயர்) எனக்குச் சொன்னுள். அவள் கூறிய மருந்தில்விட அவளிடம் எனக்கு நம்பிக்கை அதிக மாகையால் அந்தச் சிறு பிராயத்திலேயே என் பேய்-பிசாசுப் பயத்தைப் போக்குவதற்காக ராம நாமத்தைச் செபிக்கத் தொடங்கினேன். இது நடந்தது சிறிது காலத் திற்கே. ஆயினும் பிள்ளேப் பிராயத்தில் விதைக்கப் பெற்ற அந்த நல்விதை வீணுகவில்லே. அரம்பையென்ற அந்த உத்தமி விதைத்த விதை காரணமாகவே இன்று எனக்கு ராமநாமம் பழுதுரு மருந்தாய் உதவிவருகிற தென்று நினேக்கிறேன்.

என் தந்தையின் முன்பு படிக்கப்பட்டு வந்த இராமாயணம் என் மனத்தில் நன்கு பதிந்திருந்தது. என் தந்தை தாம் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்தின் ஒரு பகுதியை போர்ப்பந்தரில் கழித்தார். அங்கே ஒவ்வொரு நாள் மாலேயிலும் அவர் இராமாயணம் கேட்பது வழக்கம். இராமாயணம் படித்து வந்தவர் பிலேசுவரம் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த பெரிய ராமபக்தரான லாதா மகாராஜ் என்பவர். அவர் தம் தொழு நோயை எந்த மருந்தின் உதவியுமின்றி நோய் தோன்றியிருந்த இடங்களில் பிலேசுவரக் கோயி லின் சிவலிங்கத்திற்கு அருச்சனே செய்து 'கழித்த வில்வ இலேகளேக்கட்டியும், தினமும் ராமநாமத்தைச் செபித்தும் வந்ததினுலேயே போக்கிக் கொண்டாரென்று கேள்வி. அவருக்கு ராம நாமத்திலிருந்த நம்பிக்கையே 'அவரது நோய் தீர்ந்தமைக்குக் காரணமென்று சொல்வார்கள். இது உண்மையோ என்னவோ தெரியாது ; ஆனுல் நாங்கள் மட்டும் இதை நம்பினேம். லாதா மகாராஜ் இராமாயணம் வாசித்த போது அவர் உடலில் குட்டத் தின் அறிகுறியே இருக்கவில்லே யென்பது உண்மை. அவர் குரல் கேட்க இனிமையாயிருக்கும். அவர் 'தோஹா'க்களேயும் (இந்தி இருவரிப் பாட்டுக்கள்)

'சௌபாயி'களையும் *(இந்தி நால்வரிப் பாட்டுக்கள்) இசையொடு பாடி, பொருளை மெய்மறந்து விளக்கி வருகையில் 'இருந்து கேட்போரெல்லாம் சுய நினைவை இழப்பர். எனக்கு அப்போது பதின்மூன்று வயதிருக்கும். ஆனால் அவரது இராமாயணப் பிரசங்கத்தைக் கேட்டு நான் சொக்கிப்போனது எனக்கு நன்றாய் நினைவிருக்கிறது. எனக்கு இராமாயணத்தில் ஆழ்ந்த ஈடுபாடு இப்பொழுது' ஏற்பட்டிருப்பதற்கு அதுவே அடிப்படை. பக்தி நூல்கள் அனைத்திலும் துளசிதாசரது இராமாயணமே தலைசிறந்தது என்பது என் அபிப்பிராயம்.

—'சத்திய சோதனை' என்ற சுயசரிதையிலிருந்து.

2. வாழ்வின் ஊன்றுகோல்

என் தீய எண்ணங்கள் தீய்க்கப்பட்டனவே தவிர அழிக்கப்படவில்லை. என் எண்ணங்கள் எனக்கு முழுதும் அடங்கிப்போயிருக்குமாயின் நான் கடந்த பத்து ஆண்டுகளில் நுரையீரல் அழற்சி, சீதபேதி, குடல்வால் அழற்சி ஆகிய நோய்களினால் வருந்தியிருக்க வேண்டியதே இல்லை.† ஆன்மாவில் பாவமில்லை யென்றால் அது குடி புகுந்து வாழும் உடல் ஆரோக்கியமாகவே இருக்க

---

* இவ்விருவகைச் சந்தங்களிலேயே 'துளசிராமாயணம்' முழுதும் அமைந்திருக்கிறது.

† நான் பூரணத்துவம் அல்லது முழுமை எய்தப் பணிவுடன் முயன்றுவருவோன். எனக்கு அங்கே போய்ச் சேருவதற்குள்ள வழி தெரியும். ஆனால் வழி தெரிந்திருப்பதே விரும்பும் இடத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்ததாகாது. நான் முழுமை எய்தியிருந்தால், என்னால் புலன்களையெல்லாம் அடக்கியாள முடிந்திருந்தால், மனத்தில்கூட தீய விழைவுகள் தோன்றவிடாதிருக்க முடிந்தால், என் உடல் பூரண ஆரோக்கியத்துடன் விளக்கவேண்டும். தினமும் என் எண்ணங்களை அடக்கி ஆள்வதற்கே ஏராளமாக மனோ சக்தியைச் செலவிட

வேண்டுமென்பது என் நம்பிக்கை. அதாவது ஆன்மா பாவத்திலிருந்து விடுபட்டுப் புண்ணியப் பாதையில் முன்னேறுவதையொட்டி உடலும் நோய்களினின்று விடுபட்டுவரும். ஆனால் இங்கே ஆரோக்கியமான உடல் என்பதற்கு வலுவுள்ள உடலென்பது பொருளல்ல.

ஆற்றல் மிக்க ஆன்மா மெலிந்த உடலில் தானிருக்கும். ஆன்மாவின் பலம் பெருகப்பெருக உடல் நலியும். பூரண ஆரோக்கியமுள்ள உடல் மிகவும் மெலிந்திருத்தல் சாத்தியமே. வலுவுள்ள உடல் அநேகமாய் நோயுற்றே இருக்கும். ஏற்கெனவே நோய் இல்லாதிருப்பினும் அது விரைவில் நோய்வாய்ப்பட, பூரண ஆரோக்கியமுள்ள உடலையோ நோய் எதுவும் அணுகாது. தூய இரத்தத்திற்கு நோய்க்கிருமிகளை விரட்டியடிக்கும் திறனுண்டு.

பிரமசரியம் என்பதற்கு சாதாரணமாய்க் கொள்ளப்படும் பொருள் சிந்தனையிலும், சொல்லிலும், செயலிலும் போக ஆசை இன்மை என்பது. நாவடக்கம் அதே அள

வேண்டியிருக்கிறதென்று ஒப்புக்கொண்டு விடுகிறேன். எந்தக் காலத்திலேனும் இதில் நான் வெற்றி பெற்றேனாயின், அப்பொழுது பணிபுரிவதற்கு எவ்வளவு சக்தி என்னிடம் பொதிந்து கிடக்குமென்பதை எண்ணிப்பாருங்கள்! குடல்வால் அழற்சி தோன்றியதற்குக் காரணம் என் உள்ளமோ, கருத்தோ நோயுற்றிருந்ததேயாகுமென்று நான் எண்ணுவதைப்போலவே அறுவை மருத்துவத்திற்கு நான் உடன்பட்டதையும் மனநோயின் மற்றொரு விளைவென ஒப்புக்கொள்ளுகிறேன். ‘நான்’ என்ற எண்ணம் எனக்கு லவலேசமும் இல்லாதிருக்குமாயின் நடப்பது நடக்கட்டுமென்று வாளா யிருந்திருப்பேன். ஆனால் இந்த உடலிலேயே உயிர்வாழ வேண்டுமென்று எனக்கு ஆசை. பற்றனைத்தையும் அறவே துறத்தல் என்பது யந்திரம் போல் செய்யக்கூடிய காரியமன்று; சலியா உழைப்பினாலும் பிராத்தனையினாலுமே ஒருவர் அந்நிலையை எய்த வேண்டும்.

—யங் இந்தியா, 3—4—1924

வுக்கு வற்புறுத்தப்படவில்லை யாகையால், புலன்களின் போக்கை அடக்குதல் சிரம சாத்தியமல்ல, அசாத்தியமே ஆகியிருக்கிறது.

என் அனுபவமோ, நாவைக் கட்ட முடியாதவனுல் போக ஆசையையும் அடக்கமுடியாது என்பது. நாவடக்கம் சுலபமல்ல. ஆனுல் போக விழைவை அடக்கு வதை நாவு ருசியைக் கட்டுவதிலிருந்து பிரிக்க முடியாது. நாவை அடக்குவதற்குள்ள ஓர் உபாயம் உப்பு-புளி-காரங்களையும், மசாலைகளையும் கூடியவரை யில் கொள்ளாமையாகும். மற்ருெரு நல்ல பயனுள்ள உபாயம், இந்த உடலை நிலைக்கச் செய்வதற்காக நாம் சாப்பிடுகிறேமே தவிர நாவின் திருப்திக்காக வல்ல என்பதை நினைவில் இருத்திக் கொண்டிருத்தல். நாம் காற்றை சுவாசிப்பது அதன் உருசிக்காகவல்ல, நம் உயிரைப் பாதுகாக்கவே. தாகத்தைத் தணிப்பதற்காக நீர் அருந்துவதைப் போல, பசியைத் தீர்த்துக் கொள் வதற்கென்றே உணவருந்த வேண்டும். துரதிருஷ்ட வசமாக சிறு பிராயம் முதலே பெற்றேர் இதற்கு நேர் மாருன பழக்கத்தை நமக்கு உண்டாக்கி விடுகின்றனர் ; நம் போஷணைக்காகவன்றி தம்மிடம் அவர்களுக்குள்ள தவருன பாசத்தினுல் நமக்குப் பலவகைப் பணியாரங் களைக் கொடுத்து நம்மைக் கெடுத்து விடுகிருர்கள். இந்த விபரீதமான வீட்டுச் சூழ்நிலையை நாம் எதிர்த்துப் போராட வேண்டியிருக்கிறது. ஆனுல் போக ஆசைமீது வெற்றி கொள்வதற்கு நமக்குப் பெரிதும் உதவக் கூடியது ராம நாமமோ, அதைப்போன்ற வேறு மந்தி ரமோதான். துவாதசாட்சர (பன்னிரண்டு எழுத்து) மந்திரமும்* இதே வகையில் பயன்படும். அவரவர் தமக்கு விருப்பமான மந்திரத்தைச் செபிக்கலாம். சிறுவயது

---

* ஓம் நாமோ பகவதே வாஸுதேவாய - ஓம் வாசுதேவ பகவானுக்கு வணக்கம்.

முதலே எனக்குப் பழக்கமாயிருப்பதாலும், என் வாழ்க்கைப் போர்களிலெல்லாம் இடையருது உதவி வந்திருப்பதாலும் நான் ராம நாமத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். எந்த மந்திரத்தை ஒருவர் ஏற்றுக்கொண்டாலும் அதில் அவர் முழுதும் ஆழ்ந்துபோகவேண்டும். செபம் செய்யும்போது பிற எண்ணங்கள் வந்து மனத்துட் புகுவதைப் பொருட்படுத்த வேண்டாம். பூரண நம்பிக்கையுடன் செபித்துக்கொண்டே போகிறவர் இறுதியில் வெற்றிபெறுவார். மந்திரமே வாழ்வின் ஊன்றுகோலாகி, செபிப்போருக்கு எல்லா ஆபத்துக்களையும் கடக்க உதவும்.* இத்தகைய தெய்வீக மந்திரங்களினுல் இகலோக நன்மைகளைப் பெற ஆசைப்படக்கூடாது. உடலின் தூய்மையைப் பழுதுருது காத்தலே இம்மந்திரங்களில் உள்ள தனிச் சிறப்பு என்பதை உண்மைச் சாதகர் எவரும் விரைவில் உணர்வார். ஆனுல் மந்திரத்தைக் கிளிப்பாடமாய் ஒப்பித்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாதென்பதை நினைவிலிருத்த வேண்டும். நமது ஆன்மா

---

* பிரமசரியத்தை சாதிப்பதற்கு உதவக்கூடிய சாதனங்களைக் குறிப்பிட்டு காந்தியடிகள் ஒரு பிரமசாரிக்குப் பின்வருமாறு எழுதினுர்:

"இறுதியிற் கூறினும் முக்கியமானது பிரார்த்தனையே. அவர் ஒவ்வொரு நாளும் முறையாகவும், மனப்பூர்வமாகவும் ராமநாமத்தைச் செபித்துக் கடவுள் அருளை வேண்டுவாராக."

—யங் இந்தியா, 19—4—'26

அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஓர் ஆன்மாவுக்கு காந்தியடிகள் பின்வருமாறு எழுதினுர்:

"இராமன் உதவியினுல் நம்முள் உள்ள புலன்களென்ற பத்துத் தலை இராவணனை நாம் வெல்லவேண்டும். நமக்கு இராமனிடம் நம்பிக்கையிருந்து, நாம் அவன் அருளிடம் அடைக்கலம் புகுந்துவிடுவோமானுல் வெற்றி பெறுதல் உறுதி. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, தன்னம்பிக்கையை இழத்தல் கூடாது. நாவு ருசியைத் திருப்தி செய்வதிலும் முனையலாகாது."

—யங் இந்தியா, 20—12—'26

முழுவதையும் இந்த மந்திரத்துள் புகுத்திவிட வேண்டும். கிளி இம்மந்திரங்களை யந்திரம்போல் ஒப்பித்துக் கொண்டிருக்க, நாம் புத்தி பூர்வமாய், விரும்பத்தகாத எண்ணங்களை வெளியேற்ற வேண்டி, அவ்வாறு வெளியேற்ற நமக்கு உதவும் பொருட்டு செபிக்க வேண்டும்.

—நவஜீவன், 5—6—1924

3. நம் ஒரே புகல்

இராமன், அல்லா, God (காட்) என்பவை எனக்கு ஒரே பொருளைக் குறிக்கும் பல சொற்களே. கள்ளமறியா மக்கள் சிலர் நான் அவர்களுடைய ஆபத்துக் காலத்தில் அவர்கள்முன் தோன்றுவதாய்த் தம்மைத்தாமே ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிருர்களென்று அறிந்தேன். இந்தக் குருட்டு நம்பிக்கையைப் போக்க விரும்பினேன். நான் எவர் முன்பும் தோன்றியதில்லையென்று அறிவேன். சதமில்லா மனிதனை நம்பிக்கொண்டிருத்தல் அவர்களது கலப்பில்லா அறியாமையையே காட்டுகிறது. ஆகவே சுலபமானதும், என்றுமே தவருததும், அனுபவத்தில் வந்ததுமான ஒரு சூத்திரத்தை நான் அவர்களுக்கு எடுத்து உதவினேன். அதாவது, ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் சூரியோதயத்திற்கும், இரவில் படுக்கப் போவதற்கும் முன்பு தம் விரதங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு வேண்டிய உதவியைக் கடவுளிடம் கோரிப்பெறவேண்டும். கோடிக்கணக்கான இந்துக்கள் அவனை இராமனென்ற பெயரால் அழைக்கிருர்கள். என் சிறு பிராயத்தில்

“ போக ஆசைகள் உம்மீது வெற்றி கொண்டுவிடுமென்று உமக்கு அச்சம் தோன்றும்போது கடவுளிடம் சரண்புகுந்து கதறுக. ராம நாமம் ஒன்றே என்னிடமுள்ள வீண்போகாத மருந்து. புற உதவியாக இடை ஸ்நானம் செய்க.”— Self-Restraint v. Self-Indulgence (புலனடக்கமும் சுகபோகமும்) என்ற நூலின் 7-வது பதிப்பின் (1928) முன்னுரையிலிருந்து.

அச்சம் தோன்றியபோதெல்லாம் இராமனைக் கூவி அழைக்குமாறு நான் போதிக்கப்பட்டேன். என் நண்பர்களில் பலருக்கு ராம நாமம் ஆபத்துக் காலங்களில் பேருதவி அளித்து வந்திருப்பது எனக்குத் தெரியும். 'தரலாக்களு'*க்கும் 'தீண்டாதாரு'க்கும் நான் இதைக் கூறியதுண்டு. அதிகப் படிப்பினுல் மழுங்காத அறிவும், மங்காத நம்பிக்கையுமுள்ள வாசகர்களுக்கும் நான் இதையே கூறுகிறேன். படிப்பு வாழ்க்கையின் பல கட்டங்களைக் கடக்க நமக்கு உதவியபோதிலும், ஆபத்துக் காலங்களிலும், ஆசை நம்மைத் தன் வலையில் சிக்க வைக்க வரும்பொழுதும் அது நமக்குச் சிறிதும் பயன்படுவதில்லை. அப்பொழுது கடவுள் நம்பிக்கையொன்றே நம்மைக்காக்கிறது. மனம் போனவாறு நடந்துகொண்டே கடவுள் நம்மைக் காக்கவேண்டும் என்று எதிர் பார்க்கிறவர்களுக்காக அமைந்ததல்ல ராம நாமம்; ஆண்டவனுக்கு அஞ்சி வாழ்ந்து, புலன்களை அடக்க எவ்வளவோ முயன்றும் முடியாது துன்புறுவோருக்காகவே அது ஏற்பட்டது.

—யங் இந்தியா, 22—1—1925

4. ராமநாமமும் தேசசேவையும்

கேள்வி :—ஓர் ஆடவனே, பெண்ணே நாட்டுப் பணி எதுவும் புரியாது ராம நாமத்தைச் செபித்துக்கொண்டிருப்பதினுலேயே வீடுபேறு பெறமுடியுமா? நான் இதைக் கேட்பதற்குக் காரணம், என் சகோதரிகளுட் சிலர் தம் குடும்பக் காரியங்களை மட்டும் கவனித்துக் கொண்டு, சில சமயங்களில் ஏழைகளிடம் சிறிது அன்பு செலுத்தி வந்தாலே போதும், வேறெதுவும் செய்ய வேண்டாமென்று சொல்வதே.

பதில் :—இந்தக் கேள்வி பெண்களைமட்டும் அன்றி பல ஆடவர்களையும் திகைக்க வைத்திருப்பதோடு என்னை

* ஒரு மலைச் சாதியினர்.

யும் எவ்வளவோ வாட்டியிருக்கிறது. செயல் எதுவும் புரியவேண்டாம், காரியங்களினுல் பயனில்லை என போதிக்கும் தத்துவ சாத்திரம் ஒன்றும் இருக்கிறதென்று எனக்குத் தெரியும். அவர்கள் கூற்றுக்கு என் சொந்த வியாக்கியானமொன்றைச் செய்துகொண்டு, பேச்சளவில் ஒத்துப்போவதற்கு அதிகமாய் அந்தப் போதனையை என்னுல் ஆதரிக்க முடிந்ததில்லை. என் பணிவான அபிப்பிராயம், ஒருவர் வளர்ச்சியுறுவதற்கு செயல் இன்றியமையாதது என்பது. அது பயன் கருதாததாய் அமைய வேண்டும். ராம நாமமோ அதைப்போன்ற வேறெரு மந்திரமோ வெறும் செபத்திற்காக மட்டு மென்ருல் பயன் இல்லை; நம்மைத் தூய்மைப்படுத்துவதற் கும், செயல் புரிய உதவுவதற்கும், ஆண்டவனிடமிருந்து நேர்முகமாய் உதவி பெறுவதற்குமே அது தேவை. ஆகவே செயலை நிறுத்திவிட்டு அதைச் செய்வதாற் பயனில்லை; செயலைத் தீவிரமாக்கிச் சரியான பாதையில் செலுத்துவதற்காகவே அது ஏற்பட்டது. செயல் எல்லாமே வீண் என்ருல், குடும்பக் கவலைதான் எதற்கு? ஏழைகளுக்குத் தான் எப்பொழுதேனும் உதவுவானேன்? இந்தச் செயலிலேயே தேச சேவையின் கருப்பொருள் அடங்கியிருக்கிறது. தேசசேவையே மனித சேவையு மாகும் என்பது என் அபிப்பிராயம். 'பற்றில்லாது குடும் பத்திற்குச் செய்யப்படும் சேவையும் அப்படிப்பட்டதே. பற்றில்லாது குடும்பத்திற்குச் செய்யும் சேவை நிச்சய மாய் தேச சேவையில் கொண்டுபோய்விடும். ராம நாமம் பற்றின்மையையும் பதருமையையும் தந்து ஆபத்துக் காலங்களில் நிதானம் இழவாதிருக்க உதவும். பரம ஏழைகளுக்கு உதவாமலும், அவர்களும் நாமும் ஒன்று என்று உணராமலும் இருக்கும்வரை வீடுபேறு சாத்திய மல்ல என்பது என் நம்பிக்கை.

—யங் இந்தியா, 20—10—1926

5. அவன் உதவியை நாடுக!

இந்தியா முழுவதிலும் உள்ள எத்தனையோ மாணவர்களுடன் கடிதப் போக்குவரத்து நடத்தி வந்ததிலிருந்து வண்டி வண்டியான புத்தகங்களில் உள்ள விஷயங்களைத் தம் மூளையில் திணித்துக்கொண்டதனால் அவர்கள் எவ்வளவு தூரம் பாழாகிவிட்டார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். சிலருக்கு புத்தி நிதானம் போய்விட, சிலர் பைத்தியங்களாயும், இன்னும் சிலர் வேறு புகலின்றி தீய வாழ்க்கை நடத்திக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள். "எவ்வளவுதான் முயன்றாலும் தீமையை வெல்ல முடியவில்லையாகையால் நாங்கள் இந்நிலையில் இருக்கிறோம்" என்று அவர்கள் சொல்லக் கேட்கும்போது எனக்கு அவர்களிடம் இரக்கமே பிறக்கிறது. "எங்களைப் பற்றிக்கொண்டு விட்ட சைத்தானை, தீமையை எப்படி அகற்றுவதென்று சொல்லுங்கள்" என அவர்கள் பரிதாபகரமாய்க் கேட்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்கு, "ராம நாமத்தைச் சொல்லுங்கள், கடவுளை வணங்கி அவர் உதவியைக் கோருங்கள்" என்று சொல்லும்பொழுது, அவர்கள் என்னிடம் வந்து, "கடவுள் எங்கே இருக்கிறாரென்றே எங்களுக்குத் தெரியாதே; பிரார்த்தனை யென்பது என்னவென்றே நாங்கள் அறியோமே" என்கிறார்கள். இவ்வளவு இழிந்த நிலைக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்கள்.

ஒரு தமிழ்ப் பழமொழி எப்போதுமே என் நினைவில் இருந்து வந்திருக்கிறது. "திக்கற்றவருக்கு தெய்வமே துணை" என்பதே அது. நீ அவனிடம் உதவி கோருவதென்றால், உன் உண்மை உருவில், கள்ளங் கபடமின்றி, 'என்னைப் போன்ற இழிந்தவனுக்கு அவன் எப்படி உதவுவான்?' என்ற ஐயம் சிறிதுமின்றி, அவனை அணுக வேண்டும். தன்னை அணுகிய கோடிக் கணக்கானவருக்கு அபயமளித்து ஆதரித்துள்ள அவன் உன்னைக்

கைவிடுவானு? அவன் பாரபட்சமெதுவும் காட்டுவதில்லை யாகையால் உன் வேண்டுகோள்கள் யாவற்றையும் அவன் நிறைவேற்றுவதைக் காண்பாய். கடையருள் கடையனது பிரார்த்தனைக்கும் பயன் கிட்டும்.* நான் இதை என் சொந்த அனுபவத்திலிருந்தே சொல்லுகிறேன். சாதாரணமாக நரகவேதனையை அனுபவித்திருப்பவன் நான்! கடவுளின் அருளை முதலில் கோருவாயானுல் மற்றவையெல்லாம் தாமே வந்து சேரும். —யங் இந்தியா, 4—8—1929

6. செபத்தின் சிறப்பு

"ஒன்றையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருப்பது என் காதை உறுத்துகிறது. இது கணிதத்தில் பற்றும், அறிவு வாதத்தில் ஈடுபாடும் கொண்ட என் மனோ பாவத்திலுள்ள குறையினுல் இருக்கலாம். ஆனுல் எந்தக் காரணத்தினுலோ எனக்கு செபமென்றுலே பிடிப்

* ஆனுல் பிரார்த்தனை யென்பது வெறும் சொற்களை அடுக்குவதோ, காதுக்குப் பயிற்சியோ, சூத்திரங்களைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதோ அல்ல. அது உள்ளக் கிளர்ச்சியை உண்டாக்காவிடில் ராமநாமத்தை எவ்வளவு சொன்னுலும் பயனில்லை. வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டு உள்ள உருக்கமில்லா திருப்பதைவிட, உருகிய உள்ளத்துடன் செய்யப்படும் மௌனப் பிரார்த்தனை மேல். பிரார்த்தனையை வேண்டித் தவிக்கும் ஆன்மாவுக்காகவே அதைச் செய்ய வேண்டும். பசியுள்ளவன் நல்ல உணவை ரசித்து உண்பதைப் போலவே, பசித்த இதயம் உள்ளமுருக்கும் பிரார்த்தனையைப் பெரிதும் விரும்புகிறது. பிரார்த்தனைக்குள்ள அற்புத சக்தியை உணர்ந்தவன் தேவையானுல் நாட்கணக்காக உணவின்றி இருப்பானே தவிர, ஒரு கணமேனும் பிரார்த்தனை செய்யாது இரான் என்று என் சொந்த அனுபவத்திலிருந்தும், என் நண்பர்களின் அனுபவத்திலிருந்தும் சொல்லுகிறேன். ஏனெனில், பிரார்த்தனை செய்யாதபோது மனவமைதி இருப்பதேயில்லை. —யங் இந்தியா, 23—1—1930

பதில்லே. உதாரணமாக பாக்கி*ன் அற்புதமான இசையும், 'தந்தையே அவர்களை மன்னிப்பீர். அவர்கள் தாம் செய்வது என்னவென்றே அறியார்' என்ற வரி திரும்பத் திரும்பப் பாடப்படுகையில் எனக்குப் பிடிப்பதில்லை.

"ஆனால் கணிதத்திலும் மடங்கு தசமம் உண்டே" என்று காந்தியடிகள் சிரித்துக்கொண்டே சொன்னார்.

"ஆனால் ஒவ்வோர் எண்ணும் புதிய பொருளைக் குறிப்பதாக அல்லவா இருக்கும்?" என்றார் கணித பண்டிதர்.

"அவ்வாறே ஒவ்வொரு தடவையும் திரும்பச் சொல்லுதல் அல்லது செபித்தலுக்குப் புதிய புதிய பொருளுண்டு. ஒவ்வொரு தடவை திரும்பச் சொல்லும் போதும் நாம் கடவுளை ஒவ்வோர் அடியாக அணுகிக் கொண்டிருக்கிறோம். இது ஒரு நிதர்சனமான விஷயம். நீங்கள் இங்கே பேச்சளவோடு நிற்கும் ஒருவனுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கவில்லை; தான் சொல்வதைத் தன் வாழ்வின் ஒவ்வொரு கணத்திலும் அனுபவித்து வந்திருப்பவன் ஒருவனுடனேயே உரையாடிக் கொண்டிருக்கிறீர்களென்று உங்களுக்குச் சொல்லி வைக்கிறேன். ஆகவே என் உயிர் நாடி ஒய்ந்து போனாலும் போகுமே தவிர இந்த இடையறாத செபம் மட்டும் நில்லாது. இது ஆன்மாவுக்கு மிகவும் தேவையான ஒன்று."

"எனக்கு இது நன்றாய்ப் புரிகிறது. ஆனால் சாதாரண மனிதனுக்கு இது பொருளற்ற வெறும் சூத்திரம் தானே."

"ஒப்புகிறேன். ஆனால் மிகச் சிறந்த பொருளும் தவறாக உபயோகிக்கப்படலாம்; மோசடி செய்வதற்கு மிகுந்த இடம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால் அந்த மோசடியும் நற்குணத்தின் பெருமைக்கே அத்தாட்சி.

* ஒரு ஜெர்மானிய இசை மேதை

பத்தாயிரம் மோசக்காரர்கள் இருக்கிறார்களென்றால், கோடிக் கணக்கான கள்ளங் கபடமற்ற ஆன்மாக்கள் இதிலிருந்து மனவமைதி பெறுகிறார்களென்பதைக் காண்பீர்கள். கட்டடம் அமைப்பதற்கு சாரத்தைப் போல இது இன்றியமையாதது.

பியரி ஸெரிஸோல் மேலும் சொன்னதாவது: "ஆனால் உங்கள் உவமையை மேலும் தொடர்ந்து கொண்டுசெல்வோமானால் கட்டடம் கட்டியான பிறகு சாரத்தை அகற்றிவிட வேண்டும் என்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறீர்கள் அல்லவா?"

"ஆம், இவ்வுடல் அகற்றப்படும்பொழுது அதுவும் அகற்றப்படும்."

"ஏன்?"

வாதத்தை மிகவும் ஊன்றிக் கவனித்துவந்த வில்கின்சன், "ஏனெனில், நாம் சதாசர்வகாலமும் கட்டடம் எழுப்பிக்கொண்டே யிருப்பதினாலேயே" என்றார்.

"ஏனெனில், நாம் சதாசர்வகாலமும் பூரணத்துவத்தைக் கருதிப் பாடுபட்டுவருகிறோம். கடவுள் ஒருவரே பரிபூரணர்; மனிதன் என்றும் அபூரணனே" என்றார் காந்தியடிகள். —ஹரிஜன், 25—5—1935

7. யோகப் பயிற்சிகள்

யோகப் பயிற்சிகள்போன்ற எதையேனும் அவர் செய்துவருகிறாராவென்று பாதிரி நண்பர் ஒருவர் கேட்டதற்கு காந்தியடிகள் கூறிய பதிலாவது:

"யோகப் பயிற்சிகளெதுவுமே எனக்குத் தெரியாது. நான் பயில்வது என் சிறு பிராயத்தில் என் செவிலித் தாயிடம் கற்றுக்கொண்டதொன்றையே. எனக்குப் பேய் பிசாசுகளென்றால் பயம். அவள் எனக்கு, 'பேய் பிசாசுகளே கிடையாது. ஆனால், உனக்கு பயமாயிருந்தால்

ராம நாம செபம் செய்' என்று சொல்லி வந்தாள். நான் சிறுவயதில் கற்ற இது என் மனத்தில் பேருருவம் பெற்று விட்டது. என் வாழ்க்கையின் இருள் சூழ்ந்த சந்தர்ப் பங்களில் சூரிய ஒளியைப்போல் இது உதவி வந்திருக் கிறது. ஏசுநாதரின் பெயரைச் செபித்து வருவதால் ஒரு கிறிஸ்தவனும், அல்லாவின் பெயரை ஓதுவதால் ஒரு முஸ்லிமும் அதே மனவமைதியைப் பெறலாம்.

"இவையெல்லாம் ஒரே பொருளுள்ளவையாகையால் ஒரே வகை சந்தர்ப்பங்களில் ஒரே வகைப்பயனைத் தரும். ஆனால் உதட்டினால் மட்டும் சொல்வதாய் இராது, செபம் வாழ்வின் ஒரு பகுதியாய் ஆகிவிடவேண்டும்."

—ஹரிஜன், 5—12—1936

8. உறுதியான உதவி

ராமநாமம் ஓர் உறுதியான உதவி என்பதில் சந்தேக மில்லை. மனவொருமையோடு செபிக்கப்படுமானால் அது எல்லாத் தீய எண்ணங்களையும் விரட்டிவிடும். தீய எண்ணங்கள் போய்விட்டபிறகு தீய செயலுக்கிடமில்லை. உள்ளத்தில் உறுதியில்லாதபோது வெளி உதவிகளினாற் பயனில்லை; உள்ளம் தூய்மையாயிருந்தாலோ அவை தேவையில்லாமற்போகும். இதிலிருந்து மனத்தூய்மை யுள்ளவன் தனக்குத் தோன்றியதைச் செய்துகொண் டிருந்தாலும் பாவத்திலிருந்து தப்ப முடியுமென்று

---

*இஸ்லாமின் அல்லாவும் கிறிஸ்தவர்களின் God(காட்)உம் இந்துக்களின் ஈசுவரனும் ஒருவரே. இந்து மதத்தில் கடவு ளுக்குக் கணக்கற்ற பெயர்கள் இருப்பதைப்போல இஸ்லாம் மதத்திலும் உண்டு. பெயர்கள் தனித்தனி ஆட்களையல்ல, ஒரே கடவுளின் பல சிறப்பியல்புகளைக் குறிப்பன. எளிய மனிதன் தனக்குரிய சாதாரண முறையில் வருணனைகளுக்கும் அளவைக்கும் புகழுக்கும் எட்டாத ஆண்டவன் மகிமையை வருணிக்க முயன்றிருக்கிறான். —ஹரிஜன், 12—8—1938

எண்ணிக்கொண்டு விடக்கூடாது. அத்தகைய மனிதன் தோன்றியதைச் செய்யவேமாட்டான். அவன் வாழ்க்கை முழுதும் அவனது உள்ளத் தூய்மைக்குப் பழுதுபடாத அத்தாட்சியாகவே இருக்கும். மனமே ஒரு மனிதனை உருவாக்கவோ கெடுக்கவோ செய்கிறதென்று கீதை கூறுவது உண்மை. மில்டன்,* "மனம் மகா சக்தி வாய்ந்தது; அதனால் சொர்க்கத்தை நரகமாக்கவும், நரகத்தைச் சொர்க்கமாக்கவும் முடியும்" என்று கூறும் பொழுது இதே கருத்தைத்தான் வேறுவகையில் சொல்லு கிறான்.

—ஹரிஜன், 12—5—1946

9. ராமநாமத்தைக் கேலிசெய்தல்

கே :—பனாரிசில்உள்ள ராமநாம பாங்கும், ராமநாமம் வரைந்த ஆடையை அணிதலும் என் அபிப்பிராயத்தில் ராமநாமத்தைக் கேலி செய்தலும், அவமானத்திற்குள் ளாக்குதலுமாகும். இந்நிலையில்நீங்கள் மக்களிடம் எல்லா நோய்களுக்கும் ராம நாமமே சிறந்த மருந்தென்று சொல்லி வருவது அவர்களது அறியாமையையும் மோசக் கருத்தையும் ஊக்கிவிடுமென்று நினைக்கவில்லையா? மன வொருமையுடன் ராமநாமத்தைச் செபித்தல்சிறந்த மருந் தாய் உதவக் கூடுமாயினும் சரியான மத போதனை யினால்தான் அந்நிலை தோன்றுமென்று நினைக்கிறேன்.

ப :—நீங்கள் சொல்லுவது சரியே. எங்கு பார்த் தாலும் குருட்டு நம்பிக்கையும், வெளி வேடமுமாய் இருப் பதைக் காணும்போது நல்ல காரியம் செய்யவே பயமாய்த்தானிருக்கிறது. ஆனால் பயத்திற்கு இடங் கொடுப்பதென்றால் உண்மையையும் மறைக்க வேண்டி வரும். ஒருவர் எதை சரியென்று நம்புகிறாரோ அதன்படி அச்சமின்றி நடந்து வருவதொன்றே தலைசிறந்த முறை. மோசடியும் பொய்யும் உலகத்தில் இருந்துகொண்டுதான்

---

* பிரபல ஆங்கிலக் கவிஞன்.

இருக்கும். நாம் சரியான காரியத்தைச் செய்து வருவதனுல் அவை போகப்போகக் குறையுமே தவிர, அதிகமாகா. நம்மை நாற்புறமும் பொய் சூழ்ந்துகொண்டிருக்கும் பொழுது நாமும் அதிற் சிக்கி நம்மை நாமே ஏமாற்றிக்கொண்டு விடக்கூடும் என்பதே அதிலுள்ள அபாயம். சோம்பேறித்தனத்திஞலும் அறியாமையிஞலும் குற்றம் செய்யாது சாக்கிரதையாயிருக்க வேண்டும். எல்லா நிலைமைகளிலும் இடையருத விழிப்புடன் இருத்தல் அவசியம். சத்தியத்தை வழிபடுவோன் வேறு வகையில் நடந்துகொள்வதற்கே இல்லை. சர்வ சக்தி வாய்ந்த ராமநாமம்போன்ற மருந்தும், விழிப்பும், கவனமும் இல்லாதபோது, பயனில்லாமற் போய், வழக்கிலுள்ள எத்தனையோ குருட்டு அனுஷ்டானங்களுடன் அதுவும் ஒன்ருக ஆகிவிடலாம்.

—ஹரிஜன், 2—6—1946

10. ராம நாமமும் மந்திரங்களும்

நான் கூறும் ராம நாமத்திற்கும் யந்திர மந்திரங்களுக்கும் சம்பந்தமில்லை. மனவொருமையுடன் ராம நாமத்தைச் செபித்தலென்பது ஒப்புவமையற்ற ஒரு சக்தியினிடமிருந்து உதவி பெறுதலாகுமென்று நான் சொல்லியிருக்கிறேன். இதனுடன் ஒப்பிடும்போது அணுகுண்டின் சக்தியும் ஒரு சக்தி அல்ல. இதற்கு எல்லா நோய்களையும் போக்கும் திறனுண்டு. ராம நாமத்தை மனவொருமையோடு செபிக்கவேண்டுமென்று சொல்வது சுலபமே தவிர, உண்மையாக அவ்வாறு செய்தால் மிகவும் சிரமமென்பதை ஒத்துக்கொண்டாக வேண்டும். ஆயினும் மனிதனுக்கு உடமையாகக் கூடியவை அனைத்திலும் பெரியது அதுவே.

—ஹரிஜன், 13—10—1946

11. என் இராமன்

இந்து அல்லாதவர் இராம செபத்தில் எப்படிக் கலந்து கொள்ளலாமென்று கேட்டதற்கு காந்தியடிகள் கூறிய பதிலாவது :

இராமனும் ராமநாம செபமும் இந்துக்களுக்கே உரியனவாகையால் முஸ்லிம்கள் அதில் எப்படிக் கலந்து கொள்ளலாமென்று ஒருவர் ஆட்சேபிக்கப் புகுங்கால் நான்என்னுள்ளேயே சிரித்துக்கொள்ளுகிறேன். முஸ்லிம் களுக்கு ஒரு தனிக் கடவுளும், இந்துக்களுக்கும் பார்சி களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் வெவ்வேறு கடவுளுமா இருக்கிருர் ? இல்லை. சர்வசக்திமானும் சர்வ வியாபியு மான ஒரே கடவுள்தான் உண்டு. அவர் எத்தனையோ பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டுவர, நாம் நமக்கு மிகவும் பழக்கமான பெயரால் அவரை நினைக்கிறோம்.

என் இராமன், நான் பிரார்த்தனையில் வழிபடும் இராமன், அயோத்தியின் அரசனுன தசரதனுடைய மக னென வரலாற்றில் வரும் இராமனல்ல. அவன் என்றும் உள்ளவன், பிறவியற்றவன், ஒப்புவமையற்றவன். நான் வணங்குவது அவனேயே ; நான் உதவி கோருவது அவனிடமே. நீங்கள் செய்யவேண்டியதும் இதுவே. அவன் எல்லோருக்கும் ஒரேவகையில் உரியவன். ஆகவே ஒரு முஸ்லிமோ, வேறு எவரோ அவன் பெயரைச் சொல் வதை ஆட்சேபிப்பதற்குக் காரணமெதுவும் எனக்குத் தெரியவில்லை. ஆனல் கடவுளை இராமனென்ற வகையில் தான் அவர் ஏற்ருகவேண்டும் என்பதல்ல. அவர் தமக் குள்ளேயே அல்லாவென்ருே குதாவென்ருே செபத்தின் சுருதி கெடாத வகையில் சொல்லிக் கொண்டு வரலாம்.

—ஹரிஜன், 28—4—1946

12. இராமன் யார்?

கே :—'இராமனென்று சொல்லும்போது தசரத குமாரனுன இராமனை அல்ல, அகில உலகையும் ஆளும் ஆண்டவனையே குறிக்கிறேன்' என்று நீங்கள் பலமுறை சொல்லியிருக்கிறீர்கள். ஆனால் உங்கள் நாமாவளியில் 'சீதாராம்' என்றும், 'ராசாராம்' என்றும் சொல்லப் படுவதோடு அது 'சீதாபதியான இராமன் வெல்க!' என்று முடிகிறது. இந்த இராமன் தசரத சக்கரவர்த்தி யின் பிள்ளையன்றி வேறு யார்?

ப :—நாமாவளியில் 'ராசாராம்', 'சீதாராம்' என் பவை ஓதப்படுகின்றன என்பது உண்மையே. ஆனால் இராமனைவிட அதிக சக்தி வாய்ந்தது நாமம். இந்துமதம் எல்லையற்ற கடலைப் போன்றது. அதில் மதிப்பிட முடி யாத எத்தனையோ இரத்தினங்கள் பொதிந்து கிடக் கின்றன. நீங்கள் அதில் ஆழ்ந்து பார்க்குந்தோறும் புதிய இரத்தினங்களைப் பெறுவீர்கள். இந்து மதத்தில் கடவுள் பல பெயர்களால் அழைக்கப்படுகிறார். ஆயிரக்கணக் கானவர்கள் இராமனையும் கிருஷ்ணனையும் ஒரு காலத்தில் உயிர் வாழ்ந்திருந்த வரலாற்றுமனிதர்கள் என்று எண்ணு வதோடு, கடவுள் தசரதபுத்திரனுன இராமனுகவே உலகத்தில் அவதரித்தாரென்றும், அவரை வழிபடுவதால் மோட்சம் பெறலாமென்றும் உண்மையாகவே நம்புகிறார் களென்பதில் சந்தேகமில்லை. கிருஷ்ணன் விஷயத்திலும் இதுவே பொருந்தும். வரலாறும், கவி-கற்பனையும், உண்மையும் தனித் தனியே பிரிக்கமுடியாதபடி கலந்து போயிருக்கின்றன; அவற்றைப் பகுத்தல் இயலா தென்றே சொல்லி விடலாம். கடவுளைக் குறிப்பதற்குச் சொல்லப்படும் எல்லா நாமங்களையும், எல்லா ரூபங்களை யுமே அரூபியும், சர்வவியாபியுமான இராமனை அறிவிக் கும் இடுகுறிகளென்று நான் கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே என்னைப்பற்றிய வரையில் சீதாபதியென்றும்,

தாசரதியென்றும் எவர் வருணிக்கப் படுகிருரோ அவரே சர்வ சக்தி வாய்ந்த சாரமாவார் ; அதன் பெயர் உள்ளத்தில் பொறிக்கப்பட்டால் எல்லா மன நோய்களும் நடத்தைத் தவறுகளும் உடல் உபாதைகளும் அறவே நீங்கும்.

--ஹரிஜன், 2—6—1946

13. தசரதகுமாரனும் இராமன்

ஆரிய சமாஜத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் எழுதுவதாவது :

"எந்த இராமனை நீங்கள் என்றுமிருப்பவனென்று நம்புகிறீர்களோ அவன் தாசரதியும் சீதாபதியுமான இராமனுய் எப்படி இருக்க முடியும் ? இந்த சந்தேகத்துடனேயே நான் அடிக்கடி உங்கள் பிரார்த்தனைகளில் கலந்துகொள்வதால் நாமாவளியை என்னுல் சேர்ந்து சொல்ல முடிவதில்லை. எல்லோரும் அதைச் சேர்ந்து சொல்ல வேண்டுமென்று நீங்கள் சொல்வது சரியாகையால் எனக்கு இது வருத்தமளிக்கிறது. அனைவரும் கலந்து கொண்டு சொல்லக்கூடிய முறையில் உங்களால் நாமாவளியை அமைக்க முடியாதா?"

'எல்லோரு'மென்று நான் சொல்வதன் பொருளென்ன வென்பதை ஏற்கெனவே விளக்கிவிட்டேன். அது மன வொருமையுடன் கலந்துகொண்டு, அபசுவரமின்றி சொல்லக்கூடியவர்களையே குறிக்கிறது ; மற்றவரெல்லாம் மௌனமாயிருக்க வேண்டும். ஆனுல் இது ஒரு சிறிய விஷயமே. முக்கியமான விஷயமோ, தசரத புத்திரனுன இராமனை என்றுமிருப்பவனென்று எப்படிக் கருதலாமென்பது. இந்தக் கேள்வியை மகான் துளசிதாசரே எழுப்பி, அவரே அதற்கு பதிலும் சொல்லியிருக்கிருர். உண்மையில் பதிலை தர்க்க ரீதியாக ஆராய்ந்து பார்ப்பதற்கில்லை. அதனுல் புத்திக்கு சமாதானம் அளிக்க முடியாது. அது ஓர் உள்ளம் மற்ருேர் உள்ளத்துடன் பேசும் விஷயம். நான் ஆரம்பத்தில் இராமனை சீதாபதியென்றே வணங்கிவந்தேன். ஆனுல் அவனைப்பற்றிய

என் அறிவும், அனுபவமும் வளர வளர என் இராமன் என்றுமிருப்பவனும் சர்வ வியாபியும் ஆகிவிட்டான். இதிலிருந்து இராமன் சீதாபதியாய் இருந்தது போய் விட்டது என்று எண்ணக்கூடாது. இராமனுடைய தன்மை பெருகப் பெருக சீதாபதியென்ற கருத்தும் விரிந்துகொண்டே வந்திருக்கிறது. உலகம் வளருவது இப்படித்தான். அவனை தாசரதியென்று மட்டும் கருது கிறவனுக்கு இராமன் சர்வவியாபி ஆகமாட்டான். ஆனால் இராமனையே கடவுளென்று நம்புகிறவனுக்கோ, சர்வ வியாபியான இராமனுடைய தந்தையும் சர்வவியாபியாகி விடவும், தந்தையும் மகனும் ஒருவராகி விடுகிறார்கள். இதெல்லாம் கற்பனைபற்றிய விஷயமென்று சொல்லப் படலாம். அவரவர் "மனம்போல் மாங்கல்யம்" என்று மட்டுமே நான் சொல்லக்கூடும். எல்லா மதங்களுமே அடிப்படையில் ஒன்றேயானால் நாம் அவைகளை இணைக்க வேண்டும். இன்று அவையெல்லாம் வெவ்வேறென்று கருதப்படுவதாலேயே நாம் ஒருவரையொருவர் மாய்த்து வருகிறோம். நமக்கு மதத்தில் சலிப்புண்டாகி விடும் பொழுது நாம் நாஸ்திகர்களாக மாறிவிடவும், 'நான்' என்ற சிறியதொன்று இருக்கிறதே, அதைத் தவிர்த்து வேறு எதுவும், கடவுளுங்கூட இல்லாது போகிறது. உண்மையறிவு வந்தவுடன் ஆணவம் அழிந்துபோகவும், எல்லாம் கடவுள் மயமாகி விடும். அப்பொழுது இராமன் தசரத புத்திரனாகவும், சீதாபதியாகவும், பரத-இலட்சு மணர்களின் சகோதரனாகவும் இல்லாது பிறப்பு இறப்பற்ற கடவுளாகி விடுவான். ஆகவே இராமனை தசரத புத்திர னென்று கொள்ளாதிருந்தும் பொதுப் பிரார்த்தனைகளில் கலந்து கொள்ளுகிறவர்கள் மதிப்பிற்குரியவர்களே. இராமனைப்பற்றிய இந்த விஷயம் யுக்தி வாதங்களைக் கடந்த ஒன்று. அதற்குரிய மதிப்பு இருக்கட்டுமே என்ற கருத்தினால் நான் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை வாசகரி டமும் தெரிவிக்க முயன்றிருக்கிறேன். —ஹரிஜன், 22-9-'46

14. கடவுள் யார், எங்கே இருக்கிருர் ?

கடவுளென்பது ஒரு நபரல்ல. அவர் அடிக்கடி மண்ணில் மனித உருவில் அவதாரமெடுப்பதாகச் சொல்வதில் அரை உண்மையே அடங்கியிருக்கிறது; அது அம்மனிதர் கடவுளின் அண்மையில் வாழ்கிருர் என்பதையே குறிக்கிறது. கடவுள் சர்வவியாபியாகையால் அவர் ஒவ்வொரு மனிதன் உள்ளத்திலும் இருக்கவே செய்கிருர். எனவே எல்லோரையுமே கடவுளின் அவதாரங்களென்று சொல்லலாம். ஆனுல் இதனுல் நமக்குப் பயனெதுவுமில்லை. இராமன், கிருஷ்ணன் முதலியவர்கள் கடவுளின் அவதாரங்களென்று அழைக்கப்படுவதற்குக் காரணம், நாம் அவர்களுக்கு தெய்விக சக்தி இருந்ததாய்க் கருதிவருதலே. உண்மையில் அவர்கள் மனிதனது கற்பனைப் படைப்புகளே. அவர்கள் உண்மையில் இருந்தவர்களா, அல்லவா என்பது மனித உள்ளங்களில் அவர்கள் பெற்றுள்ள இடத்தைப் பாதிக்கவில்லை. சரித்திரத்தில் வரும் இராமனும் கிருஷ்ணனும் எவ்வளவோ சிக்கல்களைக் கிளப்பிவிட, பலவிதமான யுக்தி வாதங்களைக் கொண்டு நாம் அவைகளுக்குச் சமாதானம் காண வேண்டியிருக்கிறது.

சக்தியே கடவுள் என்பதே உண்மை. வாழ்க்கையின் சாரமே அவர்தான். அவர் தூய களங்கமற்ற அறிவே உருவானவர். அவர் என்றுமிருப்பவர். ஆயினும் விஞேதமென்னவென்ருல், எல்லோருக்குமே சர்வவியாபியான அவரது சாந்நித்யத்தின் பயனைப் பெறவோ, அவரிடம் அடைக்கலம் புகவோ முடிவதில்லை.

மின்சாரம் ஓர் ஆற்றல் வாய்ந்த சக்தி. ஆனுல் அதனிடமிருந்து எல்லோருமே பயன்பெறமுடிவதில்லை. குறிப்பிட்ட சில விதிகளை அனுசரித்தால்தான் அதைத் தோற்றுவிக்கமுடிகிறது. அது ஓர் உயிரற்ற சக்தி. அதுபற்றிய விதிகளைத் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு

மனிதன் போதிய அளவு உழைப்பானுயின் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். நாம் கடவுளென்று அழைக்கும் சீவசக்தியையும், அதைக் காண்பதற்கு உதவும் சட்டங்களே அறிந்து அனுசரித்துவருவோமானுல் அவரை நம்முள்ளேயே கண்டுகொள்ளலாம். ஆனுல் கடவுளின் சட்டங்களே அறிவதற்கு மிகவும் கடுமையான உழைப்பு தேவையென்பது தெளிவு. அந்தச் சட்டத்தை பிரம சரியம் என்ற ஒரே சொல்லால் குறிக்கலாம். பிரமசரியத்தை அனுஷ்டிப்பதற்குரிய நேர் வழி ராம நாமமே என்று நான் அனுபவத்திலிருந்து சொல்லக்கூடும். துளசி தாசரைப்போன்ற பக்தர்களும் தவசிகளும் நமக்கு இந்த ராஜபாட்டையைக் காட்டியிருக்கிருர்கள். என் அனுபவத்திற்கு எவரும் அனுவசியமான முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டியதில்லே. *உருளி காஞ்சனில் ராம நாமத்தின் சக்தியை நான் தெளிவாக உணரமுடிந்ததென்று சொன்னுல் அனேகமாய்ச் சரியாயிருக்கும். அங்கேதான் நம் நோய் நொடிகள் அனைத்திற்கும் கைகண்ட மருந்து ராம நாமமேயென்று உறுதியாய்க் கூறினேன். அதை முழுதும் உபயோகிக்கக்கூடியவர்கள் வெளி உதவி அதிகமில்லாமலே சிறந்த பயன்களே விளேவிக்கலாம். இவ்வகையில் சிந்திக்கையில், ஒருவருடைய உள்ளமே ராம நாமத்திற்கு அர்ப்பணமாகி விடும்போது அது பிரமசரியத்திற்கு எவ்வளவு உதவுமோ அதற்கும் சம்பிரதாயமான பிரமசரிய சாதனங்களுக்கும் ஒப்பு வமையே இல்லேயென்று நான் என் அனுபவத்தின் விளேவான உறுதியொடு கூறமுடியும். அப்பொழுது தான் அதன் தெய்விக வனப்பும் வல்லமையும் நமக்குப் புலனுகும்.

—ஹரிஜன், 22—6—1947

---

* இயற்கை வைத்தியம் செய்யும் ஸ்தாபனம் உள்ள ஓர் இடம்; இது பம்பாய்க்கு அருகில் உள்ளது.

15. ராமநாமமும் இயற்கைச் சிகிச்சையும்

இயற்கைச் சிகிச்சை பற்றிய என் கருத்து மற்ற எல்லாவற்றையும் போலவே காலப்போக்கில் வளர்ந்து மாறிக்கொண்டே வந்திருக்கிறது. ஒரு மனிதன் கடவுள் சாந்நித்யத்தை முழுதுமாய் உணர்ந்ததன் பயனாய் விருப்பு வெறுபற்ற நிலையை எய்திவிடுவானாயின் நீண்ட ஆயுளுக்குத் தடையான முட்டுக்கட்டைகளையெல்லாம் கடந்துவிடலாமென்று எத்தனையோ ஆண்டுகளாக நான் நம்பி வந்திருக்கிறேன். ஒரு மனிதன் புலன்களுக் கெட்டாத அந்த சக்தியை முழுதுமாய் நம்புவதோடு புலன்களின் பிடிப்பிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டுமிருப் பானாயின் அவனுடைய உடல் உள்ளுக்குள்ளேயே மாறு கிறதென்ற முடிவுக்கு—நிதர்சனமாய்ப் பார்த்து சாத் திரங்களைப் படித்ததன் விளைவாக—வந்திருக்கிறேன். இது வெறும் விருப்பத்தினாலேயே விளைவதல்ல. இதற்கு இடையறு விழிப்பும் பயிற்சியும் தேவை. இவை இரண்டு மிருந்தும் கடவுள் அருள் இல்லையேல் மனித முயற்சி களினால் மட்டும் ஒன்றும் ஆகிவிடாது.

—பத்திரிகைச் செய்தி, 12—6—1945

16. இயற்கைச் சிகிச்சை

இயற்கைச் சிகிச்சையென்பதற்கு மனிதனுக்குப் பொருத்தமான வைத்தியமென்பது பொருள். மனித னென்பது மனிதப்பிராணியைக் குறிப்பதோடமையாது, எவன் தன் உடலோடுகூட மனமும் ஆன்மாவும் பெற்றிருக்கிறானோ அவனையும் குறிக்கும். அத்தகைய சீவனுக்கு ராம நாமமே மிகவும் உண்மையான இயற்கை வைத்தியமாகும். அது என்றும் பழுது படாத மருந்து. 'ராம பாணம்' அல்லது 'பிழைபடாத மருந்து' என்ற

சொற்ருெடர் தோன்றியது இதிலிருந்துதான். மனிதனுக்கு இதுவே தகுந்த மருந்து என்பதை இயற்கையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது. ஒரு மனிதன் எவ்வகை நோயினுல் வருந்திக்கொண்டிருப்பினும், மனவொருமையொடு ராம நாமத்தைச் செபித்து வருவானுயின் குணமடைவது உறுதி. கடவுளுக்கு எத்தனையோ பெயர்களுண்டு. ஒவ்வொருவரும் தமக்கு மிகவும் உகந்த பெயரொன்றைப் பொறுக்கிக்கொள்ளலாம். ஈசுவரன், அல்லா, குதா, 'காட்' என்ற எல்லாம் ஒன்றையே குறிக்கின்றன. ஆனுல் செய்யும் செபம் கிளிப்பாடமாய் இருத்தலாகாது. அது செயலினுல் ஓரளவு நிரூபிக்கப் படக்கூடிய நம்பிக்கையினின்றும் தோன்றவேண்டும். செயல் எப்படி இருக்க வேண்டும்? மண், நீர், ஆகாயம், சூரிய ஒளி, காற்று என்று எந்தப் பஞ்சபூதங்களினுல் உடல் அமைக்கப் பெற்றிருக்கிறதோ, அவைகளைத் தவிர்த்து வேறெதையுங்கொண்டு சிகிச்சைக்குப் பாடுபடாதிருப்பதே செயல் எனப்படுவது. இவற்றுடன் ராம நாமம் இசையில் சுருதியைப்போல் எப்பொழுதும் இணைந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லத் தேவையில்லை. இவை எல்லாவற்றையும் செய்த பிறகும் சாவு வந்தே தீருமானுல் அதைப் பொருட்படுத்த லாகாது; ஏன், அதை வரவேற்க வேண்டும். உடலை என்றும் அழியாமல் இருக்கச் செய்வதற்கு உதவக்கூடிய உபாயம் எதையும் விஞ்ஞானம் இது வரையில் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அழிவின்மையென்பது ஆன்மாவின் இலட்சணம்; அது என்றும் இருக்கக் கூடியதே என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனுல் அதன் தூய்மையை வெளியிட முயலுதல் மனிதன் கடமை.

மேலே கண்ட வாதத்தை ஒப்புகிருேமென்ருல், அது இயற்கை வைத்தியத்தின்படி சிகிச்சைக்கு நாம் கையாளக்கூடிய சாதனங்களை ஒரு வரம்புக்குட்படுத்தி விடுகிறது. அதன் மூலமாய் பெரிய ஆஸ்பத்திரிகள், பிரபல டாக்டர்கள் என்பவை போன்ற ஏராளமான சாமக்கிரிகள்

மனிதனுக்குத் தேவையில்லாது போகின்றன. உலகத்தி லுள்ள மக்களில் பெரும்பாலோருக்கு இவை என்றுமே கட்டிவரக் கூடியவையல்ல. ஆகவே பெரும்பாலோருக்கு எதைப் பெறுதல் சாத்தியமில்லையோ, அதற்கு ஒரு சிலர் மட்டும் ஏன் ஆசைப்படவேண்டும்?

—ஹரிஜன், 3—3—1946

17. ராமநாமம்-பழுதுரு மருந்து

3–3–1946 ‘ஹரிஜனி’ல் இயற்கை வைத்தியத்தைப் பற்றி நான் எழுதியிருந்த கட்டுரையைப் படித்த ஸ்ரீகணேச சாஸ்திரி ஜோஷி என்ற வைத்தியர், ராம நாமத்தை சர்வ ரோக நிவாரணி என்று கருதுவதற்கு ஆயுர்வேதத்திலும் ஏராளமாக ஆதாரமிருப்பதாக எனக் குத் தெரிவிக்கிருர். இயற்கை வைத்தியம் மதிப்பிற்குரிய இடத்தைப் பெற்றிருக்க ராம நாமமோ அதில் மிகவும் முக்கியமானதாகும். சரகர், வாக்படர் முதலிய வைத்தி யத்தைக் கரைகண்ட மகாபுருஷர்கள் பண்டைக்காலத் தில் சாத்திரம் எழுதியபொழுது எல்லோரும் கடவுளை விஷ்ணு என்று அழைத்து வந்தார்களே தவிர இராமன் என்று அல்ல. நான் சிறுவயது முதலே துளசிதாசரிடம் பக்தி கொண்டு வந்திருப்பதால் கடவுளை இராமனென்றே எப்பொழுதும் வழிபட்டு வந்திருக்கிறேன். 'ஆனால் எல்லா நாடுகளிலுமுள்ள எல்லா மொழிகளிலும் கடவு ளின் பெயரைக் குறிப்பதற்கு ஓங்காரத்திலிருந்து தொடங்கி என்னென்ன பெயர்கள் வழங்குகின்றனவோ, அவற்றுள் எதைச் சொல்லிவந்தாலும் பயன் ஒன்றே யென்று நான் அறிவேன். அவனும் அவன் நியதி அல்லது சட்டமும் வெவ்வேறல்ல. ஆகவே அவனுடைய நியதிக்கு ஒத்து நடப்பதே அவனுக்குச் செய்யும் சிறந்த வழிபாடாகும். அவனுடைய நியதியில் வேறுபாடின்றி ஒன்றிவிடும் ஒருவன் அவன் பெயரை வாயினுல் செபித்

துக் கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. அதாவது கடவுளை தியானித்தல் என்பது மூச்சு விடுவதைப்போல் இயற்கையாகி விடுகிறவனுக்கு கடவுளறிவும் கடவுளின் நியதியின்படி வாழ்வதும் இயற்கைபோன்ருகி விடுகின்றன. அத்தகையவனுக்கு வேறு சிகிச்சை யெதுவுமே தேவையில்லை.

சிகிச்சைகள் அனைத்திற்கும் அரசனைப்போன்ற இது கையிலேயே இருந்துவந்தும் நமக்கு இதைப்பற்றி அதிகம் தெரியாதிருப்பதற்கும், தெரிந்தவர்களும் அவனை நினையாதிருப்பதற்கும், நினைப்பவர்களும் உதட்டினுல் ஏதோ முணு முணுப்பதைத் தவிர மனவொருமையொடு செபியாதிருப்பதற்கும் காரணமென்னவென்ற கேள்வி எழுகிறது. கிளிப்பாடமாய்க் கடவுளின் பெயரைச் சொல்லி வருதல் அவனை சர்வ ரோக நிவாரணியாகக் கருதத் தவறியதையே காட்டுகிறது.

அவர்கள் எப்படிக் கருதுவார்கள்? இந்தச் சிறந்த மருந்தை டாக்டர்களோ, வைத்தியர்களோ, ஹக்கீம்களோ வேறு வைத்தியத் தொழில் செய்பவர்களோ கொடுப்பதில்லை. இவர்களுக்கெல்லாம் இதில் நம்பிக்கை கிடையாது. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் கங்கையின் ஊற்றைக் காணலாமென்பதை இவர்கள் ஒப்புவார்களாயின் இவர்களுடைய தொழில் அல்லது சீவனுேபாயத்திற்கே ஆபத்து வந்துவிடுமே! ஆகவே இவர்கள் தம்மிடமுள்ள சூர்ணங்களையும் திராவகங்களையுமே பழுதுரு மருந்துகளென்று நம்பவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் சிக்கியிருக்கிருர்கள். இவை டாக்டருக்குச் சோறு போடுவதோடுகூட நோயாளியும் இவற்றினுல் உடனே குணமுறுவதாய் எண்ணுகிருனென்று தோன்றுகிறது. வைத்தியத்தொழில் புரியும் ஒருவன் ஒரு சிலரைக்கொண்டு இன்னுர் எமக்குக் கொடுத்த சூர்ணத்தினுல் எம் நோய் குணமாகிவிட்டதென்று கூறச்செய்வானுயின் அவன் தொழில் நன்கு நடந்துவிடுகிறது. டாக்டர்களுக்கே கடவுள் நாமத்தின் அபார சக்தி தெரியாதிருக்கும் வரை அவர்கள் தம்

மிடம் வரும் நோயாளிகளுக்கு அதை மருந்தாகக் கருதிச் செபிக்கும்படி சொல்லி வருவதனுல் உண்மையில் பய னெதுவும் விளையாது என்பதை மனதிலிருத்தத் தவறக் கூடாது. ராமநாம மென்பது சிறுவர் புத்தகத்தில் காணப்படும் வெறும் நீதி வாக்கியம் போன்றதல்ல, அனுபவத்தின் மூலமாய் உணரப்பட வேண்டியதொன்று. சொந்த அனுபவத்தில் அதன் சக்திகளை உணர்ந்திருப் பவரே அன்றி வேறு எவரும் பிறருக்கு அதை எடுத்துச் சொல்லக்கூடாது.

மேலே கூறிய வைத்திய நிபுணர் எனக்காக நான்கு சுலோகங்களைக் குறித்து அனுப்பியிருக்கிருர். அவற்றில் சரகருடைய சுலோகமே மிகவும் சுலபமாயும் பொருத்த மாயு மிருக்கிறது. அதன் கருத்து, 'விஷ்ணுவின் ஆயிரம் நாமங்களுள் ஏதேனும் ஒன்றை ஒருவன் நன்கு செபித்து வந்தாலும் அவனுடைய நோய்களெல்லாம் நீங்கிவிடும்' என்பது.

அது பின்வருவது :

'விஷ்ணும் ஸஹஸ்ர மூர்தானம்
சராசர பதில் விபும் ।
ஸ்துவன் நாம ஸஹஸ்ரேண
ஜ்வரான் ஸர்வான் வ்யபோஹதி ॥'

—ஹரிஜன், 14—3—1946

18. இயற்கை வைத்தியத்தில் ராமநாமம்

இயற்கை வைத்தியரிடமுள்ள மருந்துகள் எல்லா வற்றிலும் ராம நாமமே தலைசிறந்த மருந்து. இது குறித்து எவரும் வியப்புறத் தேவையில்லை. ஒரு பிரபல ஆயுர்வேத பண்டிதர் அன்று என்னிடம், "நான் என் ஆயுள் முழுவதும் நோயாளிகளுக்கு என்னென்னவோ மருந்துகள் கொடுத்துவந்திருக்கிறேன். ஆனல் உடல்

நோய்களுக்கு ராம நாமத்தைப் பரிகாரமென்று நீங்கள் கூறிய பிறகு நீங்கள் சொல்வதற்கு வாக்படர், சரகர் முதலிய எங்கள் ஆசாரியர்களின் நூல்களிலேயே ஆதார மிருப்பது நினைவுக்கு வந்தது'' என்றார். உலகம் தோன்றிய காலந்தொட்டே ஆன்மிக நோய்களுக்கு ராம நாமம் மருந்தாக உபயோகிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பெரியதைக் கூறிவிட்டால் அதில் அடங்கிய சிறியதைத் தனியாய்ச் சொல்லத் தேவையில்லை. ராம நாம செபம் நமது உடற்கோளாறுகள் அனைத்திற்கும் தலைசிறந்த மருந்தாக உதவுமென்று நான் சொல்லுகிறேன். இயற்கை வைத்தியன் 'தன் நோயாளியினிடம் ''என்னைக் கூப் பிடுங்கள், உங்கள் நோயைப் போக்கிவிடுகிறேன்'' என்று கூறமாட்டான். அவன் எல்லா உயிர்களிலும் இருந்துவரும் சர்வரோக நிவாரண தத்துவத்தைக் குறிப் பிட்டு, அதன் உதவியை நாடி அதைத் தம் வாழ்க்கையில் இயங்கும் சக்தியாகச் செய்து கொள்வதனால் எப்படித் தாமே தம் நோய்களைத் தீர்த்துக்கொள்ள முடியும் என் பதையே தெரிவிப்பான். இத் தத்துவத்தின் சக்தியை இந்தியா உணரக்கூடுமானால் நாம் சுதந்திரர்களாய் இருந்து வருவதோடு நம் நாடு இன்று நோய்களுக்கும் அசௌக்கியங்களுக்கும் உறைவிடமாய் இருப்பது போய் ஆரோக்கியமானவர்கள் வாழும் நாடாகிவிடும்.

ஆனால் ராம நாமம் பயனளிப்பதற்கு சில நிபந்தனை களும் நிர்ப்பந்தங்களுமுண்டு. ராம நாமம் என்பது செப்பிடு வித்தை போன்றதல்ல. ஒருவன் வயிறு புடைக்கத் தின்றுவிட்டு, மீண்டும் தின்பதற்காக வயிற்று வலி யெதுவும் வராமல் செய்து கொள்ளவேண்டி மருந்து சாப்பிட விரும்பினால் அவனுக்கு ராம நாமம் பயன் படாது. ராம நாமத்தை நல்ல காரியத்திற்கு உபயோ கிக்கலாமே தவிர கெட்ட நோக்கத்துடன் என்றும் கையா ளக்கூடாது. அவ்வாறில்லாவிடில் திருடர்களும் கொள்ளை அடிப்போருமே பெரிய பக்தர்களாய் விளங்குவார்கள்.

ராம நாமம் தூய உள்ளமுள்ளவர்க்கும் தூய்மை யைப் பெறவும் தூயோர் ஆகவும் விரும்புகிறவர்க்குமே உரியது. போகக் கருவியாய் அது என்றும் பயன் படாது. அளவுக்கு மிஞ்சிய உணவுக்கு மருந்து பட்டினி கிடத்தலேயன்றி பிரார்த்தனை செய்தலல்ல. பட்டினி யிருந்தான பிறகே பிரார்த்தனைக்கு உரிய சமயம் வரும்; அது பட்டினியைச் சுலபமாய்ச் சமாளிக்க உதவும். இவ்வாறே நீங்கள் உடலில் மருந்துக்குமேல் மருந்தாக வைத்துத் திணித்துக்கொண்டே ராம நாமத்தைச் சொல் லிக் கொண்டிருத்தல் அர்த்தமில்லாத கேலிக்கூத்தாகுமே தவிர வேறல்ல. தன் திறமையை நோயாளியின் துர்ப் பழக்கங்களை வளர்க்கப் பயன்படுத்தும் ஒரு டாக்டர் தன்னை இழிவுபடுத்திக் கொள்வதோடு தன் நோயாளியை யும் தாழ்வுறச் செய்கிறான். *மனிதன் தன் உடலை தன்னைப் படைத்த கடவுளை வழிபடுவதற்கு உதவும் கருவியாகக் கருதுவதை விடுத்து அதையே வழிபடு வதையும், அதை எவ்வகையிலேனும் பத்திரமாய்ப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு பணத்தைப் பணமாய்க் கரு தாது வாரி இறைப்பதையும் விட அதிகப் பரிதாப நிலை யொன்றை எய்த முடியுமா? இதற்கு மாறாக ராம நாமம் நம் நோய்களைப் போக்கும்பொழுதே நம்மைத் தூயோ ராயும் செய்துவிடுவதால் நம்மைக் கைதூக்கி விடுகிறது. இதில்தான் அதன் உபயோகமும், அதன் வரம்பும் அடங்கியுள்ளன.

—ஹரிஜன், 7—4—1956

---

* நமக்கு ஆன்மாவின் நோய்களைப் போக்கும் வைத்தியர் களேயன்றி உடற் கோளாறுகளுக்கு மருந்தளிப்போர் தேவை யில்லை. ஆஸ்பத்திரிகளும் டாக்டர்களும் ஏராளமாய்ப் பெருகி வருதல் நம் நாகரிகத்தின் அறிகுறியல்ல. நாமும் பிறரும் உடல் உபசரிப்புகளைக் குறைக்க குறைக்க நமக்கும் உலகத் திற்கும் நன்மையே.

யங் இந்தியா, 29-9-1927

19. தலைசிறந்த மருந்து

நீங்கள் பின்வருமாறு சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.:

" 'ஒருவன் எத்தகைய நோயினால் பீடிக்கப்பட்டிருந்த போதிலும் மனவொருமையுடன் ராமநாமம் செபிப்பதே அதற்குக் கைகண்ட மருந்து.' —ஹரிஜன், 3—3—1946

" 'மண், நீர், ஆகாயம், சூரிய ஒளி, காற்று என்ற எந்த பஞ்ச பூதங்களினால் உடல் அமைந்திருக்கிறதோ அவற்றைக் கொண்டே சிகிச்சைக்கான உபாயங்களைக் கண்டு செய்வ தோடு மனிதன் திருப்தியுறவேண்டும்.'

—ஹரிஜன், 3—3—1946

" 'நம் உடற்கோளாறுகளுக்கும் ராம நாம செபமே தலைசிறந்த மருந்தென்பது என் அபிப்பிராயம்.'

—ஹரிஜன், 7—4—1946

" முதலில் இயற்கை வைத்தியத்தில் இந்தப் புதிய முறையை நீங்கள் புகுத்தியபொழுது நம்பிக்கையின் அடிப் படையில் செய்யப்பட்டுவரும் 'கிறிஸ்தவ விஞ்ஞான சிகிச்சை' அல்லது 'மனோ சிகிச்சை'யையே வேறுவகையில் இவ்வாறு குறிக்கிறீர்களென்று எண்ணினேன். எல்லா வகை வைத்தியங்களிலும் இவற்றிற்கும் தமக்குரிய இடமுண்டு. மேலேகுறித்துள்ள முதல் மேற்கோளுக்கு நான் இவ்வகை யில்தான் பொருள் கொண்டேன். மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள இரண்டாவது வாக்கியத்தையோ புரிந்து கொள்வதே சிரமமா யிருக்கிறது. பார்க்கப்போனால் நீங்கள் எந்தப் பஞ்சபூதங் களைக் குறிப்பிடுகிறீர்களோ, எவற்றைத் தவிர வேறு எதை யும் மருந்தாக உபயோகிக்கக் கூடாதென்று சொல்லுகிறீர் களோ அவைகளைத் தவிர வேறு எவைகளைக் கொண்டும் மருந்துகள் தயாரித்தலே சாத்தியமல்லவென்பது தெரிந்த விஷயமே.

" நம்பிக்கை வேண்டும் என்பதையே நீங்கள் வற் புறுத்துகிறீர்களென்றால் எனக்கும் உங்களுக்கும் வாக்கு வாதமே இல்லை. நோயாளியும் நம்பிக்கையின் மூலமாய் குணம் பெறுவதில் வைத்தியருடன் ஒத்துழைக்க வேண்டும்.

ஆனால் நம் உடற்கோளாறுகளையும் நம்பிக்கை ஒன்றைக் கொண்டே குணப்படுத்திவிடலாமென்பதை நம்புவது சிரமம். இரண்டு ஆண்டுகளுக்குமுன் என் சிறு பெண்ணுக்கு இளம் பிள்ளை வாதம் வந்தது. அந்தக் குழந்தையை ஆயுள் முழுமையும் அங்கவீனமாய் இருக்கவிடாது காப்பாற்ற உதவியது மிகவும் நவீனமான சிகிச்சை முறையே. தனக்கு வந்துள்ள இளம் பிள்ளை வாதத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக இரண்டரை வயதுள்ள குழந்தையை ராமநாம செபம் செய்யும்படி சொல்வதிற் பயனில்லையென்பதை நீங்கள் ஒப்புக் கொள்வீர்கள். தன் குழந்தையின் சார்பில்தானே செபத்தை மட்டும் செய்து கொண்டு வைத்தியமெதுவும் செய்யாமலிருந்து விடுவதற்கு எந்தத் தாயையும் உங்களால் உடன்படச் செய்யமுடியுமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

"நீங்கள் சரகருடைய நூலிலிருந்து மார்ச்சு 24–ஆம் தேதி பத்திரிகையில் எடுத்துத் தந்துள்ள மேற்கோள் எனக்குச் சமாதானம் அளிக்கக்கூடியதாயில்லை. எவ்வளவுதான் புராதனமானதாயிருந்த போதிலும், எவ்வளவு அதிகாரத்துடன் சொல்லப்படுவதாயினும் நமது உள்ளத்திற்கு உகந்ததாயில்லாத வரையில் எதையும் ஏற்கத் தேவையில்லையென்று எனக்கு நீங்களே தான் போதித்திருக்கிறீர்கள்"

என்று இளைஞர்களின் ஆசிரியர் ஒருவர் எழுதுகிறார்.

ராமநாமம், நம்பிக்கைச் சிகிச்சையையும் கிறிஸ்தவ விஞ்ஞான சிகிச்சையையும் போல் தோன்றக்கூடும்.* ஆயினும் இது அவற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபடுவதாகும். ராம செபமென்பது உண்மைத் தத்துவமொன்றைக் குறித்து நிற்கும் இடுகுறியே. ஒருவர் கடவுளின்

---

* கடைசி நாளன்று லார்ட் லோதியன் கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானத்தைக் குறிப்பிட்டு அதைப்பற்றி காந்தியடிகளின் அபிப்பிராயமென்னவென்று கேட்டார்: "மனிதன் கடவுளிடம் பிரிக்கமுடியாத உறவு கொண்டிருப்பதால் அவன் தனக்கும் கடவுளுக்கும் உள்ள அகற்ற முடியாத உறவை எந்த அளவுக்கு உணருகிறானோ அதே அளவுக்கு அவன் பாவங்கள், நோய்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபடுவான். நம்பிக்கை சிகிச்சை முறை

சாந்நித்யத்தை சம்பூர்ணமாய்த் தம் அகத்தே உணரும் கணத்திலேயே அவருடைய உடற்கோளாறுகளும் மனோ வியாகூலங்களும் நடத்தைத்தவறுகளும் மறைந்து போகின்றன. நாம் இம்மாதிரி இருப்பவர் எவரையும் காணுமையினுலேயே இவ்வாறு இருக்கக்கூடும் என்பது பொய்யாகிவிடாது. கடவுளிடம் நம்பிக்கையில்லாதவர் களுக்கு என் வாதங்கள் பயன்படாவென்பது தெளிவு. ராம நாமத்தில் அடங்கியுள்ள உண்மையை ஓரளவுக்கு கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானிகளும் நம்பிக்கை மருத்துவரும் மனோ வைத்தியர்களும் நிரூபிக்கிருர்கள். என்னுல் வாசகர்களுக்கு தர்க்க ரீதியாகவே முழு சமாதானமளிக்க முடியாது. சர்க்கரையையே தின்று பார்த்திராத ஒருவரை அதைச் சாப்பிட்டுப்பார்க்கச் சொல்லாமலே சர்க்கரை தித்திக்குமென்று எப்படி ஒப்பச் செய்வது ?

இதுவே. கடவுள் சத்தியமும் ஆரோக்கியமும் அன்பு மாவார்'' என்ருர்.

காந்தியடிகள் சொன்னதாவது : "அவரே வைத்தியரு மாவார். எனக்கும் கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானத்திற்கும் கருத்து வேற்றுமையெதுவுமில்லை. நான் இத்தத்துவத்தை அப்படியே ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும் இந்தக் கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானிகள் பலரிடம் எனக்கு நம்பிக்கை கிடையாது. புத்திபூர்வமாய் ஒன்றை நம்புவது என்பது வேறு, முழுமனதுடன் ஓர் உண் மையை ஏற்பதென்பது வேறு. எல்லா நோய்களுமே பாவமாகு மென்பதையும், ஒரு மனிதனுக்கு இருமல் வருவது அவன் பாவத்தினுலேயே என்பதையும் நான் அப்படியே ஒப்புக் கொள்ளக்கூடும். என் ரத்த அமுக்கம் நான் ஓய்வில்லாமல் செய்துவரும் அதிகவேலையின் விளைவே. ஆனுல் நான் எதற் காக அளவுக்கதிகமாய் வேலை செய்திருக்க வேண்டும் ? எல்லா அதிக வேளைகளும் அவசரங்களும் பாவமே. டாக்டர்களின் உதவி அனைத்தையும் தவிர்ப்பது முற்றிலும் சாத்தியம் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். ஆனுல் கிறிஸ்தவ விஞ் ஞானிகள் உடல் நோயையும் ஆரோக்கியத்தையும்.பிரமாதப் படுத்துவதை என்னுல் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை.''

தெய்வீக மந்திரத்தை முழு மனதுடன் செபிப்பதற்கு உரிய நிபந்தனைகளை யெல்லாம் நான் இங்கே திரும்பக் கூறப்போவதில்லை.

ராம நாமத்தில் சிறிதேனும் நம்பிக்கையுள்ளவர் களுக்கே சரகருடைய மேற்கோள் பயன்படும். மற்றவர் கள் அதைக் கவனியாது ஒதுக்கிவிடலாம்.

குழந்தைகள் பொறுப்பில்லாதவர்கள்; ராம நாமம் அவர்களுக்காக ஏற்பட்டதல்ல என்பதில் சந்தேகமில்லை. அவர்கள் தம் பெற்றோரின் அன்பை நம்பி இருந்து வரு கிறவர்கள். பெற்றோர்க்கு குழந்தைகளிடத்தும், சமூ கத்தினிடத்திலும் உள்ள பொறுப்பு எவ்வளவு பெரிது என்பதையே இது காட்டுகிறது. தங்கள் குழந்தை களின் நோய்க்குத் தம் ராம செபத்தையே பரிகாரமென நம்பியிருக்கும் அளவுக்குத் தம் குழந்தைகளின் நோய் களை அசட்டை செய்த பெற்றோர்கள் உண்டு.

இறுதியாக எல்லாமே-மருந்துகளும்கூட-பஞ்ச மகா பூதங்களிலிருந்து தோன்றியவைதாமே என்றவாதம் அவ சரத்தினின்று விளைந்த கருத்துக் குழப்பத்தைக் காட்டு கிறது. அதை நான் குறிப்பிடுவதே அக் குழப்பத்தைப் போக்குவதற்குப் போதுமானது. —ஹரிஜன், 28—4—1946

லார்ட் லோதியன் சொன்னதாவது: "ஒருவர் நோயே பாவமென்று உணர்ந்துகொள்ளும் வரையில் அது சரியே. கீதையும் ஐம்புலன்களின் விளைவுகளை மாயையென்று கூறி அவற்றை விலக்க வேண்டுமென்று போதிக்கிறது. கடவுள் உயிரும், அன்பும், ஆரோக்கியமுமாவார்."

"நான் அதை ஒரு சிறிது மாற்றிச் சொல்லியிருக்கிறேன். கடவுளே சத்தியம் என்பதும், கடவுளே உயிரென்பதும் ஒன்றே. பிறகு சக்தியமும் அன்பும் ஒரே நாணயத்தின் இரு முகங்களென்றும், நமது இலட்சியமான சத்தியத்தை எய்து வதற்கு அன்பு உபாயமாகுமென்றும் சொல்லியிருக்கிறேன்" என்றார் காந்தியடிகள். —ஹரிஜன், 29—1—1938

20. ஆயுர்வேதமும் இயற்கைச் சிகிச்சையும்

ராம நாமப் பிரசாரமும் தூய வாழ்க்கையும் நோய் வராது தடுக்க உதவும் சிறந்த, செலவில்லாத உபாயங்கள் என்பதில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. டாக்டர்களும் ஹக்கீம்களும் வைத்தியர்களும் ராம நாமத்தை மருந்துகளுளெல்லாம் தலைசிறந்ததெனக் கருதி உபயோகியாதிருப்பதே வருத்தம் தருகிறது. மக்களைக் குருட்டு நம்பிக்கை யென்னும் பாழுங்கிணற்றில் மேலும் அழுத்துவதற்கு உதவும் மாந்திரீகர்களின் கருவியாயன்றி இப்போது வழங்கும் ஆயுர்வேத முறைகளில் அதற்கு வேறு இடமெதுவும் அளிக்கப்படவில்லை. உண்மையில் ராம நாமத்திற்கும் குருட்டு நம்பிக்கைக்கும் ஒரு சம்பந்தமுமில்லை. அது இயற்கையின் விதிகளுக்கெல்லாம் உயர்ந்த விதி. அதை அனுசரிப்பவன் நோய்களிலிருந்து விடுபட, அதை மறந்திருப்பவன் நோய்களில் சிக்குகிறான். நோய் வாராது பாதுகாக்கும் விதியே நோய் வந்து விட்டபொழுது அதைப் போக்கவும் உதவுகிறது. ராம நாமத்தை செபித்துக் கொண்டே தூய வாழ்க்கை நடத்துவோனுக்கு நோயே ஏன் வரவேண்டும் என்று கேட்பது சரியே. இயற்கையிலேயே மனிதன் குறைபாடுகள் உள்ளவன். அறிவுள்ள மனிதன் பூர்ணத்துவத்தை எய்தப் பாடுபடுகிறான்; ஆனால் அதை ஒரு பொழுதும் எய்துவதில்லை. தனக்குத் தெரியாமலே அவன் வழியில் இடறி விழுகிறான். கடவுளின் விதிகள் அனைத்தும் தூய வாழ்க்கையில் அடங்கியிருக்கின்றன. முதலில் நாம் நம் சக்தியின் வரம்பை உணரவேண்டும்; வரம்பை மீறியவுடனே நோய்வாய்ப் படுகிறோம் என்பது நமக்குத் தெரிந்திருக்கவேண்டும். இவ்வாறு தேவையை யொட்டி ஏற்றக் குறைவின்றி உணவு கொள்ளப் படும்பொழுது நமக்கு நோயே வருவதில்லை. ஆனால் நமக்கு எது

பொருத்தமான உணவு என்பதை நாம் எப்படி உணர்வது? இம்மாதிரியான எத்தனையோ சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். இதில் சாரமென்னவென்றால், ஒவ்வொருவரும் தமக்குத் தாமே டாக்டராயிருந்துகொண்டு தத்தமக்குரிய வரம்பைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்யும் மனிதன் 125 வயது வரை உயிர் வாழ்வான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

விதிகளை ஆராய்த்து அவற்றிற்கு ஒத்தவாறு நடப்பதற்கு அதிகமாய் தாம் வேறு எதுவும் செய்வதில்லையாகையால் தாமே சிறந்த இயற்கை வைத்தியரென்று டாக்டர் நண்பர்கள் உரிமை கொண்டாடுகிறார்கள். எதை வேண்டுமானாலும் நாம் இந்த வகையில் வியாக்கியானம் செய்து தப்பிவிடலாம். ராம நாமத்திற்கு அதிகமாகச் செய்யப்படும் எதுவும் உண்மையான இயற்கைச் சிகிச்சைக்கு முரணானதென்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மூல தத்துவத்திலிருந்து நாம் விலக விலக, இயற்கைச் சிகிச்சையிலிருந்தும் விலகுவோர் ஆவோம். இத்தகைய கருத்தினால் பஞ்சபூதங்களைப் பிரயோகிப்பதோடு நான் இயற்கைச் சிகிச்சை முறையைக் கட்டுப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் பணம் சம்பாதிக்கும் நோக்குடன் அல்லாமல் ஏழைகளுக்கு உதவும் ஒரே கருத்துடன் தம் அருகாமையில் பயிராவதோ, தாமே பயிர் செய்வதோவான வேர்-பச்சிலைகளை உபயோகிக்கும் வைத்தியனும் தான் இயற்கை வைத்தியனேயென்று உரிமை கொண்டாடலாம். ஆனால் அத்தகைய வைத்தியர்கள் எங்கே கிடைக்கிறார்கள்? இக்காலத்தில் அவர்களில் பெரும்பாலோர் பணம் பண்ணுவதிலேயே முனைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆராய்ச்சி எதுவும் செய்யாததோடு, அவர்களின் பேராசையினாலும் அவர்கள் அறிவு வளர்ச்சி விஷயத்தில் காட்டும் சோம்பேறித்தனத்தினாலும் ஆயுர்வேத சாத்திரம் இப்பொழுது அதோ கதியை அடைந்திருக்கிறது.

—ஹரிஜன், 19—5—1946

21. உருளிகாஞ்சனில்

உருளிகாஞ்சனில் கூடியிருந்த கிராம மக்களை நோக்கி ராம நாமம் உடற் கோளாறுகளனைத்தையும் போக்கக்கூடிய முதல்தர இயற்கை ஔடதமென்று காந்தியடிகள் அறிவித்தார் : " நாம் சற்றுமுன் பாடிய பாடலில் பக்தர், 'ஏ ஹரி, நீயே மக்கள் துன்பங்களைப் போக்குவோன்' என்று கூறியிருக்கிறர். இதில் அளிக்கப்பட்டுள்ள அபயம் உலகம் அனைத்திற்கும் உரியது. இது குறிப்பிட்ட ஓர் உடற் கோளாறுக்கே உபயோகமானதென்று இதில் வரையறை செய்யப்படவில்லை" என்று கூறி, வெற்றி எய்துவதற்குள்ள நிபந்தனைகளைத் தெரிவித்தார் : " ராம நாமம் நல்ல பயன் தருகிறதா இல்லையாவென்பது அதற்குப் பக்கபலமாயுள்ள உயிருள்ள நம்பிக்கையைப் பொறுத்திருக்கிறது. நீ கோபத்திற்குப் பலியாகி உடலைப் பாதுகாப்பதற்காகவன்றி வெறும் சுகத்திற்காகவே தின்பதும் தூங்குவதுமாய் இருப்பாயாகில் உனக்கு ராம நாமத்தின் பொருள் தெரியாதென்றே ஏற்படும் ; நீ அதைச் செபிப்பது வெறும் உதட்டால் உச்சரிப்பதாகவே இருக்கும். ராம நாமம் பயன் தருவதாயிருக்க வேண்டுமென்றல் அதைச் செபிக்கும்பொழுது அது உன்னை முற்றிலும் ஆட்கொண்டுவிட வேண்டுவதோடு உன் வாழ்க்கையிலும் அது பூரணமாய்ப் பிரதிபலிக்க வேண்டும்."

முதல் நோயாளிகள் : மறுநாள் காலையிலிருந்து நோயாளிகள் வரத்தொடங்கினர். அவர்கள் சுமார் 30 பேர் இருக்கும். காந்தியடிகள் அவர்களுள் 5-6 பேரைப் பரிசோதித்து அவர்கள் எல்லோருக்குமே அவரவர் நோயை அனுசரித்து ஒரு சிறிது மாற்றத்துடன் ராம நாம செபம், வெயில் குளியல், தேய்ப்பு, இடைமுழுக்கு, வயிற்றிலுள்ள கழிவுகளைப் போக்க உதவக்கூடிய உணவுகளான பால்,

மோர், பழம், பழச்சத்து, ஏராளமான சுத்த நீர் முதலிய ஒரேவகைப் பரிகாரத்தைச் சொன்னர். அன்று மாலைப் பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் கூறியதாவது :

" எல்லா மனோவியாதிகளும், உடற்கோளாறுகளும் ஒரே பொதுக் காரணத்தினல் தோன்றுபவையென்று சொல்லப்பட்டிருப்பது உண்மையே. ஆகவே, அவை அனைத்திற்கும் பொதுவான ஒரே பரிகாரம் இருப்பதும் இயற்கையே. நோயிற் போலவே சிகிச்சையிலும் ஒரு ஒற்றுமையுண்டு. சாத்திரங்கள் அப்படித்தான் சொல்லுகின்றன. ஆகையால் இன்று காலையில் எல்லா நோயாளிகளுக்குமே ராம நாமத்தையும் ஏறக்குறைய ஒரேவகைச் சிகிச்சையையுமே சொன்னேன். ஆனல் நம் சௌகரியத்திற்கு ஒத்து வராதபொழுது நம் மனம்போல் சாத்திரங்களுக்கு வியாக்கியானம் செய்யும் சாமர்த்தியம் ஒன்று நமக்குண்டு. சாத்திரங்கள் மறுலோகத்தில் நம் ஆன்மாவுக்கு நன்மை பயப்பதற்காகவே அமைந்திருக்கின்றன வென்ற தவருன நம்பிக்கையினல் நம்மை நாமே ஏமாற்றிக் கொண்டிருப்பதோடு, தருமத்தின் நோக்கம் பரலோக சாம்ராஜ்யம் பெறுதலேயென்றும் எண்ணி வந்திருக்கிறோம். நான் இக் கருத்தை ஒப்புகிறவனல்ல. இவ்வுலக அன்றாட வாழ்க்கையில் எனக்குப் பயன்படாத தருமம் மறு உலகத்திலும் உபயோகமாயிருக்கப் போவதில்லை.

" இந்த உலகத்தில் உடலிலோ மனத்திலோ எவ்வகை நோயுமின்றி முழு ஆரோக்கியத்துடன் இருக்கும் மனிதனைக் காண்பதரிது. இந்நோய்களுள் சிலவற்றிற்கு நாம் செய்யக்கூடிய பரிகாரம் எதுவுமே யில்லை. உதாரணமாக, ஒருவருக்கு ஒரு கை ஒடிந்து விழுந்துவிட்டதென்ருல் ராம நாமத்தினல் அக் கையைத் திரும்பச் சம்பாதித்துத் தர முடியாது. ஆனல் இத்தகைய நஷ்டத்திலும் இதை விடப் பெரிய அற்புதம் எனத்தக்க கலங்காத மன அமைதி

யைப்* பெறும்படி உயிர் வாழும் காலத்தில் செய்ய முடிவதோடு, இறுதிக் காலத்தில் சாவின் துன்பத்தையும் மயானத்தின் வெற்றியையும் அவற்றினிடமிருந்து பறித்துக் கொண்டுவிட அதனுல் முடியும். ஒவ்வொருவருக்கும் விரைவிலோ காலந் தாழ்த்தியோ கிட்ட வேண்டிய சாவைக் குறித்து நாம் எதற்காக மனத்தை அலட்டிக் கொள்ள வேண்டும்?''

இதன் பிறகு அவர் இயற்கைச் சிகிச்சையின் தத்துவங்களே விளக்கித் தம் முதல் சொற்பொழிவை ஆற்றினுர். அதன் சாரம் பின்வருமாறு :

'' மனிதனுடைய உடல் காற்று, நீர், மண், தீ, அல்லது ஒளி (சக்தி தத்துவம்), ஆகாயம் (வெளி) என்ற பஞ்ச பூதங்களினுல் ஆனது. ஆன்மா அதை இயக்குகிறது.

'' இவற்றுள் முக்கியமானது காற்று. மனிதன் உணவின்றி பல வாரங்களுக்கும் நீர் இன்றிச் சிறிது காலத்திற்கும் வாழக் கூடுமாயினும் காற்றில்லாத பொழுது சில நிமிடங்கூட இருக்க முடியவில்லே. இதனுல் கடவுள் காற்றை எங்கும் கிடைக்கக்கூடியதாய்ச் செய்திருக்கிருர். சில சமயங்களில் உணவும் தண்ணீரும் போதிய அளவு கிட்டாமலிருக்கலாம்; ஆனுல் காற்றிற்கோ பஞ்சமே ஏற்படுவதில்லே. ஆயினும் நாம் அறையின் கதவுகளேயும் சன்னல்களேயும் அழுத்தி மூடிக் கொண்டு உள்ளே படுத்துறங்கி, கடவுள் அளித்துள்ள புதிய தூய காற்றைப் பெற்றுக் கொள்ளாதிருந்துவிடுகிறோம். இரவில் திருடர் பயத்தினுல் கதவுகளேயும் சன்னல்களேயும் மூடிக் கொள்ளட்டும். ஆனுல் காற்றே வராமல் சுற்றிலும் எதற்காக அடைத்துக்கொள்ளவேண்டும்?

'' புதிய காற்று வேண்டுமானுல் நாம் திறந்த வெளியில் படுத்துறங்க வேண்டும். ஆனுல் தூசியையும் தூசு

---

* கடவுளின் திருநாமத்தைவிட உயர்ந்த அமைதியை அளிக்கும் மந்திரம் வேறில்லே.

—பத்திரிகைச் செய்தி. 10—1—1946

நிறைந்த காற்றையும் சுவாசித்துக்கொண்டு வெளியே படுத்துறங்குவதால் பயனில்லை. நாம் உறங்குமிடத்தில் இவையிரண்டும் இருக்கக்கூடாது. சிலர் தூசும் கரியும் வந்து விழாதிருப்பதற்காக தங்கள் முகத்தை மூடிக் கொள்கிறார்கள். இது நோயைவிட அதிகத் தீமை பயக்கும் பரிகாரமாகும். இதுவன்றி வாயினால் சுவாசம் விடும் பழக்கம் சிலருக்கு இருக்கிறது. வாய் உணவை உட்கொள்வதற்காக அமைந்த உறுப்பேயன்றி சுவாசிப்பதற்காக ஏற்பட்டதல்ல. நாசித் துவாரத்தின் மூலமாய்ப் போகும் பொழுது காற்று வடிகட்டிச் சுத்தமாக்கப்படுவதோடு சுவாசப் பைக்குள் புகுமுன் அதில் சூடும் ஏற்றப்படுகிறது.

"கண்ட இடங்களில் கவனமின்றி எச்சில் துப்பிக் காற்றை அசுத்தப்படுத்துகிறவனும், குப்பை கூளத்தை எறிந்தும் வேறு வகையிலும் பூமியை ஆபாசமாக்குகிறவனும் மனிதனுக்கும் இயற்கைக்கும் தீங்கு விளைவித்த பாவம் செய்கிறான். மனிதன் உடல் கடவுளின் திருக் கோயிலாகும். அந்தக் கோயிலில் புகுவதற்கென அமைந்துள்ள காற்றைப் பாழாக்குவோன் தெய்வ அபசாரம் செய்தவனாகிறான். அவன் ராம நாமத்தைச் செபித்தல் வீண்."

—ஹரிஜன், 7—4—1946

22. காஞ்சன் கிராமத்தில் இயற்கைச் சிகிச்சை

இயற்கைச் சிகிச்சையில் இரு பகுதிகளுண்டு. ஒன்று, கடவுளின் பெயரை அல்லது ராம நாமத்தைச் செபித்து நோய்களைப் போக்கிக் கொள்ளுதல்; இரண்டாவது, ஆரோக்கிய விதிப்படி முறையாக வாழ்ந்து நோய்களே வராமல் தடுத்துக் கொள்ளுதல். கிராமத்திலிருந்து வந்துள்ள அறிக்கை, கிராமவாசிகள் கிராமத்தைத் துப்

புரவாய் வைத்துக் கொள்வதில் தம்முடன் ஒத்துழைப்ப தாகத் தெரிவிக்கிறது. சொந்த விஷயத்திலும் வீட்டிலும் பொதுவிடங்களிலும் துப்புரவு சம்பந்தமான விதிகளைச் சரிவர அனுசரித்து, உணவை முறைப்படி அருந்தி, தேகப் பயிற்சியிலும் தேவையான கவனம் செலுத்தப் படுமானல் தேக அசௌக்கியமோ, நோயோ வருவதற்குச் சிறிதும் இடமிராதென்பது என் கருத்து. அகத்தும் புறத்தும் முழுத் தூய்மை நிலவுமிடத்தில் நோய் புகுவதற்கே இடமில்லை. கிராம மக்கள் இதைப் புரிந்துகொள்வார்களாயின் அவர்களுக்கு டாக்டர்கள், ஹக்கீம்கள், வைத்தியர்கள் என்ற எவர் உதவியும் தேவையில்லை.

காஞ்சன் கிராமத்தில் பசுக்களே இல்லை. இது துரதிர்ஷ்டமான விஷயமே. சில எருமைகள் மட்டும் உள்ளன. ஆனல் எனக்கு இதுவரையில் கிடைத்துள்ள ஆதாரங்களிலிருந்து ஆரோக்கியமளிக்கும் விஷயத்தில் பசும்பாலின் முன் எருமைப்பாலினல் நிற்கவே முடியாதென்று தெரிகிறது. வைத்தியர்கள் நோயாளிகளை பசும்பால்தான் அருந்தச் சொல்லுகிருர்கள். ஆரோக்கியத்திற்குப் பால் இன்றியமையாததாகும்.

இயற்கைச் சிகிச்சை என்பதிலேயே சிறந்த முறையில் அமைந்த வாழ்க்கையும் அடங்கிவிட்டது. வாழ்க்கை அவ்வாறு அமைவதற்கு கிராமங்களும் நகரங்களும் அதற்கு ஏற்ற வகையில் இருந்துவர வேண்டும். கடவுளின் திருநாமம் என்ற அச்சில் சுழலும் சக்கரமே இயற்கைச் சிகிச்சை முறை என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

—ஹரிஜன், 26—5—1946

23. எளியோருக்கு இயற்கைச் சிகிச்சை

இயற்கைச் சிகிச்சையென்பதற்கு வாழ்க்கை பற்றிய நம் கருத்தையே சிறந்தவகையில் மாற்றிக் கொள்ளுதல், வாழ்க்கையை ஆரோக்கிய விதிகளின்படி ஒழுங்குபெற நடத்திவருதலென்பது பொருள். ஆஸ்பத்திரிகளிலிருந்து இலவசமாகவோ கடையில் கிரயத்திற்கோ மருந்து வாங்கிச் சாப்பிடுவதோடு அது முடிந்துவிடுவதில்லை. ஆஸ்பத்திரியில் இலவசமாய்ச் சிகிச்சைபெறுவோன் பிறர் அளிக்கும் தானத்தைப் பெறுவோனே. இயற்கைச் சிகிச்சை பெறுபவன் எவரிடத்திலும் இரப்பவனல்ல. தன் கையே தனக்கு உதவியென்று இருப்பதனுல் சுயமரியாதை வளர்கிறது. அவ்வாறு செய்வோன் இப்பொழுது தன் உடலில் புகுந்துள்ள நஞ்சை வெளியேற்றிக் கொள்வதோடு, இனிமேல் நோய் வராமலும் தன்னைக் காத்துக் கொள்கிருன்.

இயற்கைச் சிகிச்சையில் கேந்திரமாயுள்ள அம்சம் ராம நாமமே. ஆனுல் நம் நோய்கள் அனைத்திற்கும் மாற்ருயிருக்கவேண்டுமானுல் அது நம் உள்ளத்தின் அடித்தளத்திலிருந்து எழவேண்டும்.

உணவு சரியாயும், அதில் சத்துக்கள் கணக்காய் அமைந்தும் இருக்க வேண்டும். இன்று நாம் வறண்டிருப்பதுபோல் நம் கிராமங்களும் வறண்டிருக்கின்றன. இயற்கைச் சிகிச்சைத் திட்டத்தின் ஒரு முக்கிய அம்சம் கிராமங்களிலேயே போதுமான காய்கறிகளும், பழங்களும், பாலும் உற்பத்தி செய்வதாகும். இதில் செலவாகும் நேரத்தை வீண்விரயமென்று எண்ணக்கூடாது. இது கிராம மக்கள் அனைவருக்கும், இறுதியில் இந்தியா முழுமைக்கும் நன்மை பயப்பது.

—ஹரிஜன், 2—6—1946

24. இயற்கைச் சிகிச்சையும் நவீன வைத்தியமும்

எனது இயற்கைச் சிகிச்சை முறை கிராமத்தாருக்கும் கிராமங்களுக்குமென்றே உருவானது. ஆகவே அதில் 'மைக்ராஸ்கோப்', 'எக்ஸ்ரே' முதலிய சாதனங்களுக்கு இடமில்லை. க்யுனைன், எமெடின், பென்சிலின் ஆகிய மருந்துகளுக்கும் அதில் இடம் கிடையாது. அதில் தூய, ஆரோக்கியமான வாழ்க்கையே முக்கியமானது. இது இருந்தாலே போதும். ஒவ்வொருவரும் இதில் தேர்ச்சிபெற்று விட்டார்களாயின் நோய்க்கே இடமிராது. நோய்களைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு இயற்கையின் விதிகள் அனைத்தையும் அனுசரித்து நடந்து வரும்பொழுதே நோய்கள் வருமானல் அதற்குரிய சிறந்த மருந்து ராம நாமமே. ஆனல் நினைத்த மாத்திரத்தில் இந்த ராம நாம மருந்தை உலகெங்கும் பரவச் செய்துவிட முடியாது. நோயாளிக்கு இதில் நம்பிக்கை தோன்றச் செய்வதற்கு முதலில் வைத்தியர் ராம நாம மகிமையே உருவானவராய் விளங்கவேண்டும். இதற்கிடையில் இயற்கையின் பஞ்ச பூதங்களிலிருந்து பெறக்கூடியவற்றைப் பெறவும், பயன்படுத்திக் கொள்ளவும் வேண்டும். அவை மண், நீர், ஆகாயம், தீ, காற்று என்பவை. என் கருத்தின்படி இதுவே இயற்கைச் சிகிச்சையின் வரம்பாகும். ஆகவே உருளிகாஞ்சனில் நான் செய்துவரும் சோதனை கிராமவாசிகளுக்கு சுத்தமாயும் ஆரோக்கியமாயும் வாழக் கற்றுக் கொடுப்பதும், பஞ்சபூதங்களைத் தகுந்த முறையில் பயன்படுத்தி நோயாளிகளின் நோயைத் தீர்க்க முயலுதலுமே யாகும். தேவையானல் ஸ்தலத்திலேயே பயிராகும் வேர்-பச்சிலைகளை உபயோகித்துக் கொள்ளலாம். சாஸ்திரீய முறையில் அமைந்த புஷ்டிதரும் உணவு இயற்கைச் சிகிச்சையின் இன்றியமையாத பகுதியாகும்.

—ஹரிஜன், 11—8—1946

25. ஐரோப்பாவின் போதனை

நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியத்திலும் முன்னேற்ற மெய்துவதற்கு மேல் நாட்டாரைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதை நிறுத்தவேண்டும். இயற்கைச் சிகிச்சையை நாம் மேல் நாடுகளிடமிருந்து கற்பதென்றால் அப்படிக் கற்பது இந்தியாவுக்கு அதிகம் பயன்படாது. இயற்கைச் சிகிச்சை ஒவ்வொருவரும் தம் வீட்டிலேயே செய்து பார்க்கக் கூடியது. சதா சர்வகாலமும் இயற்கைச் சிகிச்சை நிபுணர்களின் ஆலோசனை அவசியமாயிருக்கக் கூடாது. மிகவும் சுலபமானதாகையால் எவரும் அதைக் கற்றுக் கொண்டு விடலாம். ராமநாம செபம் செய்வதைக் கற்றுக் கொள்ள நாம் ஐரோப்பாவுக்குப் போகவேண்டுமென்றால் அதற்கு அர்த்தமே இல்லை. நான் இயற்கைச் சிகிச்சை யென்று கருதுவதன் அடிப்படை ராம நாமமே. மண், நீர், ஆகாயம், சூரிய ஒளி, காற்று ஆகியவற்றைப் பயன் படுத்துவது எப்படி யென்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கும் கடலைக்கடந்து செல்லத் தேவையில்லை. இது நமக்குத் தெரிந்ததே. இதைத் தவிர, இன்னும் இவ்வகையில் தெரியவேண்டியவைகளை நாம் நமது கிராமங்களிலேயே தெரிந்துகொள்ளலாம். உதாரணமாக, வேர், பச்சிலைகளை உபயோகிக்க வேண்டுமென்றால் அவை கிராமங்களில் கிடைக்கக் கூடியவையே. ஆயுர்வேத வைத்தியர்களுக்கு அவற்றைப் பற்றியவையெல்லாம் தெரியும். சில ஆயுர் வேத வைத்தியர்கள் அயோக்கியர்களாய் இருக்கிறார்களே யென்றால், மேல் நாடுகளுக்குப்போய் வருவதால் அவர்கள் நல்லவர்களாய், மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யக் கூடியவர் களாய் மாறிவிட மாட்டார்கள். மேல்நாட்டிலிருந்து உடற்கூறு அல்லது தேக அமைப்பு பற்றிய அறிவை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். அது எல்லா வைத்தியர்களுக்கும் உபயோகமானது, தேவையானது. ஆனால் அதைக் கற்றுக்கொள்ள நம் நாட்டிலேயே ஏராளமான வசதிகள்

இருக்கின்றன. சுருங்கக் கூறுமிடத்து, அறிவு வளர்ச்சிக்கு மேல் நாடுகள் உதவியுள்ள வசதிகள் எங்கும் பரவியிருப்பதால் அவற்றை நாம் எங்கு வேண்டுமானுலும் கற்றுக்கொள்ளலாம். இயற்கைச் சிகிச்சை முறையைக் கற்பதற்கு உடற்கூறு பற்றிய அறிவு இன்றியமையாததல்லவென்று நான் இங்கே சொல்லிவைக்கிறேன்.

கூன் (Kuhne), ஜஸ்ட் (Just), பாதர் நீப் (Father Kneip) ஆகியோரின் நூல்கள் எல்லோருக்கும் புரியக் கூடியவை, எளியவை, பயன் தருபவை. அவற்றைப் படித்தல் நம் கடமை. இயற்கைச் சிகிச்சை மருத்துவன் ஒவ்வொருவனுக்கும் அவற்றைப்பற்றிச் சிறிதேனும் தெரிந்திருக்கும். இதுவரை இயற்கைச் சிகிச்சை கிராமங்களில் பரப்பப்படவில்லை, நாம் ஆழ்ந்து சிந்தித்ததுமில்லை, எவரும் கோடிக்கணக்கானவருக்கு அதைப் பயன்படச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணியதுமில்லை. இப்பொழுதுதான் அது ஆரம்பமாகிறது; இறுதியில் நாம் எங்கிருப்போமென்று எவராலும் சொல்ல முடியாது. எல்லாப் பெரிய நல்ல காரியங்களிலும் போன்று, இதை வெற்றிபெறச் செய்வதற்கு தியாக புத்தியும் சேவையுணர்ச்சியும் தேவை. மேல் நாடுகளை நோக்கிக் கொண்டிருப்பதற்குப் பதிலாக நாம் நம் அகத்தே நோக்கைத் திருப்பவேண்டும்.

—ஹரிஜன், 2—6—1947

26. இயற்கையின் விதிகள்

கே :—உங்கள் ஆலோசனையின்படி ராமநாம செபம் செய்து வந்ததில் எனக்கு இப்பொழுது குணமாகி வருகிறது. க்ஷயரோகத்திற்கான வைத்தியமும் செய்யப்பட்டு வருகிறதென்பதை இங்கே நான் தெரிவித்தாகவேண்டும். சரியான உணவைக் குறைத்து உண்பதனுல் மனிதன் ஆரோக்கியமாய் நீண்ட ஆயுளுடன் வாழ்வானென்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். நான் கடந்த இருபத்

தைந்து ஆண்டுகளாக உணவைச் சிறிது குறைத்துச் சாப்பிடுதல் என்ற விதியை அனுசரித்து வருகிறேன். அப்படியிருக்கையில் எனக்கு இந்த க்ஷயம் ஏன் வந்தது? இந்த துரதிர்ஷ்டத்திற்கு இந்த சென்மத்திலோ, முன் சென்மத்திலோ நான் செய்துள்ள பாவமே காரணமென்று சொல்லுவீர்களா?

மனிதன் 125 வயது உயிர் வாழலாமென்று சொல்லுகிறீர்கள். அப்படியானுல் உங்களுக்கு எவ்வளவோ உதவியாயிருந்த மகாதேவ்பாய் (தேசாயை) கடவுள் ஏன் அழைத்துப் போயிருக்க வேண்டும்? அவர் மிதமாய், பொருத்தமான உணவைக் கொள்ளுதலென்ற விதியை அனுசரித்து வந்ததோடு, உங்களையே தம் தெய்வமெனக் கொண்டு சேவை செய்து வந்தார். அவர் கொடிய இரத்த அமுக்கத்திற்கு ஏன் பலியானுர்? கடவுளின் அவதார மென்று மதிக்கப்பட்ட இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சருக்கு க்ஷயத்தைப் போன்றே கொடிய புற்று நோய் ஏன் வந்திருக்க வேண்டும்? அவரால் அதன்மீது ஏன் வெற்றி காண இயலவில்லை?

ப:—எனக்குத் தெரிந்த முறையில் ஆரோக்கியத்தைக் காப்பதற்குதவும் விதிகளை நான் விளக்கி வந்திருக்கிறேன். குறைவான, பொருத்தமான உணவென்பது எல்லோருக்குமே ஒரே வகையாய் இருப்பதற்கில்லை. அது ஒவ்வொருவரும் தகுந்த நூல்களைப்படித்து, சிந்தனை செய்து, தத்தமக்கு உகந்த முறையில் ஒழுங்கு செய்து கொள்ள வேண்டுவது. ஆனுல் இதன் பொருள் மனிதனுல் பிழை யெதுவுமே நேராதென்பதோ, அவனுக்கு எல்லாம் தெரிந்து விட முடியுமென்பதோ அல்ல. இதனுலேயே வாழ்க்கை ஒரு சோதனைச் சாலையென்று அழைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொருவரும் பிறர் அனுபவத்தைக் கொண்டு முன்னேற வேண்டியதோடு, வெற்றி கிட்டவில்லை யென்ருல் அதற்காகப் பிறரையோ தம்மையோ குறை கூறுவதிற் பயனில்லை. விதியொன்று இருக்குமேல்

அதை அவசரப் பட்டுக் குறை கூறலாகாது; ஆனால் நீண்ட ஆலோசனையின் பயனாய்க் குறிப்பிட்ட ஒரு விதி தவறென்ற முடிவுக்கு வரவேண்டியிருக்குமாயின், சரி யானதை அனைவரும் அறியுமாறு வெளியிடவேண்டும்.

உங்களுடைய விஷயத்தைப் பற்றியவரையில் உங்கள் நோய்க்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். தம்மைப் பற்றியவரையில் நீங்கள் பஞ்சதத்துவங்களையும்* சரி யான வகையில் உபயோகித்தீர்களென்று யார் சொல்ல முடியும்? எனக்குத் தெரிந்த இயற்கை விதிகளில் நான் நம்பிக்கை கொண்டிருக்கும் வரை நீங்கள் எங்கோ பிழை செய்திருக்க வேண்டுமென்றே சொல்லவேண்டியிருக்கும். மகாதேவ், இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஆகியோரின் விஷயத்திலோ என்றால், அவர்களாலும் எப்படியோ பிழை நேர்ந்திருக்கவேண்டும் என்று கொள்வதே விதிகள் தவறானவை என்று கூறுவதைவிட அதிகப் பொருத்த மானது. இந்த விதிகள் என் சிருஷ்டியல்ல. அனுபவ முள்ளவர்கள் இவற்றை இயற்கையின் விதிகளென்று கூறுகிறார்கள். நான் அவற்றை நம்புவதோடு, என் நம்பிக்கைக்கு ஒத்த வகையில் நடக்கவும் முயலுகிறேன். என்ன இருந்தபோதிலும் மனிதன் குறைபாடுகள் உள்ள பிராணியே. அவனால் பூரண உண்மையை எப்படி அறிந்து கொள்ள முடியும்? மேல்நாட்டு முறையில் பயின்ற டாக்டர்கள் அவைகளை நம்பவில்லை யென்பதும், நம்பினாலும் அது விபரீதமான வகையிலேயே என்பதும் என்னை என்னவோ கவரவில்லை. நான் சொல்லியுள்ளவை பிரஸ்தாபிக்கப்பட்ட மனிதர்களின் பெருமையைச் சிறி தும் குறைப்பதற்காகவல்ல, குறைக்கவும் கூடாது.

—ஹரிஜன், 4—3—1946

---

* மண், நீர், ஆகாயம், தீ, காற்று.

27. 'நம்பிக்கை வைத்திய'மும் ராம நாமமும்

ஒரு நண்பரிடமிருந்து பின்வரும் கேலிக்கடிதம் வந்திருக்கிறது :

"இயற்கைச் சிகிச்சைகளுக்கும், 'நம்பிக்கை வைத்திய' மென்று அழைக்கப்படுகிறதே அதற்கும் நெருங்கிய தொடர்பு ஏதேனும் உண்டா? சிகிச்சையில் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டியதே என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆனால் 'நம்பிக்கை வைத்திய'த்தினாலேயே சில நோய்கள் நீக்கப் படுவதைக் காண்கிறோம். உதாரணமாக வைசூரி, வயிற்று வலி முதலியவைகளைச் சொல்லலாம். வைசூரிக்கு, அதிலும் முக்கியமாகத் தென்னாட்டில் சிகிச்சை எதுவும் செய்யப்படுவ தில்லை; அது தெய்வத்தின் விளையாட்டெனக் கருதப்படு கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரிந்திருக்கலாம். நாங்கள் மாரியம்மனுக்குப் பூசை போடுவதனால் அனேகமாய் வியக்கத் தக்க முறையில் வைசூரி போட்டவர் எல்லாருமே குண மடைந்து விடுவதைக் காண்கிறோம். வயிற்று வலிக்கோ, தீராத வயிற்றுவலிக்குக் கூட, திருப்பதி வேங்கடாசலபதிக்கு வேண்டிக் கொண்டு நோய் தீர்ந்ததும் வேண்டுதலைச் செலுத்தி விடுகிறார்கள். சரியான உதாரணமொன்று: என் தாய்க்கு ஏற்கெனவே இருந்துவந்த வயிற்றுவலி அவள் திருப்பதிக்குப் போய் வந்தபிறகு தீர்ந்துவிட்டது.

"நீங்கள் தயவுசெய்து இதை விளக்குவதுடன், *சாஸர் கூறியுள்ளதைப் போல் 'அபாதிகரி'யுடன் கூடி நோயாளியை நோயாளியாகவே வைத்திருக்கச் சூழ்ச்சி செய்து வரும் டாக்டர்களுக்கு ஓயாது அழுவதை விடுத்து இயற்கை அமைப்பின் ஒரு பகுதியே ஆன இயற்கைச் சிகிச்சையிலும் மக்கள் ஏன் அத்தகைய நம்பிக்கை கொள்ளக் கூடாதென்று விளக்கிக் கூறுவீர்களா?"

மேலே குறிக்கப்பட்டுள்ள உதாரணங்கள் இயற்கைச் சிகிச்சையைச் சேர்ந்தவையுமல்ல, அதிலேயே அடங்கி

---

* ஓர் ஆங்கில கவி. 'அபாதிகரி' (ஆங்கி)—மருந்து வியாபாரி.

யுள்ளதாக நான் கருதும் ராம நாம வகையைச் சேர்ந்தது மல்ல. ஆனால் சிகிச்சை யெதுவுமில்லாமல் இயற்கையே எவ்வாறு பல நோய்களைப் போக்கிவிடுகிற தென்பதை அவை காட்டுகின்றன. அவை இந்திய வாழ்க்கையில் குருட்டு நம்பிக்கை பெற்றுள்ள இடத்தைக் காட்டுகின்றன வென்பதில் சந்தேகமில்லை. இயற்கைச் சிகிச்சையின் கேந்திர ஸ்தானத்திலுள்ள ராம நாமம் குருட்டு நம்பிக்கையின் சத்துருவாகும். அயோக்கியர்கள் வேறு எந்தப் பொருளையும், முறையையும் தவருக உபயோகிப்பதைப் போல ராம நாமத்தையும் உபயோகிக்கவே செய்வார்கள். வெறும் நாக்கு நுனியினுல் ராம செபம் செய்வதற்கும் சிகிச்சைக்கும் சம்பந்தமில்லை. நான் தெரிந்து கொண்டிருப்பது சரியானுல், நண்பர் விவரித்துள்ளபடி 'நம்பிக்கை வைத்திய'மென்பது ஒரு குருட்டு வைத்தியமே. அது நிந்தியமான கடவுளின் நித்தியமான திருநாமத்தைக் கேலி செய்வதாகவே இருக்கிறது. கடவுளென்பது எவரும் தாமாகக் கற்பனை செய்து கொள்ளும் வஸ்துவல்ல; அது இதய பூர்வமாய் உணரப்படுவதொன்று. கடவுளிடம் ஒருவர் பரிபூரண நம்பிக்கை கொண்டும், அவருடைய சட்டங்களை நன்கு உணர்ந்துமிருப்பாரானுல் அவர் பிற உதவி யெதுவுமின்றி நோயை முற்றிலும் குணப்படுத்திக் கொள்ளுதல் சாத்தியமே. தூய மனமே பூரண ஆரோக்கியத்திற்குக் காரணமாவது என்பதே அச் சட்டம். மனம் மிகவும் தூயதாவதற்கு இதயத்தில் கோளாறு எதுவும் இருக்கக் கூடாது. இங்கே இதயமென்றது கடவுளின் இருக்கையேயன்றி டாக்டர்கள் இரத்த ஓட்டத்தைக் கணக்கிடுவதற்காக 'ஸ்டெதாஸ்கோ'பை வைத்துப் பார்க்கிருர்களே அதுவல்ல. இதய பூர்வமாய்க் கடவுளை உணருவோமானுல் அசுத்தமான, காரணமில்லாத எண்ணம் எதுவும் மனத்தில் உதிக்கவே செய்யாதென்று சொல்லப்படுகிறது. கருத்துத் தூய்மை உள்ளவிடத்தில் நோய்க்கே இடமில்லை. அந்

நிலையை எய்துதல் சிரமசாத்தியமாயிருக்கலாம். ஆனால் ஆரோக்கியம் பெறுதற்கு எடுத்து வைக்கப்படும் முதல் அடியில் இதை ஒப்புக் கொண்டே தீரவேண்டும். அதற் கொத்த முறையில் செய்யப்பெறும் முயற்சி அடுத்த, இரண்டாவது அடியாகும். ஒருவர் தம் வாழ்க்கையை இவ்வாறு மாற்றி அமைக்கும்பொழுது இயல்பாகவே இது வரை மனிதனால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ள இயற்கையின் பிற விதிகள் அனைத்தையும் அனுஷ்டித்தே தீரவேண்டும். அவற்றை அசட்டை செய்துவிட்டு தாம் தூய உள்ளம் பெற்றிருப்பதாய்ச் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. ராம நாமத்தின் உதவியைப் பெருவிட்டாலும், தூய உள்ளம் மட்டும் ஒருவருக்கு இருக்குமாயின் போது மென்று சொல் வதில் தவறென்றுமில்லை. தூய்மையுறுவதற்கு எனக்கு வேறு வழி தெரியாதென்றே நான் சொல்லுவேன். உல கெங்கும் மகான்கள் சென்றுள்ள வழி இதுவே. அவர்கள் எல்லோரும் ஆண்டவனின் அன்பர்களேயன்றி குருட்டு நம்பிக்கை யுள்ளவர்களோ, மந்திரவாதிகளோ அல்ல.

இதுவே கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானமுமாயின் எனக்கு அதனிடம் விரோதமெதுவுமில்லை. ராம நாம முறையை நான் இன்று கண்டுபிடித்து விடவில்லை. அதை அநேக மாய் கிறிஸ்தவ சகாப்தத்திற்கும் முற்பட்டது என்றே சொல்லலாம்.

ஒரு நிருபர், ராம நாமத்தில் நம்பிக்கை கொண்ட வர்கள் சஸ்திர சிகிச்சை தேவையென்று நிச்சயமாய்த் தோன்றும்பொழுதும் அதைத் தவிர்க்கவேண்டுமா என்று கேட்கிறார். வேண்டாமென்பதில் சந்தேகமில்லை. எதிர் பாராத சம்பவமொன்றில் ஒருவனுடைய கால்வெட்டுண்டு போகுமானால் அதை தனால் (ராமநாமத்தினால்) திரும்பப் பெறமுடியாது. எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களில் சஸ்திர சிகிச்சை அனுவசியமே; தேவையானபொழுதோ அதைச் செய்தே தீரவேண்டும். ஆனால் கடவுளையே நம்பி வாழ் வோன் தன் காலொன்று போய்விட்டதைக் குறித்தும்

வருந்தமாட்டான். இராம செபமென்பது போலி வைத்திய முறையோ தாற்காலிக சிகிச்சையோ அல்ல.

—ஹரிஜன், 9—6—1946

28. ராம நாமம் பற்றிய குழப்பம்

"ஒரு நண்பர் எழுதுவதாவது :—

"மலேரியா சுரத்திற்கு இராம செபத்தை மருந்தாகக் கருதலாமென்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்களே, என் உடற்கோளாறுகளுக்கு ஆன்மீக சக்தியைப் பரிகாரமென்று எப்படி நம்பியிருப்பதென்று எனக்குப் புரியவில்லை. நோயிலிருந்து விடுபடுவதற்கு நான் முதலில் தகுதியுள்ளவனு என்பதே எனக்கு சந்தேகம். அதோடு, என் நாட்டு மக்கள் இவ்வளவு கஷ்டப்படும்பொழுது நான் கடைத்தேறும் பொருட்டு கடவுளை வேண்டிக்கொள்வது சரியாவென்றும் தெரியவில்லை. ராம நாமத்தின் மகிமை எனக்குப் புரியும் பொழுது அவர்கள் கடைத்தேற வேண்டு மென்றே நான் பிரார்த்திப்பேன்; இல்லையேல் இன்று உள்ளதைவிடப் பெரிய சுயநலமியென்றே நான் என்னைக் கருதுவேன்."

இதை மனவொருமையுடன் உண்மையைத்தேடும் ஒருவர் எழுதியிருப்பதாகவே கருதுகிறேன். 'நான் இதைப் பற்றி எல்லாருமறிய விவாதிப்பதற்குக் காரணம் இவரைப் போன்ற இன்னும் பலருக்கு இதே சந்தேகம் தோன்றியிருக்கலாம் என்பதே.

ஆன்மீக சக்தியென்பது மனிதனுக்குப் பயன்படக் கூடிய எத்தனையோ சக்திகளைப் போன்றதொன்றே. அது எத்தனையோ யுகங்களாக உடற் கோளாறுகளைப் போக்க அதிகமோ குறைவோவான வெற்றியுடன் உபயோகிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்பது ஒரு புறமிருக்க, அதை உடலின் நோய்களைப் போக்குவதற்கு பயன் தரும் வகையில் உபயோகிக்கலாமென்று இருக்கும் பொழுது அவ்வாறு செய்யாமை பெருந் தவருகும். ஏனெனில்,

மனிதன் உடலும் ஆன்மாவும் ஒன்றை ஒன்று ஆக்கிர மித்துக் கொண்டும், மாற்றிக்கொண்டும் இருக்கும் நிலை யில் அமைந்தவன். கொயினு மருந்து கிட்டாமையினுல் கோடிக் கணக்கானவர்கள் அதைச் சாப்பிடாமலிருக்கை யில் நீங்கள் மட்டும் அதைச் சாப்பிட்டு மலேரியா சுரத்தைப் போக்கிக்கொள்ளும்பொழுது உங்கள் அகத் திலேயே உள்ள ஒரு மருந்தை, அது இருப்பது தெரியா மையினுல் கோடிக் கணக்கானவர்கள் பயன்படுத்தவில்லை என்ற காரணத்திற்காக நீங்கள் ஏன் உபயோகிக்க மறுக்க வேண்டும்? கோடிக் கணக்கான மக்கள் அறியா மையினுலோ, ஏன், அசட்டுப் பிடிவாதத்தினுலோ துப்புர வாகவும் நன்ருகவும் வாழவில்லை யென்பதற்காக நீங்களும் துப்புரவாயில்லாதிருப்பீர்களா? தவருன பரோபகார சிந்தையினுல் நீங்கள் துப்புரவாய் வாழாதிருப்பீர்களா யின் அசுத்த வாழ்க்கை நடத்தியதின் மூலம் அதே கோடி கோடி மக்களுக்கு உதவுதல் என்ற கடமையில் தவறியவர் ஆவீர்கள். உடலைத் துப்புரவாகவும் நன்ருகவும் வைத்துக் கொள்ள மறுப்பதை விட ஆன்ம நலனும், துப்புரவும் பெற மறுப்பது மோசமானது.

முக்தி யென்பது எல்லாவகையிலும் நன்ருய் இருப் பது என்பதேயன்றி வேறல்ல. நல்ல முறையில் வாழ் வதனுல் பிறருக்கு வழிகாட்டியாயிருப்பதோடு, தம் தகுதி யின் மூலம் பிறருக்கு நிதர்சனமான உதவியாகவும் இருக்க முடியும்பொழுது நீங்கள் எனக்கு அது வேண்டா மென்பது ஏன்? பிறருக்கு அது கிட்டாதென்று உங்க ளுக்கு நிச்சயமாய்த் தெரிந்திருக்கையில் உடம்பு குண மாக வேண்டுமென்பதற்காக நீங்கள் பென்சிலினை உட் கொள்ளுவதில் உங்கள் கலப்பில்லாத சுயநலமே வெளியா கிறது.

நிருபருடைய வாதத்தில் காணப்படும் குழப்பம் தெளிவானதே.

ஆனுல் ராம நாமத்தின் மகிமையைப் புரிந்து கொள்

வதைவிட கொயினு மாத்திரை ஒன்றையோ பலவற்றையோ சாப்பிடுதல் சுலபமானது என்பது உண்மையே. மாத்திரை வாங்குவதற்குச் சிறிது பணமே தேவையாயிருக்க, அதற்கோ பெருமுயற்சி தேவை. எந்தக் கோடிக் கணக்கான மக்களுக்காகவென்று ராம நாமத்தையே தம் உள்ளக் கோயிலிருந்து இந்த நிருபர் அகற்ற விரும்புகிருரோ, அவர்கள் நன்மைக்காகவே இந்தப் பெருமுயற்சியைச் செய்வதில் தவறென்றுமில்லே.

—ஹரிஜன், 1—9—1946

29. ஒரு சங்கடமான நடவடிக்கை

புத்தி சுவாதீனத்தை இழந்து இம்சைச் செயல்களும் புரியத்தொடங்கி விட்டதனுல் சிறையில் அடைக்கப்பட வேண்டிவந்த ஓர் ஆசிரம ஊழியரைக் குறிப்பிட்டு காந்தியடிகள் கூறியதாவது :

"அவர் ஒரு சிறந்த ஊழியர். சென்ற ஆண்டில் அவருக்கு உடம்பு குணமானபிறகு அவர் தோட்டத்தைக் கவனித்து வந்ததோடு ஆஸ்பத்திரிக் கணக்குகளேயும் எழுதி வந்தார். சிரத்தையாக வேலே செய்து வந்தார்; வேலேயிலேயே மகிழ்ச்சியும் பெற்று வந்தார். பிறகு அவருக்கு குளிர் காய்ச்சல் வரவே கொயினு மருந்தை ஊசி போட்டால் விரைவில் குணமாகுமென்ற கருத்தினுல் அவ்வாறு செய்யப்பட்டது. ஊசிபோட்ட அம் மருந்து தம் மூளேயைப் போய்த் தாக்கிவிட்டதென்றும், அதனுல் தான் தம் புத்தி பேதப்பட்டு விட்டதென்றும் அவர் சொல்லுகிருர். இன்று காலேயில் நான் என் அறையில் வேலே பார்த்துக் கொண்டிருக்கையில் அவர் வெளியே இங்குமங்கும் அலேந்து கொண்டும், கூப்பாடு போட்டுக் கொண்டும் அங்க சேஷ்டைகள் செய்துகொண்டும் இருந்ததைக் கண்டேன். நான் அவரை அணுகி அவருடன் கூடவே நடந்தேன். அவர் அடங்கிவிட்டார்;

ஆனுல் நான் அவரை விட்டு இந்தப் பக்கம் வந்தவுடனே மீண்டும் கட்டிலடங்காமல் நடக்கலானுர்; வெறி பிடித்த தனமாய் நடந்து கொண்டதோடு எவர் சொல்வதையும் கேட்கவில்லே. ஆகவே அவரை சிறைக்கு அனுப்ப வேண்டியதாயிற்று.

"நம் ஊழியருள் ஒருவரை சிறைக்கு அனுப்ப வேண்டிவந்தது என் மனத்தை இயல்பிலேயே புண் படுத்திற்று. 'நீர் சர்வரோக நிவாரணி என்று சொல்லிக் கொள்ளும் அந்த உமது ராம நாமம் என்னவாயிற்று?' என்று நான் கேட்கப்படலாம். இதில் படுதோல்வி ஏற் பட்டிருந்த போதிலும் எனக்கு அதிலுள்ள நம்பிக்கை சிறிதும் தளரவில்லேயென்று நான் இங்கே வற்புறுத்தியாக வேண்டும். ராம நாமம் தோல்வியுறவே முடியாது. விளேந்துள்ள தோல்வி நம்மிடமுள்ள குறைபாட்டையே குறிப்பிடுகிறது. தோல்விக்கான காரணத்தை நாம் நம் அகத்தே தேடவேண்டும்." —ஹரிஜன், 1—9—1946

30. முக்தியை நோக்கி

இராமனேத் தம் உள்ளமாம் அரியாசனத்தில் அமர்த்தியுள்ளவரின் இலட்சணம் என்ன? இதை நாம் அறியாவிட்டால் ராமநாமத்திற்குத் தவருகப் பொருள் கொள்ளப்படுவதற்கு இடமேற்பட்டு விடும். இதற்கு முன்னமேயே அது குறித்து சில தவருன அபிப்பிராயங் கள் வழங்கி வருகின்றன. எத்தனேயோ பேர் கையில் செபமாலேயும், நெற்றியில் நாமமும் தாங்கியவர்களாய் அவன் பெயரைப் பொட்டைப் பாடமாய்ச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிருர்கள். ஏற்கெனவே இருந்துவரும் இந்த மோசடி, நான் இப்பொழுது ராம நாமத்தைத் தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வருவதினுல் மேலும் அதிகமாகிவிடாதா வென்று என்னிடம் கேட்கப்படுவது சரியே. ஆனுல் இம் மாதிரியெல்லாம் நடக்கும் என்பதற்காக நான் அஞ்சக்

கூடாது. இவ்வகையில் ஏற்படும் மௌனம் தீமையையே விளைவிக்கும். 'மௌனத்தின் ஜீவனுள்ள வாக்குக்கு இதயபூர்வமான நீண்டகால அனுஷ்டானம் பின் பலமாய் இருத்தல் அவசியம். அத்தகைய இயல்பான மௌனம் இல்லாதபொழுதும் தம் இதயத்தில் இராமனைக் கொண்டுள்ளவர்களின் இலட்சணங்களை அறிய நாம் முயல வேண்டியதே. கீதையில் எவர் நிலைத்த மதியுடையோர் அல்லது 'ஸ்திதப்பிரக்ஞ'ரென்று அழைக்கப்படுகிருரோ அவரையே ராம பக்தரென்று சொல்ல வேண்டும். இன்னும் சிறிது ஆழ்ந்து கவனிப்போமானுல் கடவுளின் உண்மை பக்தன் இயற்கையின் பஞ்ச மூல தத்துவங்களுக்கும் பிழையாது படிந்து நடக்கிருனென்பது தெரிய வரும். அவன் அவ்வாறு நடந்து வருவானுயின் அவனுக்கு நோயே வராது. ஒருக்கால் நோயுற்ருலும் அந்தப் பஞ்ச தத்துவங்களின் உதவி கொண்டே அவன் தன்னைக் குணப்படுத்திக்கொண்டு விடுவான். உடலுள் வதிவோன் எவ்வகையிலேனும் உடலை சொஸ்தப் படுத்திக்கொள்ளக் கட்டுப்பட்டவனல்ல. உடலினின்று தான் வேறல்லன் என்று நம்புவோன் என்ன பாடுபட்டேனும் உடலுக்கு வந்துள்ள நோயைத் தீர்த்துக்கொள்ளவே முயல்வான். ஆனுல் ஆன்மாவென்பது உடலினுள் இருந்த போதிலும் அது உடலினின்று வேறுபட்டதென்றும், உடல் அழியுந் தன்மையதாயிருக்க, ஆன்மாவுக்கு அழிவே இல்லையென்றும் உணருவோன் பஞ்சபூதங்கள் பயனளியாத பொழுது மனம் கலங்கவோ வருந்தவோ மாட்டான். அதற்கு மாருக சாவை ஒரு நண்பனென வரவேற்பான். வைத்தியர்களைத் தேடி அலைவதற்குப் பதிலாக அவன் தனக்குத் தானே வைத்தியனுவான். அவன் உள்ளே ஆன்மா இருப்பதை உணருவதனுல் அது ஒன்றையே முழுதும் கருத்தில் கொண்டிருப்பான்.

இத்தகைய மனிதன் தான் இழுக்கும் ஒவ்வொரு மூச்சிலும் கடவுளின் பெயரையே செபித்துக்கொண்டிருப்

பான். உறங்கும் சமயத்திலும் அவனுடைய இராமன் விழித்தே இருப்பான். அவன் செய்யும் எந்தக் காரியத்திலும் இராமனும் அவனுடனிருந்து வருவான். இத்தகைய பக்தனுக்கு இந்தப் புனிதத் தொடர்பு இறுதலே உண்மைச் சாவெனத் தோன்றும்.

தன் இராமனைத் தன்னைவிட்டுப் பிரியாமல் இருக்கச் செய்வதற்கு உதவவேண்டி பஞ்ச பூதங்களும் அவனுக்குக் கொடுக்கக் கூடியவைகளை அவன் ஏற்றுக்கொள்வான். அதாவது மண், காற்று, சூரிய ஒளி, ஆகாயம் ஆகியவற்றிலிருந்து பெறக்கூடிய எல்லா நலன்களையும் பெறுவதற்கு மிகவும் சுலபமானதும் எளியதுமான உபாயங்களையே அவன் கையாளுவான். இந்த உதவி ராம நாமத்திலுள்ள குறைபாடுகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கென அமைந்ததல்ல; அதைப் பெறுவதற்கு உதவக்கூடிய ஓர் உபாயமே இது. உண்மையில் ராம நாமத்திற்கு பிற உதவி எதுவும் தேவையில்லை. ஆனால் ராம நாமத்திலும் நம்பிக்கை வைத்துக்கொண்டு டாக்டர்களையும் தேடி அலைதல் ஒன்றோடொன்று பொருந்துபவையல்ல.

மத நூல்களைப் படித்தறிந்துள்ள நண்பரொருவர் சிறிது காலத்திற்குமுன் நான் ராம நாமத்தைக் குறித்து எழுதியிருந்தவைகளைப் படித்துவிட்டு ராம நாமத்திற்கு நம் உடலையே மாற்றி அமைத்துவிடக் கூடிய ரசவாத குணமுண்டு என்று எனக்கு எழுதியிருந்தார். வீரியத்தை விரயம் செய்யாமல் சேமித்து வைத்தல் பொருளைச் சேர்த்து வைப்பதை ஒக்குமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அதை இடையறாது மேன்மேலும் அதிக ஆன்மீக பலத்துடன் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் அருவியாக்கி என்றும் வீழ்ச்சியுறாமற் செய்வதற்கு ராம நாமம் ஒன்றிற்குத்தான் சக்தியுண்டு.

இரத்தமின்றி உடலினால் நிலைக்க முடியாததைப் போல் ஆன்மாவுக்கு நம்பிக்கையின் விளைவான ஒப்பற்ற தூய பலம் தேவை. இந்த பலம் மனிதனுடைய உடலின்

எல்லா அங்கங்களின் எல்லாக் குறைபாடுகளேயும் போக்க வல்லது. இதனுலேயே ராம நாமம் இதய பீடத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கும்பொழுது மனிதன் மறுபிறவி எய்தியவனுகிருன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த விதி சிறியோர் பெரியோர் ஆண் பெண் அனைவருக்கும் பொருந்தும்.

இந்த நம்பிக்கை மேல்நாடுகளிலும் காணப்படுவதொன்றே. 'கிறிஸ்தவ விஞ்ஞானங்களி'ல் நாம் இதை ஓரளவு பார்க்கிருேம். ஆனுல் மிகப் புராதன காலந் தொட்டே நம் மூதாதையரிடமிருந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள இந்த நம்பிக்கையை மேலும் உறுதிப் படுத்திக் கொள்வதற்கு நாம் வெளி உதவியை நாடத் தேவையில்லை.

—ஹரித்வாரம் 21-6-'47. ஹரிஜன், 29-6-1947

31. பிரார்த்தனைப் பிரசங்கங்களிலிருந்து

ராமநாமம்—அதன் விதிகளும் ஒழுங்கு முறையும்

காந்தியடிகள் கூறியதாவது: "ராம நாமம் உடல் நலமில்லாதவனுக்கு உதவக்கூடும். ஆனுல் அதற்கு விதிகளும் ஒழுங்கு முறையுமுண்டு. ஒருவர் வயிறுபுடைக்கத் தின்றுவிட்டு 'ராமராம'வென்று சொல்லியும் வயிற்றுவலி வருமானுல் என்னைக் குறை கூறுவதில் பயனில்லை. ராம நாமத்தைத் தகுதியுள்ள காரியங்களுக்கே பயன் படுத்தலாம். கொள்ளையடித்துவிட்டு ராம நாமத்தைச் சொன்னுல் மோட்சம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்ப்பதில் பயனில்லை. தம்மைத் தூய்மைப் படுத்திக்கொள்வதற்காகத் தேவையான ஒழுங்குமுறைகளை அனுசரித்து நடக்கச் சித்தமாயிருப்பவர்களுக்கே அது பயன்படும்."

—பம்பாய், 1—3—'46

பயன்தரும் மருந்து

உருளிகாஞ்சனில் நடந்த பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் காந்தியடிகள் பேசியதாவது: "ராம நாம செபம் உடற் கோளாறுகளுக்கும் மனநோய்களுக்கும் தலைசிறந்த ஔடதமாயிருக்க, எந்த டாக்டராலும் வைத்தியராலும் தாம் கொடுக்கும் மருந்துகளைக்கொண்டே நோயைப் போக்கிவிட முடியுமென்று உறுதி கூறமுடியாது. நீங்கள் ஆண்டவனைக் குறித்து பிரார்த்தனை செய்வீர்களானால் அவன் உங்கள் நோய்களையும் கவலைகளையும் போக்கி விடுவானென்பதில் ஐயமில்லை. ஆனால் பிரார்த்தனை பயனுள்ளதாவதற்கு பிரார்த்தனை செய்வோர் மன வொருமையுடன் நாமாவளியைச் சொல்ல வேண்டும். அப்பொழுதுதான் மன அமைதியும் நிறைவும் ஏற்படும்.

"நாம் நிறைவேற்றவேண்டிய பிற நிபந்தனைகளும் உண்டு. தகுந்த உணவை உட்கொண்டு தேவையான அளவு உறங்கவேண்டும்; கோபமென்பதே கூடாது. இவை எல்லாவற்றையும்விட முக்கிய விஷயம், நாம் இயற்கையுடன் பொருந்த வாழ்ந்து அதன் விதிகளைப் பின்பற்றி வருதலாகும். —பூனா, 22—3—'46

பயிற்சி தேவை

பிரார்த்தனையை அடுத்துப் பேசுகையில் காந்தி யடிகள் கூறியதாவது: "உண்மையுள்ள பல சகோதர சகோதரிகள் தாம் எவ்வளவோ முயன்றும் மனவொருமை யுடன் ராமநாமத்தைச் செபிப்பதாகச் சொல்ல முடிய வில்லையென்று என்னிடம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அவர்களுக்குக் கூறும் பதில், அவர்கள் அளவில்லாத பொறுமையுடன் செபம் செய்துகொண்டே போக வேண்டும் என்பதே. ஒரு பையன் டாக்டராக வேண்டு மென்றால் குறைந்தது 16 வருடம் மிகவும் சிரமப்பட்டுப் படிக்கவேண்டி யிருக்கிறதே, ராமநாமத்தை உள்ளத்தில்

பதிய வைத்துக் கொள்வதற்கு இன்னும் எவ்வளவு அதிக காலம் தேவையாயிருக்க வேண்டும்!''

—புது டில்லி : 20—4—'46

அகத்தூய்மையும் புறத்தூய்மையும்

ராமநாம செபத்தின் மூலம் தன் உள்ளத்தைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொள்ளும் ஒருவன் வெளியே காணப்படும் அசுத்தத்தை சகித்துக்கொண்டிருக்கமாட்டான். கோடிக்கணக்கான மனிதர்கள் உண்மை சிரத்தையுடன் ராமநாம செபம் செய்யத் தொடங்குவார்களாயின் சமூக நோயான கலகங்கள் நேரா; எவரும் நோயுறவே மாட்டார்கள். அப்பொழுது இம்மண்ணிலேயே விண்ணின் ஆட்சி நடைபெறும்.

—புது டில்லி : 21—4—'46

ராமநாமத்தின் துஷ்பிரயோகம்

பிரார்த்தனை முடிந்ததும் பேசுகையில் காத்தியடிகள் மீண்டும் இயற்கைச் சிகிச்சையை, அதாவது ஆன்மீகக் குறைபாடுகளையும் மன நோய்களையும் உடற்கோளாறுகளையும் முக்கியமாக ராமநாமத்தைக் கொண்டே தீர்க்கும் விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார். அவருக்கு எழுதியுள்ள ஒரு நிருபர், சிலர் குருட்டு நம்பிக்கையினால் தம் உள்ளத்தை அடுத்து இருக்க வேண்டுமென்பதற்காக தம் ஆடைகளில் ராமநாமத்தை எழுதிக்கொள்வதைப் பிரஸ்தாபித்திருந்தார். வேறு சிலர் இலட்சக்கணக்கான முறை ராமநாமத்தைக் காகிதத்தில் எழுதி, பின் அதைச் சுக்குநூருய்க் கிழித்துத் தின்றுவிட்டு ராமநாமம் உடலில் கலந்து விட்டதாய்ச் சொல்லுகிருர்கள். குருட்டு நம்பிக்கைகள் மலிந்த இந்த நாட்டில் ஏற்கெனவே இருந்தவை போதாவென்று நான் இன்னுமொன்றைப் புகுத்துவதன் மூலம் என்னை நானே ஏமாற்றிக் கொள்வதோடு பிறரையும் ஏமாற்றி வருகிறேனென்று எண்ணுகிருர்கள் வேறு சிலர். இந்தப் புகார்களுக்கெல்லாம் என்

னிடம் பதிலெதுவுமில்லை. நான் என்னையே சமாதானப் படுத்திக் கொள்வதற்காகச் செய்வது, 'சத்தியம் தவறான முறையில் பயன்படுத்தப்படுவதாலும், அதன் பெயரால் பிறர் மோசடிகள் செய்து வருவதாலும் அதற்கு என்ன தீங்கு வந்து விடும்?' என்று என்னையே கேட்டுக் கொள்வதே. என் உண்மையின் விஷயத்தில் எனக்குச் சந்தேகம் இல்லாதிருக்கும் வரை அதைப் பிறர் தவறாகப் புரிந்துகொள்வார்களோ, தவறான முறையில் உபயோகிப்பார்களோ என்ற அச்சத்தினால் உலகமறிய அதைப் பறைசாற்றாதிருக்க முடியாது. இந்த உலகத்தில் பூரண சத்தியம் கைவரப் பெற்றவர் எவருமே இல்லை. கடவுள் ஒருவருக்கே இத் தகுதியுண்டு. நாம் அறிந்ததெல்லாம் அரைகுறையான உண்மையே. ஆகவே நாம் உணரும் வகையிலேயே நம்மால் சத்தியத்தைப் பின்பற்ற முடியும். அவ்வாறு சத்தியத்தைப் பற்றி நடப்போர் வழிதவறிப் போவதற்கே இடமில்லை.

—புது டில்லி: 25—5—'46

ராம செபம் செய்யும் முறை

இன்று காந்தியடிகள் பேசுகையில் எந்த வகையில் ராம நாமத்தைச் செபிப்பதனால் அது தகுந்த பரிகாரமாக உதவுமென்பதை விளக்கினார்; முதல் நிபந்தனை, அது உள்ளத்தின் உள்ளிருந்து எழவேண்டு மென்பது. அப்படியென்றால் என்ன? நாம் நம் மன நோய்களையும் ஆன்மீகக் குறைபாடுகளையும் போல் முக்கியமில்லாத உடலின் கோளாறுகளைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக அலையாத இடங்களிலெல்லாம் அலைந்து, படாத பாடுகளெல்லாம் படுவதற்குச் சித்தமாயிருக்கிறோம். "மனிதனுடைய இந்தப் பூதவுடல் ஒரு நாள் அழிய வேண்டியதே; அது இயற்கையாகவே சாகாவரம் பெற்றதல்ல. ஆனால் மனிதர்கள் அதை ஏதோ பிரமாதப்படுத்திக் கொண்டு உள்ளே அழியாவரம் பெற்று அமர்ந்துள்ள ஆன்மாவை

அசட்டை செய்கிறார்கள்.'' ராமநாமத்தில் உறுதியுள்ள வன் உடலைப் பிரமாதப் படுத்துவதை விடுத்து அதைக் கடவுளுக்குப் பணி செய்ய உதவும் ஒரு கருவியென்றே கருதுவான். அதை அந்தப் பணிக்கு வேண்டிய தகுதி பெறச் செய்வதற்கு ராமநாமம் தலைசிறந்த சாதன மாகும்.

ராம நாமத்தை இருதய பீடத்தில் இருத்திக்கொள் வதற்கு எல்லையற்ற பொறுமை தேவை. அதற்குள் யுகங் கள் பல கழியினும் கழியலாம். ஆனால் அதற்கான முயற்சி யைச் செய்ய வேண்டியதே. அப்பொழுதும் வெற்றி கிட்டு வது கடவுள் அருள் ஒன்றையே பொறுத்திருக்கிறது.

நாம் சத்தியம், நாணயம், அக-புறத் தூய்மை என்ற நற்குணங்களில் பழகியிருந்தாலல்லது ராம நாமம் நம் உள்ளத்தின் உள்ளினின்று வெளிவராது. ஒவ்வொரு நாளும் மாலைப் பிரார்த்தனையில் நாம் ஸ்திதப்பிரக்ஞன் அல்லது நிலைத்த மதியுடையோனுடைய இலட்சணங்களை விவரிக்கும் சுலோகங்களை ஓதி வருகிறோம். நாம் நமது புலன்களை அடக்கி ஆண்டு, உணவையும் இன்பத்தையும் சேவையின் பொருட்டு உயிரைக் காத்து வருவதற் கென்றே ஏற்று வருவோமாயின் நம்மில் ஒவ்வொருவரும் நிலைத்த மதியுடையோராவது சாத்தியமே. நம்மால் நம் மனத்தில் எழும் எண்ணங்களை அடக்கமுடியாமல், குகைபோன்ற ஒரு சிறு அறையில் எல்லா சன்னல் களையும் கதவுகளையும் மூடிவிட்டுப் படுத்துறங்கியும், அசுத்தமான காற்றைச் சுவாசித்து அழுக்குத் தண்ணீ ரைக் குடித்தும் வருவோமானால் நாம் செய்யும் இராம செபமெல்லாம் வீண்.

ஆனால் தேவையான தூய்மை இல்லையென்பதற்காக ராம செபம் செய்வதையே விட்டுவிடவேண்டுமென்பது இதன் பொருளல்ல. ஏனெனில், ராம செபமே தூய்மை பெறுவதற்கு உதவும் ஒரு வழியுமாகும். மனவொருமை யுடன் ராமசெபம் செய்கிறவனுக்கு புலனடக்கமும்

ஒழுங்கு முறையும் சுலபமாய்க் கைவரும். ஆரோக்கியத் திற்கும், சுகாதாரத்திற்கும் உதவும் விதிகளை அவன் இயல்பாகவே பின்பற்றி வருவான். அவன் வாழ்க்கை சமதரையில் ஓடும் ஆற்றைப்போல் அமைதியாய் நடந்துவரும். அவன் எவனையும் இம்சிக்க மாட்டான். பிறர் துன்பங்களைப் போக்கவேண்டி தான் சிரமங்களுக்கு உள்ளாதல் அவனுடைய இயல்பாயிருக்க, அதனல் அவன் மட்டற்ற மகிழ்ச்சி யெய்துவான். ஆகவே நீங்கள் விடாமுயற்சியுடன், விழித்திருக்கும் நேரம் முழுவதிலும் ஓயாமல் ராம செபம் செய்துகொண்டிருங்கள். இறுதியில் உங்கள் தூக்கத்திலும் அது உங்களை விட்டகலா திருந்து வரவும், ஆண்டவன் அருளினல் உங்கள் உடல், மனம், ஆன்மா ஆகிய எல்லாம் ஆரோக்கியத் துடன் விளங்கும்.

—புது டில்லி : 25—5—'46

மோன சிந்தனையின் சக்தி

இன்றைய பிரார்த்தனைக்குப் பிறகு காந்தியடிகள் சொன்னதாவது : " நீங்கள் ஒவ்வொரு நாளும் பிரார்த் தனைக் கூட்டத்திற்கு என்னுடன் சேர்ந்து ராமபஜனை செய்யவோ அதைச் செய்யக் கற்றுக் கொள்ளவோ வருகிறீர்கள். ஆனல் ராம நாமத்தை வாயினல் போதித்துவிட முடியாது. வாயினல் ராம நாமத்தை உச்சரிப்பதைக் காட்டிலும் மனத்தினல் அதை சிந்திப் பதற்கு அதிக மகிமையுண்டு. ஒரே ஒரு நல்ல சிந்தனை உலகத்தையே ஆட்கொண்டுவிடும் ; அது ஒரு பொழுதும் வீணுகாது. ஒரு கருத்தை வார்த்தையில் வெளியிடவும் காரியத்தில் செய்யவும் செய்யப்படும் முயற்சியே அதைக் கட்டுப்படுத்தி விடுகிறது. இந்த உலகத்தில் எந்த மனிதனுலும் ஒரு கருத்தைச் சொற்களின் மூலமாகவோ, செயலைக்கொண்டோ பூரணமாய் வெளியிடுதல் ஆகாது.

" ஆனல் இதற்காக நாம் எப்பொழுதுமே மௌன மாய் இருந்துவரவேண்டுமென்பதல்ல. தத்துவ ரீதியாக

அது சாத்தியமே. ஆனால் மோன சிந்தனையினால் பயன் விளைவதற்குத் தேவையான நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்தல் மிகவும் சிரமமாகும். என்னைப் பற்றிய வரையில் என் கருத்துக்கள் போதிய வேகம் பெற்று விட்டன வென்றோ, அவற்றை என்னால் போதிய அளவு அடக்கி ஆள முடியுமென்றோ சொல்ல முடியவில்லை. உபயோக மில்லாத எண்ணங்களையும் பொருத்தமில்லாத கருத்துக் களையும் என் மனத்திலிருந்து இன்னும் அகற்ற முடிய வில்லை. அந்த நிலையை எய்துதற்கு எல்லையிலாப் பொறுமையும் தவமும் தேவை.

நான் நேற்று ராம நாமத்திற்குள்ள சக்திக்கு ஓர் அளவே இல்லை யென்று சொன்னது வெறும் அலங்காரப் பேச்சல்ல; அது அத்தனையும் உண்மை. ஆனால் அதை உணரவேண்டுமானால் ராமநாமம் மாசுமறுவற்ற உள்ளத்தின் உள்ளிருந்து வரவேண்டும். அந்த நிலையை எய்துதற்கே நான் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன். அந்நிலையை நான் ஒருவாறு என் மனத்தில் உருவாக்கிக் கொண்டிருந்தபோதிலும் அனுபவத்தில் இன்னும் பூரண மாய் எய்தினேனில்லை. அந்த நிலையை எய்திவிடும் பொழுது இராம நாம செபமும் தேவையில்லாது போகும்.*

நான் இங்கிருந்து சென்ற பிறகும் நீங்கள் தங்கள் வீடுகளில் தனித்தும் பலர் ஒன்று சேர்ந்தும் ராம பஜனையைத் தொடர்ந்து செய்து வருவீர்களென்று எதிர் பார்க்கிறேன். சமூகப்பிரார்த்தனையிலுள்ள இரகசியம் என்ன வென்றால், கூடியுள்ள பலரிடத்திலிருந்தும்

---

* ராம நாமமே தடையாய் இருக்கக்கூடிய நிலையொன்று வருமென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இராமன் வாக்குக்கு அப்பாற் பட்டவனனென்பதை நான் உணரும் பொழுது நாமத்தைச் செபிக்கவேண்டிய தேவையே எனக்கு இராது.

—யங் இந்தியா, 14—8—'24

கிளம்பும் மோன சக்தி கூட்டத்திலுள்ள அத்தனை பேருக்கும் இலட்சியத்தை எய்த உதவும் என்பதே.''

—புது டில்லி : 18—6—'46

ராம நாமத்தையொத்த மந்திரமில்லை

இன்றைய பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் பேசும் பொழுது காந்தியடிகள் ராமநாமத்தின் அமைதி தரும் செய்தியை விளக்கத் தொடங்கிக் கூறியதாவது : ''ராம நாமம் சிலருக்கே உரியதல்ல ; அது எல்லோருக்கும் சொந்தம். அதைச் செபிப்பவன் என்றும் வற்றாத, விலைமதிக்க வொண்ணாத பொக்கிஷத்தைத் தனக்கெனச் சேமித்துக் கொள்கிறான். நாம் அதிலிருந்து எடுக்கவெடுக்க அது மேன்மேலும் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கும். அதற்கொரு முடிவே இல்லை. உபநிடதம் கூறுவதைப் போல முடிவில்லாப் பொருளை முடிவில்லாததிலிருந்து எடுத்த பின் முடிவில்லாப் பொருளே எஞ்சி நிற்கிறது. எல்லா நோய்களுக்கும் கைகண்ட மருந்தாகும் அது.

''ஆனால் உள்ளத்தினுள்ளிருந்து அது வரவேண்டுமென்ற நிபந்தனையொன்றுண்டு. தீய எண்ணங்கள் உன்னைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கின்றனவா? காமமோ, பேராசையோ உன்னைப் பீடிக்கின்றதா? அப்பொழுது அவற்றை விரட்டுவதற்கு ராமநாமத்தைப் போன்ற மந்திரம் வேறெதுவுமில்லை. சுலபமான, நேர்மையற்ற முறையில் பெருத்த செல்வம் சேர்க்கவேண்டுமென்ற ஆசை உங்களுக்கு உண்டாகியிருக்கிறதென்று வைத்துக் கொள்வோம். ராம நாமத்தில் உங்களுக்கு நம்பிக்கையிருக்குமென்றால் நீங்கள் தம்மிடமே பின்வருமாறு சொல்லுவீர்கள் : 'என் பெண்டு பிள்ளைகளுக்காக, அவர்கள் வீணில் செலவழித்துத் தீர்க்கும்பொருட்டு நான் எதற்காகச் செல்வத்தைச் சேர்த்துவைக்க வேண்டும்? அவர்களுக்கு நல்ல நடத்தை ஏற்படச்செய்து, சிறந்த கல்வியும் பயிற்சியுமளித்தால் அவர்கள் உண்மையுடன்

உழைத்து, உடலைக் கொண்டு வேலைசெய்து தம் ஜீவனத்திற்கு வேண்டியதைச் சம்பாதித்துக்கொள்ள மாட்டார்களா?' இடையருது ராமநாமத்தைச் செபித்து வருவதனல் உங்கள் அறியாமையும் ஆசா பாசமும் நீங்க, சந்ததிகளுக்காகப் பெருத்தபணத்தில் ஆசைகொண்டு திரிந்தது பெரிய முட்டாள்தன மென்றும், எல்லாக் கட்டுகளிலிருந்தும், அஞ்ஞானத்திலிருந்தும் விடுவிக்கக்கூடிய ஆண்டவன் பெயரென்ற விலைமதிக்கவொண்ணுச் செல்வத்தையே அவர்களுக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும் உணர்வீர்கள். இத்தகைய உணர்ச்சியிலிருந்து பிறக்கும் மகிழ்ச்சிகொண்டவர் தம் மனைவி மக்களைப் பார்த்து 'நான் உங்களுக்காகத் தேடிச் சென்ற செல்வத்தைக் கொண்டுவந்தேனில்லை. ஆனல் நான் கொண்டு வந்திருப்பது அதைவிட எவ்வளவோ அதிக மதிப்பு வாய்ந்தது' என்று சொல்லுவார். அவர்கள் அவர் சொல்வதை நம்பமுடியாதவர்களாய், 'எங்கே, காட்டுங்கள்!' என்பார்கள். அதற்கு அவர், 'அது செல்வங்களிலெல்லாம் தலைசிறந்த கடவுளின் திருநாமமே. ஏனெனில் அது மற்ற எல்லாச் செல்வங்களின் ஆசையையும் போக்கிவிடுகிறது. அது என் உள்ளத்தில் நன்கு பதிந்துள்ளது' என்று பதில் அளிப்பார்."

—மஸ்ஸுரி : 2—6—'46

பிரார்த்தனைகள் அனைத்தின் சாரம்

மாலைப் பிரார்த்தனைக்குப் பிறகு பேசுகையில் காந்தியடிகள், "நீங்கள் அனைவரும் தம் தம் வீடுகளில் காலை மாலை இரு நேரங்களிலும் தவருமல் பிரார்த்தனை செய்து வருவீர்களென்று எதிர்பார்க்கிறேன். நீங்கள் ஸம்ஸ்கிருத சுலோகங்களை விரும்பாவிட்டால் கற்க வேண்டுவதில்லை; ராம நாமம் ஒன்றே போதும். கடவுளைத் தம் உள்ளத்துள் இருத்திக் கொள்ளுதலே பிரார்த்தனைகள் அனைத்தின் சாரம். நீங்கள் அதில் வெற்றி பெறுவீர்களானல் உங்

களுக்கும் சமூகத்திற்கும் உலகிற்கும் நன்மையுண்டு" என்றார்.

—மஸ்ஸூரி : 8—6—'46

ஆஷாடபூதித்தனம்

வாயால் ராமநாமத்தைச் செபித்துக்கொண்டு நடைமுறையில் இராவணன் வழிச் செல்லுவதால் சிறிதும் பயனில்லை. அது வெறும் ஆஷாடபூதித்தனமே. ஒருவன் தன்னை ஏமாற்றிக்கொள்ளலாம்; உலகத்தை ஏமாற்றலாம்; ஆனால் சருவேசுவரனை ஏமாற்றுவதென்பது நடவாது.

—புது டில்லி : 18—6—'46

கடவுள் திருநாம அமுதம்

பிரார்த்தனையில் பாடப்பட்ட மீராபாயின் கீர்த்தனையை விளக்கும் முகத்தான் காந்தியடிகள், "அந்தப் பாட்டில் பக்தர் தம் ஆன்மாவிடம் கடவுளின் திருநாம அமுதை வேண்டிய மட்டும் அள்ளி அள்ளிப் பருகும்படிக் கூறுகிறார். நாம் தினமும் உண்ணும் உணவும் அருந்தும் பானங்களும் அளவுக்கதிகமானால் திகட்டலை உண்டாக்கி நோயை விளைவிக்கின்றன. ஆனால் கடவுளின் திருநாம அமுதத்திற்கோ அத்தகைய அளவெதுவும் கிடையாது. அதைப் பருகப்பருக பருகுவோருக்கு அதன் தாகம் பெருகவே செய்யும். ஆனால் அது உள்ளத்தில் நன்கு பதியவேண்டும். அப்பொழுது எல்லா அஞ்ஞானங்களும், பற்றும், போக ஆசையும், பொறாமையும் தாமே நம்மைவிட்டு விலகிப்போம். ஆனால் உறுதியும் பொறுமையும் வேண்டும். அத்தகைய முயற்சிக்கு வெற்றி கிடைத்தல் உறுதி" என்றார்.

—புது டில்லி : 26—5—'46

நம்பிக்கை விளைவிக்கும் அற்புதங்கள்

"பக்தருக்கு ஏமாற்றமென்றால் என்னவென்றே தெரியாது. ஏனெனில் அனைத்தையும் வகுத்து நடத்தும்

அந்த ஆண்டவனிடம் காலமே அடக்கமென்றும், அவன் அனைத்தையும் அதற்குரிய காலத்தில் செய்வானென்றும் அவருக்குத் தெரியும். ஆகையால் பக்தர் நம்பிக்கையுடன் பொறுமையாக எப்பொழுதும் காத்திருப்பார்.''

காந்தியடிகள் விளக்கிக் கூறியது 'கஜேந்திரனும் முதலையும்' என்ற புராணக் கதையை: ''ஆற்றில் நீர் அருந்தச் சென்ற கஜராஜன் அதற்குத் தெரியாமல் முதலையினால் பற்றி நீருக்குள் இழுத்துச் செல்லப்பட்டது. அது போராடப்போராடக் கீழே சென்றுகொண்டே இருந்தது. இவ்வாறிருக்கையில் இனி தன் உடல் வலியினால் ஒன்றும் ஆகாது என்று எண்ணவேண்டிய நிலையில் அது முழுப் பொறுப்பையும் ஆண்டவனிடம் ஒப்படைத்து அவன் உதவியைக் கோரவே, துவாரகா நாதன் கண்ணிமைப்பொழுதில் வந்து அதைக்காத்தான்.

இந்தக் கதையிலிருந்து நாம் அறிந்துகொள்ள வேண்டியது ஆண்டவன் தன் அன்பர்களை ஆபத்துக் காலங்களில் ஒரு பொழுதும் கைவிடமாட்டான் என்பது. ஆனால் அதற்குள்ள ஒரு நிபந்தனை என்னவென்றால், அன்பருக்கு உண்மையான நம்பிக்கையும் அவனே அடைக்கல மென்ற உறுதியும் இருக்கவேண்டும். நமக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறதென்பது நம் கடமையைச் செய்த பின் அவனாக நமக்கு மகிழ்ச்சியையோ, துன்பத்தையோ நன்மையையோ, தீமையையோ எதைச் செய்தாலும் அதை 'எல்லாம் அவன் அருள்' என்று ஏற்கச் சித்தமாயிருப்பதிலிருந்து வெளியாக வேண்டும். தம் தலைநகரம் தீப்பற்றி எரிகிறது என்று சொல்லக் கேட்டு 'அதைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதற்கு நான் யார்?' என்று கேட்ட சனக மகாராசனைப் போல் அவர் இருப்பார்.

''அவர் பரபரப்பின்றி மன அமைதியுடன் இருந்ததின் இரகசியம், அவர் எப்பொழுதும் விழிப்புடன் தம் கடமையில் சிறிதும் தவறாமல் இருந்து வந்ததே. தம்

கடமையைச் செய்தபின் மற்றவை யெல்லாம் ஆண்டவன் பொறுப்பு என்று விட்டுவிடுவது அவர் வழக்கம்.

"ஆகையால் தம் பக்தருக்கு ஆபத்து எதுவும் நேரும்படி கருணைக்கடலான கடவுள் விடவேமாட்டார். ஆனால் ஆபத்து நேருமானால், அவர் தம் விதியையோ கடவுளையோ நொந்து கொள்ளாது, 'இதுவே ஆண்டவன் விருப்பம்' என்ற உறுதி காரணமாக மன அமைதியைச் சிறிதும் நழுவவிடாது மன நிறைவுடன் அனைத்தையும் ஏற்றுக் கொள்வார்." —புது டில்லி: 20—6—'49

ராமநாமத்தின் பொருள்

இன்றைய மாலைப் பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் ராம நாமத்தின் பொருளை விளக்கி காந்தியடிகள் கூறிய தாவது: "கடவுளென்பது ஒரு நபரல்ல. அது சர்வ வியாபியாய் சர்வசக்திமானாய் விளங்கும் பொருள். அதைத் தம் உள்ளத்தில் தாங்கும் எந்த ஆடவன் அல்லது பெண்ணுக்கும் மின்சாரத்திற்கு உள்ளது போன்று நிதரிசனமும் ஆனால் அதிலும் எவ்வளவோ சூக்குமமும் ஆன சக்தி அல்லது வீரியம் ஏற்படும்." 'நான் செய்து வருவது ஒருவகைக் குருட்டு நம்பிக்கைப் பிரசாரமா?' என்ற கேள்வியைத் தாமே கேட்டுக்கொண்டு, "இல்லை, வெறும் ராமநாமத்தைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்வதனால், அசாதாரணமான விளைவு எதுவும் ஏற்பட்டுவிடாது. ராமநாமம் என்பது சாலவித்தையைப் போன்றதல்ல. அதன் தத்துவம் முழுவதையும் நன்கு உணர்ந்து நாம் அதைச் செபிக்கவேண்டும். அது எவ்வளவோ காலமாக, எத்தனையோ நிபுணர்கள் செய்த சோதனைகளின் விளைவாகத் தோன்றிய கணித சூத்திரம் போன்றது. கிளிப் பாடமாக ராமசெபம் செய்வதனால் பலன் எதுவும் கிட்டாது. அதற்கு அதன் கருத்தை உணர்ந்து செபத்திற்குரிய நிபந்தனைகளுக்கேற்ப நடந்தாக வேண்டும். கடவுளின் பெயரைச் சொல்வதற்கு கடவுள் ஒப்பக்கூடிய

முறையில் வாழ்ந்தாக வேண்டும் '' என்று விடையளித்தார்.

—பூனு: 2—7—'46

அகத்தூய்மையும் புறத்துப்புரவும்

இன்றைய பிரார்த்தனைப் பேச்சின் இடையில் மற்ற விஷயங்களுடன் தாம் ஜாகை வைத்துக் கொண்டுள்ள, அசுத்தத்தினிடையில் அமைந்துள்ள அரிஜனங்களின் வாசஸ்தலத்தைப் பற்றிப் பிரஸ்தாபித்தார்: ''சுகாதார நிர்வாகத்தை நடத்தி வருகிறவர்கள்—நகரசபையும், பொது மராமத்து இலாக்காவும்—இந்த ஆபாசத்தை எப்படித் தான் பார்த்து சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோவென்று எனக்கு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. நான் அங்கே போய்த் தங்குவதால் அந்த இடத்தை ஆரோக்கியத்திற்கும் சுகாதாரத்திற்கும் உகந்ததாக்க ஒரு தூண்டுதல் ஏற்படவில்லையானால் என்ன பயன்?

'' இந்த விஷயங்களுக்கும் பிரார்த்தனைக்கும் என்ன சம்பந்தம்? புறத் துப்புரவு பற்றிய விதிகளுக்கு ஒத்து நடவாதவனால் அகத் தூய்மைக்காகப் பிரார்த்தனை செய்ய இயலாது. நீங்கள் பிரார்த்தனைக்கு வருவதற்குக் காரணம் என்னதான் நடக்கிறதென்று பார்ப்போமே என்ற எண்ணமாய் மட்டும் இருக்குமானால் வந்ததன் மூலம் பாவமே செய்தவராவீர்கள். பிரார்த்தனையில் கலந்து கொள்வதற்காக வந்திருந்தால் அகத்தூய்மையும் புறத் துப்புரவும் கிட்ட வேண்டுமென்று வேண்டிக் கொள்ள வேண்டும். சொல் வேறு, செயல் வேறு என்பது மோசடியே. எவராலும் கடவுளை ஏமாற்ற முடியாது. ஏனெனில் அவர் எங்குமிருப்பவர், எல்லாம் வல்லவர்.

'' அங்கேயுள்ள அசுத்தத்திற்கும் அழுக்கிற்கும் ஓர் அளவேயில்லை. கக்கூசுகள் ஒரே ஆபாசமாயிருப்பதனால் தாம் அவைகளை உபயோகிக்கவே முடியவில்லையென்றும், எங்கும் ஈ மொய்த்தவண்ணமிருப்பதால் எனக்கு ஏதேனும் நோய் வந்து உயிருக்கு ஆபத்து நேராமலிருக்க

வேண்டுமே என்று தாம் கவலைப் படுவதாயும் டாக்டர் டின்ஷா என்னிடம் சொன்னார். ஆனால் எனக்கு அதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. என்னுடன் உள்ள இரு டாக்டர்களும் என்னைக் கவனித்து வந்த போதிலும் நான் கடவுளையன்றி வேறு எவரையும் நம்பியிருக்கவில்லை. கடவுள் என் உடல் கெடாது பார்த்துக் கொள்வார். ஆனால் என் நண்பர்களுக்கோ கடவுளிடம் அத்தகைய நம்பிக்கை இல்லை.''

—பம்பாய்: 6—7—'46

தலைசிறந்த மருந்து

பிரார்த்தனைப் பேச்சில், காந்தியடிகள் நண்பர்களிடமிருந்து, தாம் விடாது இருமிக்கொண்டிருப்பது குறித்துக் கவலை தெரிவிக்கும் பல கடிதங்களும் தந்திகளும் வந்து கொண்டிருப்பதைக் குறிப்பிட்டார்: ''என் பேச்சு ஒலி பரப்பப்படுகிறதா, அத்துடன் மாலை நேரத்தில் திறந்த வெளியில் அடிக்கடி தொந்தரவு தரும் இருமலும் ஒலி பரப்பில் எங்கும் எட்டி விடுகிறது. ஆனால் சென்ற நான்கு நாட்களாக மொத்தத்தில் இருமலின் சிரமம் குறைவென்றே சொல்ல வேண்டும். சீக்கிரத்தில் அது அறவே நீங்கிவிடுமென்றும் நம்புகிறேன். இருமல் நீடித்ததற்குக் காரணம் நான் அதற்கெனச் சிகிச்சை எதுவும் செய்து கொள்ள மறுத்ததாகும். ஆரம்பத்திலேயே பென்சிலினை ஏற்றிருந்தால் மூன்று நாளில் குணமேற்பட்டிருக்குமென்றும், இல்லையேல் குணமாவதற்கு மூன்று வாரமாகுமென்றும் டாக்டர் ஸுசீலா சொன்னார். பென்சிலினுக்குள்ள சக்தியில் எனக்குச் சந்தேகமில்லை. ஆனால் எல்லா நோய்களுக்கும் ராம நாமமே தலைசிறந்த மருந்து; ஆகவே அது எல்லா மருந்துகளுக்கும் மேலானது என்று நான் நம்புபவன். நாற்புறமும் தீ கொழுந்துவிட்டெரியும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கடவுளிடம் பரிபூரண நம்பிக்கை கொண்டிருக்க வேண்டியது மிகமிக அவசியம். கடவுள் ஒருவரால்தான் இத்தீயை அவிக்கும்படி மனித

ரைச் செய்யமுடியும். என் மூலமாய் இன்னும் பணி புரிவிக்க வேண்டியிருக்குமாயின் கடவுள் என்னை உயிருடன் வைத்திருப்பார்; இல்லையேல் அழைத்தேகி விடுவார். ராம நாமத்தில் உறுதியுடன் இருக்கும்படி கவி மனிதனிடம் வற்புறுத்திக் கூறும் பாட்டை நீங்கள் இப்பொழுதுதான் கேட்டீர்கள். கடவுள் ஒருவர்தான் மனிதனுக்கு அடைக்கலம். இப்பொழுது எழுந்துள்ள நெருக்கடியில் கடவுளிடம் என்னைப் பரிபூரணமாய் ஒப்புவித்து உடற்கோளாறுக்காக வைத்திய உதவி பெருதிருக்க விரும்புகிறேன்.''

—புது டில்லி : 18—10—'47

32. தினக் கருத்துக்கள்

உடல் கெடுவது குறித்து எவரும் வெட்கப்பட வேண்டும். உடல் கெட்டதென்ருல் அதற்கு ஏதோ குற்றம் குறை நடந்திருக்கிறது என்பதுதான் பொருள். உடலும் மனமும் முற்றிலும் செம்மையாய் இருக்கும் ஒருவருக்கு நோய் என்பதே ஒருபொழுதும் வரக்கூடாது.

—சேவாகிராமம் : 26—12—'44

தீய எண்ணம் ஒன்று தோன்றியதென்ருல் அதையும் நோயின் அறிகுறி யென்றே கருதவேண்டும். ஆகையால் தீய எண்ணங்கள் தோன்ருதவாறு நாம் எச்சரிக்கையாய் இருக்கவேண்டும்.

—சேவாகிராமம் : 27—12—'44

தீய எண்ணங்களுக்குக் கைகண்ட மருந்து ராம நாமமே. அது உதட்டினல் மட்டும் உச்சரிக்கப்படுவதாயிராது உள்ளத்திலிருந்து எழுவதாய் இருக்கவேண்டும்.

—சேவாகிராமம் : 28—12—'44

நோய்கள் எத்தனையோ இருப்பதைப்போல வைத்தியர்களுக்கும் அவர்கள் செய்யும் சிகிச்சைகளுக்கும் கணக்கில்லை. நாம் எல்லா நோய்களும் ஒன்றென்றும் இராமன்

ஒருவனே அதற்கு வைத்தியனென்றும் கருதுவோமானல் நம் தொந்தரவுகளிற் பெரும்பாலானவை தீர்ந்துபோம்.

—சேவாகிராமம் : 29—12—'44

என்றும் இருப்பவனும் ஒருபொழுதும் கைவிடாத வைத்தியனுமான இராமன் இருப்பதை அறவே மறந்து சாக்காட்டிற்கு இலக்கான வைத்தியர்களேயும் டாக்டர் களேயும் தேடி அலேகிருேமே, இது என்ன விந்தை!

—சேவாகிராமம் : 30—12—'44

நாமும் ஒரு நாள் சாகவேண்டியவர்களே ; டாக்டர் கள் செய்யும் வைத்தியத்திஞல், அதிகமாஞல், ஒன்றி ரண்டு நாள் அதிகம் உயிர் வாழலாம் என்பது தெரிந்திருந் தும் நாம் படாத பாடுகளெல்லாம் படுகிருேமே, அது மேலே கூறியதைவிட அதிக வியப்பிற்குரிய விஷயமாகும்.

—சேவாகிராமம் : 31—12'—44

சிறியோரும் முதியோரும், தனிகரும் வறியோரும்—எல்லோரும் நம் கண் முன்னே மடிந்து மறைகிருர்கள். ஆயினும் நாம் இராமன்மீது பாரத்தைப் போட்டுவிட்டு அமைதியாய் அமர்ந்திராது ஒரு சில நாட்கள் அதிகம் உயிர் வாழ்வதற்காக நம்மால் முடிந்ததை யெல்லாம் செய்து பார்க்கிருேமே! —சேவாகிராமம் : 1—1—'45

இது ஒன்றை உணர்ந்து இராமன்மீது பாரம் முழு வதையும் போட்டுவிட்டு, எந்த நோய் வந்தாலும் பொறுமையுடனும் உண்மையான மனவமைதியுடனும் வாழமுடியுமாஞல் எவ்வளவு நன்ருயிருக்கும்!

—சேவாகிராமம் : 2—1—'45

தெய்வபக்தி உள்ளவனென்று கருதப்படும் ஒருவன் நோயுற்று வருந்துகிருனென்ருல், அவனிடம் ஏதோ குறை யிருக்கிறதென்றே ஆகும்.

—சேவாகிராமம் : 22—4—'45

ஒருவன் எவ்வளவோ முயன்றும் தன் மனத்தைத் தூய்மையாக்கிக்கொள்ள முடியாதிருக்குமாயின் அவ

னுக்கு ராம நாமமே கதியென்று இருந்துவிடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

—சென்னையை நெருங்குகையில், 21—1—'46

ஆலோசித்துப் பார்க்கப் பார்க்க இதயபூர்வமாயும், புத்தி பூர்வமாயும் செய்யப்படும் ராமசெபம் சர்வரோக நிவாரணி என்பதை நான் அதிகம் உணருகிறேன்.

—உருளி : 22—3—'46

ஆசை, வெகுளி முதலியவை உடல் நோய்களை விடக் கொடியவை ; ராம நாமத்தைத் தவிர அவைகளுக்கு வேறு பரிகாரம் கிடையாது.

—உருளி : 23—3—'46

மனவழுக்கு உடலழுக்கினும் ஆபத்தானது ; ஆனால் வெளியழுக்கு உள்ளழுக்கின் ஓர் அறிகுறியேயன்றி வேறல்ல.

—உருளி : 24—3—'46

ஆண்டவனிடம் அடைக்கலமாவதனால் விளையும் மகிழ்ச்சியையும் இன்பத்தையும் யாரால் விவரிக்க முடியும் ?

—உருளி : 25—3—'46

அதற்குரிய நிபந்தனைகளைப் பூர்த்தி செய்கிறவர்களுக்கு இராம நாம செபம் உதவும்.

—புது டில்லி : 8—4—'46

இராமன் உவக்கும் பணியையும் உடன் செய்யாது ராமநாமத்தை மட்டும் செபித்துக் கொண்டிருப்பதால் பயனெதுவுமில்லை.

—புது டில்லி : 21—4—'46

நோயால் மாய்கிறவர்களைவிட நோயின் பீதியினால் மாய்கிறவர்கள் அதிகம்.

—ஸிம்லா : 7—5—'46

மூவகை நோய்களுக்கும் ராம நாமம் கைகண்ட மருந்தாகும்.

—புது டில்லி : 24—5—'46

ராம நாமமே கதி என்று இருப்பவர் விருப்பம் அனைத்தும் நிறைவேறும்.

—புது டில்லி : 25—5—'46

ராம நாம அமுதத்தைப் பருக விரும்புகிறவர் அதற்கு முன்பே ஆசை வெகுளி முதலியவைகளை அகற்றியாக வேண்டும்.
—புது டில்லி : 20—6—'46

குறை யெதுவுமின்றி சௌக்கியமா யிருக்கும்போது எல்லோரும் கடவுள் பெயரைச் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் ஒன்றும் கைகூடி வராமல் துன்பத்தில் தத்தளிக்கும் சமயத்திலும் கடவுளை மறவாதிருப்பவனே உண்மை யான பக்தன்.
—பம்பாய் : 6—6—'46

ராம நாம அமுதம் உள்ளத்தை மகிழ்வித்து உடற் கோளாறுகள் அனைத்தையும் அகற்றி விடும்.
—பூனா : 9—7—'46

33. இரு கடிதங்கள்

I

ஏரவாடா மந்திரம், 12—11—1930

அன்புள்ள............

உன் உடல் நலத்திற்காக நீ இடைமுழுக்குச் செய்வ தோடு வெயில் காயவும் வேண்டும். மன அமைதிக்கோ ராம நாமமே தலைசிறந்த மருந்து. புலன்கள் வருத்தும் பொழுது நீ உன்னையே அடக்கிக்கொள். கடவுள் உவக் கும் வழியிற் செல்ல விரும்புவோருக்கு கடவுளின் படைப்பாகிய மக்களுக்குப் பணி புரிதலொன்றே வழி. கடவுளின் அருள் அல்லது வழி என்பதற்கு வேறு பொருளெதுவுமில்லை.

பாபுவின் ஆசிகள்

II

சேவாகிராமம், 9—1—1945

அன்புள்ள............

உன் கடிதம். நீ குணமடைந்தாலும் அடையா விட்டாலும் கவலை ஏன்? கடவுள்மீது எந்த அளவுக்கு

நாம் பாரத்தைப் போடுகிறேமோ அந்த அளவுக்கு நமக்கு மன வமைதி ஏற்படும். வைத்தியர்களும் டாக்டர் களும் இருக்கத்தான் செய்கிறுர்கள் ; ஆனுல் அவர்கள் நமக்குச் செய்யும் உதவி நம்மைக் கடவுளிடமிருந்து விலகுமாறு செய்தலே ! அதனுலேயே நான் உன்னே அங்கே அனுப்புதல் நலமென்று கருதினேன். இயற்கைச் சிகிச்சை முறை நம்மைக் கடவுளின் அருகே அழைத் தேகும். அதுவும் வேண்டாமென்று நம்மால் இருக்கமுடியு மானுல் எனக்கு அதிலும் ஆட்சேபம் இல்லே. ஆனுல் உபவாசத்திற்கு அஞ்சுவானேன் ? சுத்தமான காற்று வேண்டாமென்று கூறுவதுதான் ஏன் ? இயற்கைச் சிகிச்சை என்பதற்கு இயற்கையை, அதாவது கடவுளே அணுகுதல் என்பதே பொருள். எனக்கு இதில் எவ்வளவு வெற்றி கிடைக்கிறதென்று பார்ப்போம். ஆனுல் இதற் காக நான் அளவை மீறி என்னே சிரமத்திற்குள்ளாக்கிக் கொள்வேனேவென்ருல், நிச்சயமாய் மாட்டேன்.

பாபுவின் ஆசிகள்

34. விஞ-விடை

பாராயணம்

விஞ : பிறருடன் பேசிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதோ, அறிவைச் செலுத்தி வேலே செய்துகொண்டிருக்கும் பொழுதோ, திடீரென்று கவலேகள் தோன்றும்பொழுதோ ஒருவர் மனவொருமையுடன் ராமநாமத்தைச் செபித்தல் சாத்தியமா ? இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் ராம செபம் செய்கிறவர்கள் இருக்கிறுர்களா ? இருக்கிறுர்க ளென்ருல் அவர்கள் இதை எப்படிச் செய்கிறுர்கள் ?

விடை : அனுபவத்திலிருந்து தெரிவதென்ன வென் ருல், ராம நாமம் ஒருவரது உள்ளத்தில் கோயில்கொண் டிருக்குமாயின் எந்தச் சமயத்திலும்,—தூக்கத்திலும்கூட

அதைச் செபிக்கலாம். ராம செபம் பழக்கத்திற்கு வந்து விடும்போது அதைச் செபித்தல் மூச்சுவிடுவதைப் போல இயற்கையாகிவிடும். இல்லேயேல் ராம நாம செபம் வெறும் சடங்காகவே இருந்துவரும். அதிகமானுல் அது உள்ளத்தின் மேல் பரப்பைத் தொடுவதாகலாம். உள்ளம் முழுவதையும் ராம நாமம் ஆட்கொண்டுவிடும் பொழுது அதை வாயினுல் செபித்தல் என்ற பிரச்சினேயே எழாது. ஏனெனில், அது அப்பொழுது வாக்கை மீறியதாகிவிடும். ஆனுல் இந்த உயரிய நிலேயை எய்தியவர் ஒரு சிலரே இருப்பார் என்பது உண்மை.

ராமநாமத்திற்கு உண்டென்று சொல்லப்படும் சக்திகள் அத்தனேயும் அதற்கு உண்டு என்பதில் சந்தேகமில்லே. எவரும் விரும்பியமாத்திரத்தில் ராம நாமத்தைத் தம் உள்ளத்தில் பதித்துக்கொண்டுவிடுதல் சாத்தியமல்ல. தளராத முயற்சியும் பொறுமையும் அதற்கு வேண்டும். உண்மையில் எங்குமிராத பரிசவேதியைப் பெறும் பொருட்டு மக்கள் எவ்வளவு பாடுபட்டிருக்கிருர்கள், எவ்வளவு பொறுமையாய் உழைத்திருக்கிருர்கள்! கடவுளின் திருநாமமோ உண்மையில் அதைவிட எவ்வளவோ சக்தி வாய்ந்தது, என்றுமிருப்பது.

சேவையா, செபமாலேயா?

வினு: வேலேயின் நிர்ப்பந்தங்கள் அல்லது நெருக்கடி காரணமாக ஒருவரால் முறைப்படி தினசரி பிரார்த்தனேகளேயும் நித்திய கருமங்களேயும் செய்ய முடியவில்லே யென்ருல் அதில் குற்றமுண்டா? சேவை, செபமாலே ஆகிய இரண்டினுள் எது ஏற்கத்தக்கது?

விடை: எத்தகைய விபரீதமான சந்தர்ப்பங்களிலும் வேலே நெருக்கடிகளிலும் ராம நாம செபம் மட்டும் நிற்கக் கூடாது. வெளியநுஷ்டானம் சந்தர்ப்பத்தை யொட்டி மாறும். கையில் மாலேயில்லாமையினுல் உள்ளத்தில் திடமாய் இடம்பெற்றுள்ள ராம நாமம் தடைப்படாது.

ராம நாமம்

வினு: ராம நாமத்தை உள்ளத்தில் பதித்துக் கொண்டிருந்தால் போதாதா? அதை வாயினுல் சொல்வதற்குத் தனிச் சிறப்பு ஏதேனும் உண்டா?

விடை: ராம நாமத்தை வாயினுல் செபிப்பதற்குத் தனி மகிமையுண்டு என்பது என் நம்பிக்கை. உண்மையில் தம் உள்ளத்தில் கடவுள்வதிவதை ஒருவர் உணருவாராஞல் அவர் செபம் செய்யத்தேவையில்லை என்பதை நான் ஒப்புகிறேன். ஆஞல் அத்தகைய எவரையும் நான் கண்டதில்லை. இதற்கு மாருக ராம நாம செபத்திற்கு அசாதாரணமான மகிமையுண்டு என்பது என் சொந்த அனுபவம். ஏன், எப்படி என்றெல்லாம் தெரிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை.

பின் இணைப்பு:

I. இந்த இராமன் யார்?

எல்லா நோய்களுக்கும் கைகண்ட மருந்து என்று எந்த இராமன் பெயரைக் கூறிவருகிறேனே அவன் வரலாற்றில் வரும் இராமனுமல்ல, மந்திரவாதிகளும் மாயாசாலக்காரரும் மந்திரமாய் உபயோகிக்கும் இராமனுமல்ல; சர்வரோக நிவாரணி என்று எந்த இராமன் பெயரைக் குறிப்பிட்டு வருகிறேனே, பக்தர்களெல்லாம் எதைச் செபித்ததன் விளைவாகத் தூய்மையும் மனவமைதியும் பெற்று வந்திருக்கிருர்களோ அந்தக் கடவுளே அவன். அது மனம், ஆன்மா, உடல் ஆகிய அனைத்தின் நோய்களுக்கும் கைகண்ட, தலைசிறந்த மருந்து. உடற் கோளாறுகளை டாக்டர்களிடமும், வைத்தியர்களிடமும் போய் குணப்படுத்திக் கொள்ளலாமென்பது உண்மையே. ஆனல் ராம நாமமோ நமக்கு நாமே டாக்டர் அல்லது வைத்தியர் ஆகவும், நோயைப்போக்கும் அமுதை நம் உள்ளத்திலிருந்தே பெறவும் உதவுவது. தீராத வியாதியா

யிருப்பதால் நம்மால் தீர்த்துக் கொள்ள முடியாதபொழுதும் அதைப் பொறுமையுடனும், மன அமைதியுடனும் சகித்துக் கொள்ள அது உதவும். ராம நாமத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர் பெயர்பெற்ற வைத்தியர்களையும் டாக்டர்களையும் தேடி எவ்வாறேனும் உயிர் வாழ்ந்தால் போதும் என்பதற்காக அவர்கள் வீட்டிற்கு நடையாய் நடக்க மாட்டார். டாக்டர்களும் வைத்தியர்களும் கைவிட்ட பிறகு செபிக்க ஏற்பட்டதுமல்ல ராம நாமம்; அது அவர்கள் உதவியை என்றும் நாடாமல் இருக்க உதவவே ஏற்பட்டது. ராம நாமத்தில் நம்பிக்கை யுள்ளவருக்கு அது ஒன்றே ஆரம்பமுதல் இறுதிவரை மருந்தாகும்.

—ஹரிஜன், 2—6—1946

II. சர்வரோக நிவாரணி

"நீங்கள் எனக்குச் செய்யக்கூடிய பேருதவி உங்கள் உள்ளங்களிலிருந்து அச்சத்தை அகற்றுதலே. அதைச் செய்ய உங்களுக்கு உதவும் மந்திரம் யாது? அது என் பிழைபடாத ராம நாம மந்திரமே. எங்களுக்கு அவரிடம் நம்பிக்கையில்லையென்று நீங்கள் சொல்லலாம். அவர் அருளின்றேல் நீங்கள் ஒரு மூச்சுக்கூட விட முடியாதென்பதை நீங்கள் அறியவில்லை. அவரை ஈசுவரனென்றோ, அல்லா வென்றோ, 'காட்' என்றோ, அஹோரா மஜ்தா என்றோ அழையுங்கள். மக்கள் எத்தனையோ, அத்தனை பெயர்கள் கடவுளுக்கு உண்டு. அவர் ஒப்புவமையற்றவர். அவர் ஒருவரே பெரியவர்; அவரினும் பெரியவர் எவருமில்லை. அவர் காலம் கடந்தவர், உருவற்றவர், மாசற்றவர். இவ்வாறெல்லாம் உள்ளவர் என் இராமர். அவர் ஒருவரே என் ஆண்டவரும், அரசருமாவார்."

சிறு பிள்ளையாய் இருந்த காலத்தில் தாம் பயங்காளியா யிருந்ததையும், நிழலைக்கண்டாலும் தமக்கு அச்சமா யிருந்துவந்ததையும், தமது செவிலித் தாயான அரம்பை அச்சத்திற்கு மருந்து ராம நாமமென்று கூறி

அதன் இரகசியத்தைப் போதித்ததையும் மிகவும் உருக்க மாக விளக்கினுர். "பயம் தோன்றும்பொழுது ராம நாமத் தைச் சொல். அவர் உன்னேக் காப்பார்' என்று அவள் எனக்குச் சொல்லிவந்தாள். அது முதல் ராம நாமம் எனக்குப் பழுதுபடாப் புகலிடமாய், கேடயமாய் இருந்து கொண்டு எல்லா அச்சங்களினின்றும் என்னேக் காத்து வருகிறது.

"அவர் எப்பொழுதும் தூயோர் உள்ளத்தில் வசிக் கிருர். ஸ்ரீசைதன்யர், ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சர் ஆகி யோருடைய பெயர்கள் வங்காளத்தில் போல, காஷ்மீரம் முதல் கன்னியாகுமரி வரையில் இந்துக்களிடையே மிக வும் பிரசித்தமான துளசிதாசரென்ற அந்த மகா பக்தர் ராமநாம மகிமையை தம் சிரஞ்சீவி நூலான இராமாயணத் தில் நமக்கு விளக்கியிருக்கிருர். அந்தப் பெயருக்கு மட்டும் அஞ்சி வாழ்வோமாளுல் உலகிலுள்ள எந்த மனிதனுக்கும்—அவன் அரசனுயினும் சரி, ஆண்டியாயி னும் சரியே—அஞ்ச வேண்டியதில்லே. 'அல்லாஹு அக்பர்' என்ற கோஷத்தைக்கேட்டு நீங்கள் ஏன் பயப் படவேண்டும்? இஸ்லாம் மதத்தின் அல்லா தூய்மையின் பாதுகாப்பாளர். கீழ் வங்காளத்தில் நடந்திருக்கும் செயல்களுக்கு நபிநாயகம் பரப்பிய இஸ்லாம் மதத்தில் ஆதாரமே கிடையாது.

"உங்களுக்கு ஆண்டவனிடம் நம்பிக்கையிருக்கு மாயின் உங்கள் மனேவிமாரையும் உங்களேயும் யார் அவமானத்திற்குள்ளாக்கத் துணிவார்? ஆகையால் முஸல்மான்களேக் கண்டு அஞ்சுவதை நீங்கள் விட்டுவிடு வீர்களென்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். ராம நாமத்தில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை உண்டாளுல் கீழ் வங்காளத்தை விட்டு வெளியேற நீங்கள் நினேக்கவே கூடாது; பிறந்து வளர்ந்த இவ்விடத்திலேயே இருந்து கொண்டு, தேவை யாளுல் ஆடவரும் பெண்களும் வீரமக்களேப்போல உயிர் விடவும் சித்தமாயிருக்கவேண்டும். ஆபத்தை

எதிர்த்து நில்லாது அதற்குப் பயந்து ஓடுவதென்ருல் நமக்கு மனிதனிடமும் கடவுளிடமும் தம்மிடமும் நம்பிக்கையில்லையென்றே ஏற்படும். இவ்வாறு நம்பிக்கை யின்றி உயிர்வாழ்வதைவிட ஒருவருக்கும் சொல்லாமல் ஆற்றிலோ குளத்திலோ விழுந்து உயிர் துறத்தல் சாலச் சிறந்தது.''

—ஹரிஜன், 24—11—1946

III. ஒரே கடவுளின் ஆட்சியை ஒப்புவோம்

அவரை எந்தப் பெயர் சொல்லி அழைத்தாலும் சரி, அந்த சர்வவல்லமை பொருந்திய ஒரே கடவுளின் ஆட்சியை ஒப்புங்கள். அப்போது நீங்கள் தனிமனிதனிடமோ பல மனிதர்களிடமோ மண்டியிட மாட்டீர்கள். சாதாரண மனிதஞன இராமனை நான் கடவுளுடன் சேர்த்துப் பேசுகிறேனென்பது சரியல்ல. என் இராமன் கடவுளே யன்றி வேறல்லவென்று நான் மீண்டும் மீண்டும் விளக்கி யிருக்கிறேன். என் இராமன் இதற்கு முன் இருந்தான், இன்று இருக்கிருன், என்றும் இருப்பான். அவன் பிறக்கவுமில்லை, எவரும் அவனைப் படைக்கவுமில்லை. ஆகவே, நீங்கள் பல்வேறு மதங்களையும் சகிப்புடன் நோக்கவும் மதிக்கவும் வேண்டும். நானே விக்கிரக ஆராதனையில் நம்பிக்கையில்லாதவன்தான்; ஆனுல் எனக்கு விக்கிரக வழிபாடு செய்வோர் எனப் படுவோரிடம் மதிப்புண்டு. விக்கிரகங்களை வழி படுவோர் சர்வ வியாபியாய் சிறு மண்திவிலையிலும், கிள்ளி எறியப்படும் நகத்துணுக்கிலும் பிரசன்னமாயுள்ள அதே கடவுளைத் தான் வழிபடுகிருர்கள். எனக்கு ரஹீம், ரஹ்மான், கரீம் என்ற பெயர்களுள்ள முஸ்லிம் நண்பர்களுண்டு. நான் அவர்களை ரஹீம் என்றும் கரீம் என்றும் ரஹ்மான் என்றும் அழைக்கும்போது அவர்களையும் கடவுளின் வரிசையில் சேர்த்து விடுவதாகப் பொருள் கொள்ளலாமா?

—ஹரிஜன், 23—2—1947

IV. சகிப்பு

"கேள்விகளும் ஆத்திரமான கடிதங்களும் வந்து குவிந்த வண்ணமிருக்கின்றன: நீங்கள் ஏன் தம்மை முஸ்லிம் என்றும் அழைத்தீர்கள்? ராமனுக்கும் ரஹீமுக்கும் வேற்றுமையில்லை யென்று ஏன் கருதுகிறீர்கள்? எனக்கு 'கல்மா'† ஓதுவதில் ஆட்சேபணை இல்லை யென்று சொல்லும் அளவுக்கு நீங்கள் ஏன் மோசமாகி விட்டீர்கள்? நீங்கன் ஏன் பஞ்சாபுக்குப் போகவில்லை? நீங்கள் மட்டரகமான இந்து வல்லவா? நீங்கள் ஐந்தாம் படையைச் சேர்ந்தவரல்லவா? உங்களுடைய அஹிம்சை, இந்துக்களைக் கோழைகளாக்கிக் கொண்டிருக்கவில்லையா? ஒரு கடிதத்தின் விலாசம் 'மகாத்மா காந்திக்கு' என்று வேறு எழுதப்பட்டிருந்தது!"

காந்தியடிகள் அவர்களுடனெல்லாம் சாந்தமாய்ப் பொறுமையுடன் வாதித்தார்; "சிலரின் பாவச் செயலுக்காக இல்லாம் மதத்தையே ஏன் கண்டிக்கவேண்டும், எப்படிக் கண்டிப்பது? நான் என்னை ஒரு சநாதன இந்து வென்று கருதுகிறேன். இந்து மதத்தின் சாரமும், ஏன்—எல்லா மதங்களின் சாரமும் சகிப்பே ஆகையால் நான் ஒரு நல்ல இந்துவாயிருக்கும் பட்சத்தில் ஒரு நல்ல முஸ்லிமும், நல்ல கிறிஸ்தவனும் ஆவேன். உயர்வு தாழ்வெல்லாம் மத தத்துவத்திற்கு முரணானது. அஹிம்சைக்கு பணிவு இன்றியமையாதது. இந்து மத சாத்திரங்கள் கடவுளுக்கு ஆயிரம் பெயர் உண்டென்று சொல்லவில்லையா? ரஹீம் என்பதும் அவைகளுள் ஒன்றுக ஏன் இருத்தலாகாது? 'கல்மா' கடவுளைப் புகழ்கிறது, முகம்மதை அவருடைய 'நபி'* யென மதிக்கிறது. கடவுளைப் புகழவும் புத்தரையும் ஜிரஸ்தரையும் ஏசுநாதரையும் போல முகம்மதையும் கடவுளின் தூதரென்று மதிக்கவும் நான் சிறிதும் தயங்கேன்.

---

† இஸ்லாமிய பிரார்த்தனை. * கடவுளின் தூதன்

V. மக்களின் மருந்து

நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன் நான் கூன் என்பவருடைய New Science of Healing* என்ற புத்தகத்தையும், ஜஸ்ட் என்பவர் எழுதியுள்ள Return to Nature† என்ற நூலையும் படித்தபொழுது இயற்கை வைத்திய முறையில் எனக்குத் திடமான நம்பிக்கை பிறக்க, நான் அதன் பக்தனுகிவிட்டேன் என்பதை அறிய நீங்கள் மகிழ்வீர்கள். 'இயற்கைக்குத் திருப்பம்' என்ற சூத்திரத்தை அதன் முழுப் பொருளில் என்னுல் கடைப்பிடிக்க முடியவில்லை என்பதை நான் ஒப்புக்கொண்டாகவேண்டும். அதற்குக் காரணம், எனக்குப் போதிய உறுதி இல்லாதிருந்ததல்ல, என் அறியாமையேயாகும். இப்பொழுது நான் இந்தியாவிலுள்ள கோடிக்கணக்கான ஏழை எளியோருக்கு உகந்த இயற்கை வைத்தியமுறை ஒன்றை உருவாக்க முயன்றுகொண்டிருக்கிறேன்; மண், நீர், ஒளி, காற்று, ஆகாயம் என்ற பஞ்ச பூதங்களின் உதவிமட்டும் கொண்டு செய்யக்கூடிய சிகிச்சைகளைப் பரப்புவதோடு நிறுத்திக்கொள்ள முயன்று வருகிறேன். இதிலிருந்து இங்கே எந்தக் கடவுளை கோடானுகோடி மக்கள் இராமன் என்ற பெயராலும், இன்னும் பல கோடிப்பேர் அல்லா என்ற பெயராலும் உணருகிருர்களோ, அவர் பெயரை மனவொருமையுடன் செபித்தலே எல்லா நோய்களையும் போக்க உதவும் மருந்து என்பதை உணரத் தொடங்குகிறோம். அவ்வாறு மனவொருமையுடன் செபிக்கும் ஒருவர் இயற்கை மனிதனுக்கென வகுத்துள்ள விதிகளினின்றும் வழுவாதிருக்கக் கடமைப் பட்டவர். இவ்வாறு சிந்திக்கையில் நோய்வந்த பிறகு அதைப் போக்க முயலுவதை விட அது வராமல் தடுப்பது மேல் என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம். ஆகவே ஆரோக்கிய விதிகளை, அதாவது மனம், உடல், சுற்றுப்புறங்கள் ஆகியவற்றைத் துப்புர

---

* புதிய சிகிச்சை சாத்திரம் † இயற்கைக்குத் திருப்பம்.

வாக வைத்துக்கொள்வதன் அவசியத்தை உணர்ந்து நடப்பதைத் தவிர வேறு உபாயமில்லே.

—ஹரிஜன், 15—6—1947

VI. ராம செபம்

ராமசெபம் செய்தல் அல்லது கடவுள் பெயரை மன வொருமையுடன் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுதல் என் பதற்குள்ள மகிமை அதில் சிறிதேனும் அனுபவம் உள்ள வருக்குத் தெரியும். இலட்சக்கணக்கான சிப்பாய்கள் தம் படையின் பாண்ட் வாத்தியத்திற்கு ஒத்து அடிவைத்து நடை போடுவதிலுள்ள சக்தி எனக்குத் தெரியும். படை பலத்தினுல் உலகம் எந்த அளவுக்குப் பாழாகியிருக் கிறது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. யுத்தம் முடிந்து விட்டதென்று கூறப்பட்டபோதிலும் அதன் விளைவுகள் யுத்தத்தின் விளைவுகளைவிட மோசமாயிருக்கின்றன. படைபலத்தின் இழிதகைமையை என்னென்பது?

கோடிக்கணக்கான மக்கள் தாளத்திற்கு ஒத்து ஓதப் படும் ராம நாமாவளி படை பலத்திலிருந்து வேறுபட் டிருப்பதோடு, அதைவிட எவ்வளவோ சக்தி வாய்ந்தது என்பதைச் சிறிதும் தயக்கமின்றி வற்புறுத்தவே நான் இங்கு வந்திருக்கிறேன். இவ்வாறு மனவொருமையுடன் கடவுள் பெயரை ஓதுவதனுல் இப்பொழுதுள்ள பஞ்சமும் படுசாவும் நீங்கி, அழியாத அமைதியும் ஆனந்தமும் தோன்றும்.

—ஹரிஜன், 31—8—1947

VII. உண்மை ஒளி

ஆகா, இன்று இந்தியாவில் ராமராஜ்யம் இல்லேயே! ஆகையால் நாம் தீபாவளியை எப்படிக் கொண்டாடுவது? எவர் உள்ளத்தில் இராமன் வீற்றிருக்கிருனே அவரே வெற்றியைக் கொண்டாட முடியும். ஏனெனில், கடவுள் ஒருவரால்தான் நம் உள்ளங்களில் ஒளி பரப்ப முடியும்; அந்த ஒளியே ஒளியெனத் தக்கது. (பாடப்பட்ட) பாட்டு

அதை எழுதியவருக்கு கடவுளை தரிசிப்பதிலுள்ள ஆவலை நன்கு வெளியிடுகிறது. மக்கள் செய்யும் தீப அலங்காரங்களைக் காண்பதற்கு மக்கள் திரண்டு போனார்கள். ஆனால் நம் உள்ளங்களில் அன்பின் சுடரைக் கொளுத்திக் கொள்ளுதலே இன்று நமக்குத்தேவை. அப்பொழுதுதான் பிறர் நல்வாழ்த்துக்களைப் பெற நமக்குத் தகுதி ஏற்படும். இன்று ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் சகிக்க முடியாத பெருந் துன்பத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டத்திலுள்ள ஒவ்வொருவரும் மார்பில் கை வைத்து 'கஷ்டப்படும் இந்த இந்துக்களும் முஸ்லிம்களும், சீக்கியரும் என் சகோதர சகோதரிகளே' என்று கூறமுடியுமா? இதுவே உங்களுக்குப் பரீட்சை. இராமன், இராவணன் என்பவை நன்மைக்கும் தீமைக்கும் சதா சர்வ காலமும் நிகழும் போரையே குறிக்கின்றன. உள்ளத்தினின்றும் தோன்றுவதொன்றே உண்மையின் ஒளி.

—ஹரிஜன், 23—11—1947

VIII. முந்திய நாள்

[ஜனவரி 29ஆம் தேதி, அதாவது தாம் இறந்ததற்கு முதல் நாள் காந்தியடிகள் எழுதிய போஸ்டு கார்டு ஒன்று பிப்ரவரி 2-ஆம் தேதி திரு. கி. க. மஷ்ரூவாலாவுக்குக் கிடைத்தது. அது திரு. மஷ்ரூவாலா காந்தியடிகளின் உதவியாளர் ஒருவருக்கு அவர் தமக்கு எழுதியிருந்தது வந்தது என்று தெரிவித்திருந்ததைக் குறிக்கிறது. ஆகவே காந்தியடிகளே எழுதியிருந்த பதில் அவருக்கு மகிழ்ச்சி கலந்த வியப்பை அளித்ததோடு மதிப்பிடற்கரிய நினைவுச் சின்னமாகவும் அமைந்தது. அந்தக் கார்டின் பொதுப்படையான மொழிபெயர்ப்பு பின்வருமாறு:

—ஆசிரியர், ஹரிஜன்]

29—1—'48, பு. டி.

"என் அன்பார்ந்த கிசோர்லால்,

"இன்று பிரார்த்தனைக்குப் பிந்திய நேரத்தை கடிதங்கள் எழுதுவதில் கழித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

நீ சங்கரன்ஜியின் பெண் இறந்த செய்தியை இங்கே அனுப்பிவைத்தது நல்லதாயிற்று. நான் அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். நான் அங்கே (சேவா கிராமம்) வரும் செய்தியை இன்னும் நிச்சயமாகாத நிலையில் உள்ளதாகவே கருதவேண்டும். நான் அங்கே 3-ஆம் தேதியிலிருந்து 12-ஆம் தேதி வரையில் தங்கவேண்டியிருக்குமென்று தெரிவித்திருக்கிறேன். இங்கே டில்லியில் "செய்தேன்" என்பது உண்மையானல் என் விரதத்தை நிறைவேற்றும் பொருட்டு இங்கே இருந்து வரவேண்டிய அவசியம் இராது; இங்குள்ள என் தோழர்கள் எவ்வாறு அபிப்பிராயப்படுகிறுர்கள் என்பதையே இது பொறுத்திருக்கிறது. ஒருக்கால் நாளை முடிவு செய்தல் சாத்தியமாகலாம். நான் வருவதன் நோக்கம் நிர்மாண வேலைகளைச் செய்துவரும் பல்வேறு ஸ்தாபனங்களையும் ஒன்ருய் இணைப்பது சாத்தியமா என்பதை ஆலோசிப்பதும், ஜம்னுலாலின் சிராத்த தினத்தை அனுஷ்டிப்பதுமே. என் உடலின் தென்பு திருப்திகரமாய் வளர்ந்து வருகிறது. இந்தத் தடவை சிறுநீர் பிரித்தி, கல்லீரல் இரண்டிலும் கோளாறு கண்டிருந்தது. இது ராம நாமத்தில் எனக்குள்ள நம்பிக்கைக் குறைவையே காட்டுகிறது என்பது என் கருத்து.

"உங்கள் இருவருக்கும் ஆசிகள்"

குறிப்புகள் :—திரு. சங்கரன்ஜி சேவாகிராமம், இந்துஸ்தானி தாலிமி சங்கத்தில் ஓர் ஆசிரியர்.

"செய்தேன்" என்ற சொல் அவர் டில்லியை அடைந்ததும் ஏற்ற "செயல் அல்லது சாவு" என்ற விரதத்தைக் குறிக்கிறது.

"இருவருக்கும் ஆசிகள்" என்று இறுதியில் குறித்திருப்பதிலுள்ள இரண்டாவது நபர் ஸ்ரீமதி கோமதிபென் மஷ்ருவாலா ஆகும்.

—ஹரிஜன், 8—2—1948

IX. "ராம ! ராம !"

பிரார்த்தனைக் கூட்டத்தில் வேலி கொண்டு அமைத்திருந்த நடைபாதை வழியாய்ப் போய்க்கொண்டிருக்கையில் காந்தியடிகள் கூட்டத்தாரின் வணக்கத்திற்கு பதில் வணக்கம் செய்யும் பொருட்டு இரு பெண்களின் தோள்களிலும் அமர்த்தியிருந்த தம் இரு கைகளையும் எடுத்துக் கூப்பினார். திடீரென கூட்டத்திலிருந்த ஒருவன் மற்றவர்களைத் தள்ளிக்கொண்டு வலப்புறமிருந்து நடைபாதையில் புகுந்தான். அவன் காந்தியடிகளின் காலைத்தொட்டு வணங்க வருகிறானென்று எண்ணிய மனு பிரார்த்தனைக்கு ஏற்கெனவே தாமதமாகிவிட்டதால் ஏதோ ஆட்சேபித்துச் சொல்லி, அத்து மீறி வந்தவன் கையைப்பற்றி நிறுத்த முயன்றார். அவன் அவர் பிடியை முரட்டுத்தனமாய் உதறித்தள்ளியதில் அவர் கையில் இருந்த ஆசிரம பஜனாவளியும் பாபூ எச்சில் உமிழும் கிண்ணமும், செபமாலையும் நழுவிக் கீழே விழுந்தன. அவர் அவைகளை எடுக்கக் கீழே குனிந்த சமயத்தில் அவன் மூன்று அடிக்கும் குறைவான தூரத்தில் பாபுவின் எதிரில் போய் நின்றுகொண்டான். அவன் எவ்வளவு அருகில் போய் நின்றிருக்க வேண்டுமென்பது அவன் சுட்ட துப்பாக்கி ரவைகளில் ஒன்று பாபுவின் மேலாடையின் மடிப்புக்களில் சிக்கிக் கொண்டிருந்ததிலிருந்து தெரியவரும். ஏழு அறைகள் உள்ள தானே இயங்கும் கைத்துப்பாக்கியால் ஒன்றையடுத்து ஒன்றாக மும்முறை சுடப்பட்டது. முதல் ரவை அடி வயிற்றின் வலது புறத்தில் நடுக் கோட்டிலிருந்து $2\frac{1}{2}''$ தள்ளியும், இடையிலிருந்து $2\frac{1}{2}''$ மேற்புறத்திலும் பாய்ந்தது. இரண்டாவதோ 7-வது வலது விலா எலும்புகளின் இடைவெளியில், மத்திய இரேகையிலிருந்து 1″ வலதுபுறமாகப் பாய்ந்திருக்க, மூன்றாவதோ வலது மார்பில் மத்திய இரேகையிலிருந்து 4″ வலப் புறத்தில் தள்ளியும் ஸ்தனத்திலிருந்து 1″ மேற் புறத்திலும் பாய்ந்தது. முதல் இரு ரவைகளும் உடலை ஊடுருவிப்

பாய்ந்து முதுகுப் புறத்தில் வெளிவந்துவிட்டன. மூன்ருவது மட்டும் நுரை ஈரலில் போய் தங்கிவிட்டது. முதல் ரவை பாய்ந்ததும் முன் வைப்பதற்காக எடுக்கப்பட்ட பாதம் அப்படியே தரையில் அமர்ந்து விடவும் அப்பொழுதும் நின்று கொண்டிருந்தவர், இரண்டாவது ரவை பாய்ந்ததும் சாய்ந்துவிட்டார். அவர் வாயிலிருந்து இறுதியாய் வந்த வார்த்தைகள் "ராம! ராம!" என்பவையே.

—ஹரிஜன், 15—2—1948

X. ராம நாமம்

ஆம்கீ என்ற ஊரில் இருந்தபொழுது பாபுவுக்கு ஆட்டுப்பால் கிடைக்கவில்லை. எவ்வளவோ முயன்றும் பயனில்லாது போயிற்று. நான் இதை பாபுவிடம் தெரிவிக்கவே அவர், "அதனுலென்ன? ஆட்டுப்பால் இல்லையென்ருல் தேங்காய்ப் பால் உபயோகிக்கலாம். புதிதாகக் காய்ச்சிய தேங்காய் எண்ணெயை நெய்க்குப் பதிலாக வைத்துக் கொள்ளலாமே" என்ருர்.

இவற்றைத் தயாரிப்பது எப்படியென்று அவர் எனக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கவே, நான் அவ்வாறு செய்து கொடுத்தேன். அவர் எப்பொழுதும் எட்டு அவுன்ஸ் ஆட்டுப்பால் சாப்பிடுவது வழக்கமாகையால் அதே அளவு தேங்காய்ப்பால் அருந்திஞர். ஆனல் தேங்காய்ப்பால் சீரணமாகாமையினுல் அவருக்குப் பேதி கண்டுவிட்டது. அடிக்கடி பேதியாய்க்கொண்டே யிருந்ததனுல் பலவீனம் வரவர அதிகமாகி, மாலையில் ஜாகைக்குத் திரும்பி வந்து கொண்டிருந்தபோது தலை சுற்றிக் கீழேவிழுந்தார்.

அவர் இவ்வாறு நினைவிழந்து கீழே விழவிருக்கும் பொழுது அதன் அறிகுறிகள் முன்னரே தோன்றும். அடிக்கடி கொட்டாவி விடுவார், உடல் வியர்க்கும், சில சமயங்களில் கண்களும் செருகிப்போம். இவ்வாறு கொட்டாவிகளிலிருந்து மயக்கம் போடப்போகிறதென்று உணர்ந்து கொண்டேன். படுக்கைக்கு இன்னும் நான்கு

அடிதானே இருக்கிறது, பாபூஜி போய்விடலாம் என்று எண்ணினேன். ஆனால் நான் எண்ணியது தவறாயிற்று. என் உதவிகொண்டு நடந்து வந்துகொண்டிருந்தவர், இதற்குள் தள்ளாடி விழலானார். நான் அவர் தலையை சாக்கிரதையாய்ப் பற்றிக்கொண்டு நிர்மல பாபுவை உரக்கக்கூவி அழைத்தேன். அவர் வரவே, நாங்கள் இருவருமாய்ச் சேர்ந்து பாபூஜியைப் பிடித்துத் தூக்கிப் படுக்கையில் கிடத்தினோம். அப்பொழுது பக்கத்து கிராம மொன்றில் இருந்த டாக்டர் ஸுசீலா பகனைத் தருவிக்க வேண்டுமென்றுதோன்றிற்று. பாபூஜியின் அசௌக்கியம் மிகவும் கடுமையாகி அவருக்கு (ஸுசீலா பஹனுக்கு)த் தகவல் அனுப்பித் தருவியாதிருந்து விடுவேனானால் என்னை எல்லோரும் முட்டாள் என்பார்களே என்று அஞ்சினேன். ஒரு சிறிய குறிப்பெழுதி நிர்மல பாபுவி னிடம் அதை அனுப்புவதற்காகக் கொடுக்கவிருந்த தருணத்தில் நினைவு வந்து பாபூ விழித்துக்கொள்ளவே அவர், “ மனுட, (பாபூ என்னைச் செல்வமாய் அழைக்கும் முறை இதுவே) நீ நிர்மல பாபுவை அழைத்தது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. நீ இன்னும் குழந்தையாகையால் இதை மன்னித்து விடுகிறேன். ஆனால் இம்மாதிரியான சந்தர்ப்பங்களில் நீ மன வொருமையோடு ராமநாம செபம் தவிர வேறெதுவும் செய்யக்கூடாதென்று எதிர் பார்க்கிறேன். நானோ அவர் நாமத்தைச் செபிப்பதில் முன்னரே ஆழ்ந்துவிட்டேன். நீயும் நிர்மல பாபுவுக் காகக் கூப்பாடு போடாமல் ராம நாமத்தைச் செபித் துக் கொண்டிருந்திருப்பாயானால் எனக்கு எவ்வளவோ திருப்தியாயிருந்திருக்கும். ஸுசீலாவுக்குச் சொல்லி யனுப்பவும்வேண்டாம், அவளை அழைக்கவும் வேண்டாம். உண்மை வைத்தியன் இராமனே. என் சேவை தேவையா யிருக்கும் வரையில் அவன் என்னை உயிருடன் வைத் திருப்பான். தேவை தீர்ந்த பிறகே தன்னிடம் அழைத் துக் கொள்வான் ” என்றார்.

" ஸுசீலாவுக்குச் சொல்லியனுப்பவும் வேண்டாம். அவளை அழைக்கவும் வேண்டாம் " என்ற அவரது சொற்கள் காதிற் புகுந்தவுடனே என்னை ஒரு குலுக்குக் குலுக்கிவிட்டது. நிர்மல பாபுவினிடமிருந்த காகிதத்தை வாங்கிச் சுக்குச்சுக்காகக் கிழித்தெறிந்தேன். இதைப் பார்த்த பாபூ, " நீ அவளுக்கு இதற்குள் எழுதியும் விட்டாயா ?" என்றார். நான் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. பிறகு அவர், " இன்று கடவுள் நம் இருவரையும் காத்தார். உன் சீட்டைப் படித்ததும் அவள் தன் வேலைகளை அப்படியே போட்டுவிட்டு இங்கே ஓடிவந்திருப்பாள். எனக்கு அது அறவே பிடித்திராது. அப்பொழுது அது என்னைத் தன்னிடமும் உன்மீதும் ஆத்திரப்படும்படி செய்திருக்கும். கடவுள் என்னை இன்று சோதித்ததற்காக அவருக்கு நன்றி. ராம நாமம் என் உள்ளத்தினுள் புகுந்து பரவியிருக்குமாயின் நான் வியாதியினால் சாகமாட்டேனென்ற உறுதி எனக்குண்டு. இவ்விதி எல்லோருக்கும் பொருந்தும். ஒருவர் செய்த பிழைகளுக்கு வருந்தியேயாக வேண்டும் ; அதே எண்ணத்தில் நான் இந்த நோயை அனுபவித்துக் கொண்டிருந்தேன். உயிர் உடலை விட்டு நீங்கும் வரையில் ராம நாமம் உதட்டைவிட்டு நீங்கக்கூடாது. ஆனால் அதைக் கிளிப் பாடமாய்ச் சொல்லுவதிலும் பயனில்லை. அனுமார் பண்ணி வந்ததைப் போல ராம நாமம் உள்ளத்திலிருந்து அது வரவேண்டும். சீதாதேவி ஒரு முத்து மாலையை அனுமாருக்கு வெகுமதியாகக் கொடுத்தபோது அவர் அதன் முத்துக்களை யெல்லாம் கடித்து அவற்றினுள் ராம நாமம் இருக்கிறதா என்று பார்த்தாராம். இது உண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சியா அல்லவா என்று நாம் விசாரிக்கத் தேவையில்லை. அனுமாரைப்போல் நம்மால் உடலை உறுதியுள்ளதாய்ச் செய்து கொள்ள முடியாது. ஆனால் நம் உள்ளத்தை அதே பெருமை வாய்ந்ததாய்ச் செய்து கொள்ள முடியும். நமக்கு மனத்தில் உறுதியிருக்குமாயின்

அனுமாருடையது போன்ற பக்தியைப் பெறலாம். நாம் அந்த நிலையை எய்த முடியாவிட்டாலும் அதற்கென உண்மையுடன் முயற்சிப்பதில் தவறென்றுமில்லை. கீதைத் தாய், எல்லா முயற்சிகளையும் செய்து பயனைக்கடவுளிடம் விட்டுவிடவேண்டுமென்று நமக்குப் போதிக்கவில்லையா? அந்த உபதேசத்தை நம்மாலானவரையில் பின்பற்றுவதற்கு முயலவேண்டும். நானோ நீயோ வேறு எவரோ நோயுற்றிருந்தாலும் என் கருத்து அவ்விஷயத்தில் எப்படியிருக்குமென்று நீ இப்பொழுது புரிந்து கொண்டிருப்பாய்'' என்றார்.

அன்றைய தினமே நோயுற்றுக் கிடந்த ஒரு சகோதரிக்கு அவர் எழுதியதாவது: ''உலகத்தில் உள்ள ஒரே மருந்து ராம நாமமே. ஆனால் அது பயன் தர வேண்டுமென்றால் அது பற்றிய விதிகளை யெல்லாம் சிறிதும் வழுவாமல் அனுசரிக்க வேண்டும். ஆனால் இந்த ராமபாண முறையை அனுஷ்டிக்க நமக்கு எங்கே தகுதி இருக்கிறது!''

இதில் ஆச்சரிய மென்னவென்றால், மேலே கூறிய சம்பவம் அவர் இறந்ததற்குச் சரியாய் ஓர் ஆண்டிற்கு முன்பு, அதாவது 1947-ஆம் வூ ஜனவரி மீ 30-ஆம் தேதி நடந்தது.

ராம நாமத்தினிடம் இந்த அசையாத நம்பிக்கை அவருக்குக் கடைசி இறுதி வரையில் இருந்துவந்தது. சரியாக ஓர் ஆண்டு கழிந்த பிறகு அதே நாளில் அவர் உயிர் விடும் தறுவாயில் கடைசி வார்த்தையாக ரா...ம ரா......ம வென்று இருமுறை சொல்லக் கேட்கும் சகிக்க வொண்ணாத அனுபவம் எனக்கு ஏற்படுமென்று நான் அப்பொழுது கருதவில்லை. ஆண்டவன் செயலை யாரே அறியவல்லார்!

—மனு காந்தி எழுதிய ''பாபு—என் தாய்''இலிருந்து